

అచ్చుకొరికు సిద్ధముగనున్న గ్రంథములు.

1. చంద్రగుప్త:—చరిత్రవిషయికమైన చిత్రనవల.
2. ఆంధ్రభారతి:—భాషావిషయికమైన గొప్పనాటకము.
3. ఉషాకాలము:—అత్యద్భుతమైన చరిత్రవిషయిక నవల.
4. లావణ్యసృజనము:—అత్యద్భుతమైన కల్పితనవల.
5. రసపుత్రప్రీతిసాహసము:—భయంకరమైన చరిత్రవిషయిక నాటకము.

మాకు జాబులు వ్రాయువారు తెలుగునఁగాని ఇంగ్లీషునఁ
గాని స్పష్టముగ నిట్లు వ్రాయవలెను.

ఆంధ్రగ్రంథ రత్నమాలా కార్యస్థానమువారికి—

బరంపురము.

అయ్యా!

నన్నుఁ దమగ్రంథమాలాలో శాశ్వతపు చందాదారునిగాఁ జే
ర్చుకొని మీరుప్రకటించు గ్రంథములన్నియు నెప్పటివప్పుడు నా
కు వి. పి. మూలముగఁ బంపుచుండు వలెను. ప్రవేశ రుసుము
2 అంశాలు ఇందుతోఁ బంపినాను లేదా వి. పి. తో కలిపి వ
సూలు చేయవచ్చును.

పేరు.....న-కె

పొందా.....

గ్రామం.....

పోస్టు.....జిల్లా.....

రాఁబోవు రైండవ గ్రంథము.

చంద్రగుప్త !

చంద్రగుప్త !!

చంద్రగుప్త !!!

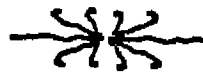
చక్కని బైండింగు !

కారు చవుక !!

ఇదివరకెన్నఁడును మనయాంధ్రభాషలో నెవ్వఁడునుఁ జూచి యెఱుఁగని యద్భుతమైన యీచరిత్రవిషయికనవల మనయాంధ్ర భాషాయోషామణికి నూతనాలంకారమని చెప్పనలసియున్నది. మగధేశ్వరుఁడగు ధననందునిచే జాణశ్యుఁడను మొకభాషావేత్తఁడు పరాభవమొంది నందవంశము విధ్వంసమొనర్చిననని ప్రతిజ్ఞఁబూనుటయు, మగనిచే నవమానింపఁబడిన మురాదేవి దూఖమును, చంద్రగుప్తుని సుగుణపరాక్రమము లును, చండేశాసనుండగు చాణక్యుఁడు చంద్రగుప్తుని జక్రవర్తినిఁ జేయుటకై పాటలీ పుత్రమునకు వచ్చిచేసిన మాయలు మంత్రము లు ను త్రములు కుట్రలును, మురాదేవి శవశులపై రాజునగ్నీర్వ్యంబు త్రించు విధములును, ఆమెయెడి రాజునకుఁ గలమోహమానా, చంద్రగుప్తుఁడు చక్రవర్తియగుట కంగీకరింపని రాక్షసానూత్యుని పట్టుదలయు, సత్కనిష్ఠయు, చాణక్యుఁడువానికిఁ బెట్టిన కష్టములును, చంద్రగుప్తుని పాలనా జేసినవిధమును శునపలు యందు మిక్కిలి చక్కఁగవర్ణింపఁబడి గ్రంథమంతయుఁ గానని రకుఁ జూచినదనుక విమవబుద్ధిపుట్టదు. దీనిని మాచందాదారులకుఁ ద్వరలోనే యొసంగుచున్నారము. గ్రంథకర్త భోగ్యుల నారాయణమూర్తి.

ఆంధ్ర గ్రంథ రత్న మాల.

మొదటి రత్నము.

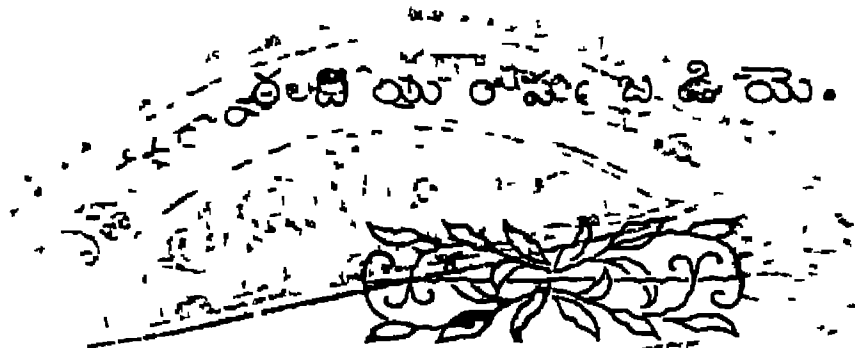
కృష్ణా కుమారి.

చరిత్ర విషయిక పద్య కావ్యము.

894-8131 విశిష్టా

NARAI ఇది

భోగరాజు నారాయణమూర్తిచే

మొదటి రత్నము, 1000 ప్రతులు.

కాకినాడ :

స్కైప్ అండ్ కో, మద్రాసంత్రకాలయందు ముద్రితము.

1912

కాస్ట్రెట్ రిజిస్టర్డ్.]

[వెల 12 అణాలు

రాజ పోషకులు.

శ్రీ నాయని వేంకటరంగారావు బహద్దరువారు,
మునగాల.

శ్రీ కందుకూరి బాలసూర్యప్రసాదరావుసంతులు
బహద్దరువారు, ఉర్లాము.

శ్రీ రాజా విశ్వేశ్వరనిశ్చంక బహద్దరువారు,
సంగమవలస.

ఉ పో ధా త ము

ప్రబంధములు వ్రాయుటయందు నా కిదియే ప్రసంగము
ప్రయత్నమైనను పవిత్రచరిత్రయగు శ్రీ కృష్ణాకుమారియందు
నాకు గల భక్తిచేత ననన్వయమున నామె జీవితమును పద్య
రూపముగ వ్రాయ సాహసించినాడను. నే నీగ్రంథమున జేసి
చిన్నచిన్నమార్పు లొకకొకలెండు కలవు. అయ్యవి చదువరులకే
విశద మగును. నే నీగ్రంథము వ్రాసి చాలకాల మైనను మా
కృష్ణాకుమారి కీమధ్య నెన్నియో గండములు సంభవించినందున
నింతవరకు బ్రకటింపఁబడ లేదు. మహనీయు లేవరై న గల
దోషముల నెఱింగించిన-దో వారికి జేతులజోడించి రెండవ కూ
ర్పునందు దిద్దుకొనుచున్నాడను.

చందాదారుల కొక విన్నపము.

మాతృభాషాయోషామణిని సేవించుచు నుపతభక్తిఁ నూపనలె
ననువాంఛచే ఏనాఁడీగ్రంథకర్త మాలను నెలకొల్పినారమోకాని
నాఁటినుండి నేటివరకును మా యుద్యమమున కెందఱో విఘ్న
ములఁ దలపెట్టుచుండిరి. చందాదారులకు మాయెడనున్న య
భిమానముచేతనో మాయుద్యమము సదుద్యమమే యగుటచేత
నోకాని తత్ప్రయత్నములు మా కధైర్యమును బుట్టింపలేదు.
కొంచెము కాలవిశంబనముమాత్ర మొనర్పవలసినచ్చినది. మా
గ్రంథమాలయందుఁ బ్రకటించు మొదటిగ్రంథగత్నము కృష్ణా
కుమారి యనియే ప్రచురించితిమి కాని, తొలుదొల్ల నేట్లు
నొక నవల వెలువడినయెడలఁ జదువరుల కుత్సాహకరముగను,

డు ననియెంచి “చంద్రగుప్త” యను నవల నిరువదిదినిములఁ
నతిత్వరలో ముగించితిని. కాని తా నెకటి తలఁచునెడ దై
మొకటి తలఁచును గదా ? నవల యించుమించుగఁ బెద్దగ్రిఁ
మగుటచేతను, మేమీ మహాయుద్ధమ మారంభించిన దిదిఁ
మొదటివత్సరమగుటచేతను, కొంచెము ధనలోపముచేతను, న
ము మొదటనిశ్చయించుకొనిన కృష్ణాకుమారయే ప్రకటింపవల
వచ్చినది. ఇందుకుఁ గూడ నెన్నియో యాటంకములు గల్గె
గాని మాయుద్ధమమునకు భంగముఁ గలుగలేదు. సత్కార
ములకేగదా యెక్కుడుగ నాపదలు వచ్చుట ? మేమీగ్రిఁ
మును గాకీనాడలో ముద్రింపనలసి వచ్చినది. మేము మొన
నిశ్చయించుకొనినట్లు క్యాలికోబై ఁడు చేయించుటకు మాకక
డ ధరలు కుదురలేదు. అందుచే చెన్నపట్టణమునకు బై ఁడు
కొరకు సంపాదనసేవచ్చినది. అందుచలన నెంతయో యాలస్యవ
గూడగల్గును. చందాదారులు ప్రతిదినమును గ్రంథముకొరకు
ముఁ దొందరపెట్టుచు నుత్తరములు వ్రాయ నారంభించిరి.
న్ని కారణములచేత మేమీ మొదటిగ్రంథమును క్యాలికోబై
డింగుఁ జేయించ లేకపోతిమి. ఇదియునుగాక గ్రంథముగూడ
జిన్న దేయగుటచేత సీనాకిమాత్రము చందాదారులను క్షమించ
గోరుచున్నాము. రెండవగ్రంథము క్యాలికోబై ఁడింగు జేయ
చియే పంపుచున్నారము.

కృతజ్ఞ తావందనమ.లు.

మేమీచిన్న గ్రంథరత్నమాలను నెలకొల్పిచెడినా
మాయుద్ధమమునకు సంతసించి తమకుఁదోచిన ధనసహాయ

ముఁజేసి రాజపోషకులై మాయుద్యమమును గౌరవించిన మున
 గాల ప్రభువులగు శ్రీ నాయని వేంకటరంగారావు బహద్దరుగారి
 కిని, ఉర్లాము సంస్థానాధీశ్వరులగు శ్రీ కంగుకూరి బాలసూర్య
 ప్రసాదరావుపంతులు బహద్దరుగారికిని, సంగమవలస జమీందా
 రులగు శ్రీ రాజా విశ్వేశ్వర నిశ్శంక బహద్దరు వారికిని, ఆనర
 బుల్ శ్రీ గాదె రాఘనరావు పంతులుగారికిని అనేక వందనము
 లాచరించి మామండలివారు నిరంతరము విధేయులై చరించు
 చున్నారు. మే మి సదుద్యమ మారంభించినది మొదలు మ
 మ్మెల్లవిధంబుల నాదరించుచు మాకార్యస్థానము నెలకొల్పుకొ
 నుటకై తమగృహంబునఁ గొంతభాగంబు మాకీప్పించి దినదిన
 ముఁ బోత్సాహపెట్టుచు ననేకవిధముల సాహాయ్యముఁ జేయు
 చున్న బ్రహ్మపుర గ్రామరక్షక సంఘాధీశులగు (**Municipal
 Manager**) శ్రీ గురుభాగవతుల సూర్యనారాయణ పంతులుగా
 రికి మాకృతజ్ఞతావందనము లర్పించుచున్నారము. దినదినము
 మేముపడు ప్రయాస సీతీంచుచు. ఈకార్యభారమును మోయు
 టకై తాముగూడ నొకభుజమొసంగి మాకుఁ దోడ్పడిన శ్రీ కో
 రుకొండ జగజ్జననీరావుగారికిని, మాతో తమకుఁ బరిచయము
 లేకపోయినను భాషాభిమానులగుటచే తాము చందాదారులగు
 టయేకాక తమమిత్రులఁగూడఁ బోత్సాహపఱచి మాగ్రంథ
 మాలకుఁ జందాదారులుగఁజేర్చి తమయభిమానమును వెల్లడిం
 చిన దూరదేశవాసులగు మహానయనకులగు గూడ మేము వంద
 నము లాచరించుచున్నారము.

వేణీవి నోదిని.

ఆలస్యమువలదు.

ఆలస్యమునలదు.

సీ. వేణీభరముచకు ♦ వినాణమునుగూర్చి
 తనరు సుగంధంపు ♦ పైలమెన్
 విపరీతమా శిరో ♦ వేదనం బోకార్చి
 తనరు సుగంధంపు ♦ పైలమెన్
 న్నోమ లపంటయై ♦ రామామణులకెల్ల
 దనరు సుగంధంపు ♦ పైలమెన్
 దిమ్ముబోదోలిమే ♦ ధమ్మచల్లగనుంచి
 తనరు సుగంధంపు ♦ పైలమెన్
 న్నీటుతేటును మేల్నిగ ♦ న్నిగలగూర్చి
 న్నూతనంబైన సౌరు వెం ♦ శుక్రల కొనగి
 న్నెగడు 'వేణీవినోదిని' ♦ నిఁ బడసెదగు
 'కే. జె. రా వెండు కో' వారి ♦ కిన్ లిఖింప.

వెల బుడ్డి 1 కి రూ. 0-12-0 మాత్రమే.

న వ సు ధాం జ న ము.

తలనెచ్చలు, వాయువు పోట్లు, పార్శ్వపు నొప్పలు, గజ్జ, గొంతునొప్పి మొదలగు శత్రువులకు మా నవసుధాంజనము ర ఘురామబాణము దీనివెల బుడ్డి 1 కి 0-5-0 మాత్రమే.

కే. జె. రావు అండ్ కో., బరంపురము, గంజాంజల్లా.

శ్రీ

కృష్ణా కు మారి.

ప్రీతిమానాశ్వాసము.

దయనేయుదున్ హృదయః సీమ నిరంతరమున్ననించి, యెంతో
దయతోడ నూతనకృష్ణులగులప్పత్తిగ నందిజేసి, తా
మేదుర మైనకీర్తి న మేయుముగాఁ గనఁజేసి, యాకాశం
ద్రావణానురక్తి శుభః మందిరఁజేయత గృష్ణరాయనిన్

1. గుర్రీర్తి గాంచుచు మాన్గించాచు, నీయాంభుజే

జులకెల్ల నెసగుణరాజులై యశంబొంది, ని

ల్లుదుఁ గృష్ణధూని చుతఁడ నాంభిభాషాభిమా

నేంకట కృష్ణరాయమదిలో నన్నిచ్చలు న్నిల్పుచున్

2

! అన్న పడననుండనని హాస్యంబాడుచున్నాఁడె ” “ లే

గొల్త గజాననుండని న న్నాడంగ నట్లంటి ” నం

నకొ సుహృందువులగుఁ దా నేవేళలం దైకమ

గూర్చెడు రెల్లి కూర్మిగనుఁగాతన్ గృష్ణరాయగృహిన్

3

కృష్ణుడు నిద్రపోయెనిక బూచీ! రాకెయించుయ్యెలకొ

చ్చుఁగఁ జూచు తల్లిగని నే నిరంప నామూచితో

హరఁగ నాడుకొందు ” ననుచున్ ముద్దారఁగాఁ బల్కు న

కారుడు నందబాలుడు కృపన్ మన్నించుగృష్ణార్యునిన్

4

చ॥ జలవములోని మేల్మొలుము ♦ చందము, కాగెడు నట్టగాలపై
నలరెడు పొంగుభంగి, నల ♦ యంబుధిలోని తరంగమట్లు, తా
నిలుకడలేని లచ్చి జననిందితచంచలనృత్తిమాని, ని
చ్చలు వసియించుఁగాతఁ గృపసాకుదు మాకృతి నాధఁనింటిలోన్॥

ఉ॥ మూల్గక యేశమంబనక ♦ పొల్పుగళ్లెడరుగారిచెంత క్షేం
టు ల్గడువాయులేఖకునటుల్ చగనాయువులన్ నొసళ్లఁగొ
ల్త ల్గఁజియించి వాయుపనులంగలవాఁడు చిరాయువిచ్చి యి
న్నాల్లమొగాలకేఁడు కరు ♦ నగు వేంకటరాయపుత్రునిన్॥

క॥ అడుగఁడు లంచమెచ్చరి; ♦ స్వహు నిష్పడటందు నెట్టఁ ది
ప్పడు ; తనవారు వీరు పెరి ♦ వారనియెన్నడు ; మొక్కుమొక్కి త
న్నకోరివారికోరికల ♦ నెప్పుడొక్కఁడెరువావాఁడు ; నా
కుడుముల తిండిరాయఁ దీడు ♦ గొడ్డి ప్పహు నెట్లొనంపడున్॥

కం॥ కలకిలనవ్వులఁ గులుకుల

పలుగతులఁ జెలఁగుచిలుక ♦ చుకుల లల న
న్నలునకు ఇలవులు గొలిపెడు
నలుకులెలఁచెన్ గజత్వ ♦ పరువదుఁ గలుకున్॥

గ॥ కవులఁ గనకున్న నవ్వారి ♦ గ్రంథితలని
గాందుటన్ వారిఁ గన్నట్లై ♦ యెంచి రెండు
రిక్కినన్ భోతఁన్ ముక్కు ♦ తిమ్మనాది
యాంధ్రకవిరాజుల మదాత్మ ♦ నతిముదమున॥

చ॥ స్థితభారతీకరుడ ♦ చే జననాటనె పుట్టె నెవ్వరున్
పరివి నామ నేర్చిన క ♦ విత్వముగావని యెంచి నే గురు
స్మరణఁ ద్యజింతునే ? నుతులు ♦ సల్పన వేంకటరాయశాస్త్రికిన్
“ దిరుపతివేంకటేశకవిధీరుల ” కున్ గురుభావమొప్పుగన్॥

చ॥ అనుపమపండితాన్యత స ♦ భాంతరసీమల మేటికిరితిన్
గను సుకవీంద్రులం గనులఁగాంచి సహింపక సన్నిపాతబ
ద్ధునివలె ప్రేలు మూగ్ధకఁ ధూర్తుని నిండిలునేయ సందర
ట్లనయముఁ గొంతమేలుఁ బడయంగలవాడను వానిసత్కృపక॥ 11

మ॥ సుకవుల్ నాకృతిఁజూచి బాపురెయటం ♦ మన్ మెచ్చ ; నైజంబుమా
నక తామయ్యెడ నిందనేయఁ దొడఁగన్ ♦ పద్మప్తిదోషంబుఁజేం
చక నాగ్రంథము సొంపుఁ జెందచె ? మహా ♦ సర్మాత్మతేవేళ నా
కుకవిస్వాములు ; వారికిన్నుతులుకె ♦ క్కుల్ నేతు స్వార్థార్థి నై॥ 12

ఁ॥ అని యిట్టిష్టదేవతా ప్రార్థనానికం బాచరించి యేనొక్కనాఁ డాత్మగ
తంబున॥ 13

స॥ కలకపుడెం శ్రేణిఁ సమ ♦ కన్నెల సొమ్మున కమ్మి నేవన
మ్మిల నొనరించువారు గణి ♦ యింప నశక్యముగాఁగనందు నే
టిలఁచి తడిమిక్యత్యము ల ♦ సక్రములందును వాచకాది
మ్ములనుదు మన్మనమ్మునను ♦ మున్నె యెఱింగిన వానిఁబుచ్చేన్॥ 14

శా॥ నాలంగాలమునుండియను గలుగు వాఁ ధల్ దీ, బొప్పున్నెముల్
గ్రాల్ న్నెమ్మనివోడమొంది యగ్ధా ♦ లంబెల్ల మేల్మేలనన్
సాలంకారముగా విరానఁ గృతిక ♦ న్యాదానమున్ జేయఁగా
నాలోనేనె తలంచుకొందు నరునిన్ ♦ జర్చింపు చున్నంతలోన్॥ 15

నీ॥ తొలుదొల్లఁ దనన్నేహి ♦ తునిఁగాఁ ననుఁజేసి
కొని యాచరించిన ♦ ఘనుఁడెనందు
ఘనులశ్చెల్ల తోడ ♦ ననుచొగర్చిచెప్పి య
శమ్మొందిఁజేసిన ♦ సొనుఁడెనెడు
సరససద్గ్రంథఁ చనకునైనాకుఁ గ॥
త్సహంబుఁగావించు ♦ చతురుఁడెనెడు

కృష్ణాక్షరమూర్తి.

శ్రీకృష్ణ కృష్ణుని ♦ శతశతాబ్దోపాధ్యాయ

పదపద నిష్పించిన ♦ సదయురైతెనడు

1. అట్టి శ్రీశేషరాజు కుల్యాశ్శీలందురై
 యై కృష్ణాక్షరమృదుల నా ♦ యాత్మలోనఁ
 రుచునుంకొనుచు వలయునాచి ♦ తగినవరుడ
 చందు నూహించి మెచ్చి మోదించిమించి॥

16

2. ఎంతహృదయోన్మోహిని ♦ యెంద మండు
 కెమ్మి మత్కార్య జయనూచకవృన్దంగ
 న్నానకవృన్దోప మాగడియార మపుడు
 బంకుబంకున నారుగంటులనుగొట్టె॥

17

3. పక్షగములేచి యుచితాస్త్రములఁ దాల్చి
 కల్పకర్మోదయాది యాంశ్చ గోపానమాజ
 మంజరమునకః పోయి నాఁ ♦ పండునేను
 కేయకలసిన నుదెల్లఁ ♦ జేరివచ్చి॥

18

4. భానుని తీర్థవైచిత్ర కరవారమునం బుంతులయున్ గడుచు
 మేనున స్మరించువులు ♦ మీరంగ హాయిగ శీతలోపిక
 న్నానముఁజేసి యాశ్వురుఁ డొ ♦ సంగినదింపు భుంగిని మత్స్య
 గానంగ చక్షుజేను కుతుకమ్మున నిల్వెడలంగ నానందము॥

19

5. కృష్ణాక్షరమృదులను ♦ నారులారోపించు

ఘోరనిందలకెల్లఁ ♦ గొంగునట్టి

దుష్టనర్తనములను ♦ మారుచోరుల మాష

నవారితమున్ సైప ♦ నడుముఁగట్టి

మనజేరినస్మిన్ ♦ దురవస్థకు జనించు

జాలినంతయు నొక ♦ మూలఁ జెట్టి

ప్రథమాశ్వాసము.

5

ప్ర'విమలామోద పా ♦ రావారమునఁ దేలు

చక్రిచంపతుల కిఁగారిపెట్టి

గీ॥ నురల కన్యశంకఁ గడుసాగఁ ♦ సుట్టఁచెట్టి

కలులతలలపైమొట్టి ; చిఁకలలఁ గొట్టి

రాజితాకాశసీమ నా ♦ రాతిఁజెట్టి

16 పాల్కడచిగన్న ముద్దులఁపట్టి పుట్టె ॥

20

ఉ॥ పేతిగఁ జల్లగాలులును ♦ వెన్నలపన్నెలు వియ్యమంగు నా

రాతిరి మీదిమేడను విఁగండమునందొక యీజిచెరుపై

నాతఁడు గూరుమిండి ముద ♦ మారఁగ క్యాండిలులెటుచెంతఁ దాఁ

17 జేతను నేదొ పొత్తమును ♦ జేకొని లోనఁబగించుమిండఁగా ॥

21

క॥ ఆతని నిరక్షణు న

న్నాతఁడుగని యెగురునచ్చి ♦ యాపనమిడి లో

నానెడ న్నాగుశలము

18 నాతనిమోదిం గొడ ♦ నాకినియుఁ దపక ॥

22

క॥ ఈరాకన్మీరాక పఁ

గారణమేదైన నుండఁ ♦ గలసిని యెంతుక

మీరాదరమారన్విన

19 ' రాయనియను నుఁబల్క ♦ నేనాతనితోక ॥

23

ప॥ తక్షణంబ మనుద్దేశ మెఱిగింక కిచ్చి యంగు కొంతప్రసంగమ్ము

గావించి నేఁజెప్పంబోవు నంశమ్మునకు గంపిర్గుఁ ఁ నిలుగఁజేసికొని ॥ 24

గీ॥ కడపఁ నేలమును నియోగమునఁగాక

శుద్ధనైదికమునఁగాక ♦ సాంప్రమీర

మన్మనోద్దేశ మాతని ♦ మనమునంటఁ

బలుక నాతఁడు చిలునవ్వు ♦ బొలుకఁ బలికె ॥

25

శ్లోకమూర్తి.

అయ్య ! కవితాకన్యక
నియ్యోగలయింటిబిడ్డ; ♦ నేనెటుఁగనొక్కో
యెయ్యెడ మాపూర్వులకు
కయ్యుల్ మీయాగువేల♦నియ్యోగులొగిన్
హృదయాల కి భూ♦పాలుగోయన నేల

26

తేలఁగలా రారు♦వేలవారు
నాన సావలన♦చ్చంచరీకాలక
జాలకుం గొమరు లా♦ర్వేలవారు
కనకా నింధనం♦ధానపాకీనక
వివ్రాతసింహు లా♦ర్వేలవారు
స్వరూపా నానమం♦తుపరాజసీమల
విద్యావినోదు లా♦ర్వేలవారు

నర్మనర్మనహానా♦హలదత్త
నందనం చేర్చినానా♦ఖిందభోగ
నాజులై కవిరాజులై ♦ రాజరాజ
లోలుగునారు మీ యారు♦వేలవారు||

27

అయ్య ! వికృత కన్యక
కయ్యక మా కేలెలన♦వనువారెన రా
కీర్తిరా మోకాళొడ్డెడు
కనుమలేచెల్లెఁగాక ♦ వినునుతచరితా||

28

నలుచూపుం బలువితముల
కెల. కనుమల్ కవితయంగు ♦ జెప్పెదనాకున్
గలమతముం దాఁపక ని
శ్చలభావముతోడ విబుధ♦సన్నతశీలా|

29

ప్రథమాశ్వాసము.

గీ॥ తతథయంకర మైన భే॥ తాళశాకి
 నీమహాధాకినీ మంత్ర॥ నికరమట్లు
 కరినపదములఁ జేర్చెడు ♦ గ్రంథకర్త
 26 తాను తెనాలొనె యానంది ♦ మూననలయ॥

ఉ॥ చాక్షుఁడోక మూనముల ♦ సద్రసధారల, నాడలేచివా
 ధారల, నామధారల, సుధారసధారల, గేరులీల, నె
 వ్యారికవిత్వ మించుగునొ ♦ వారెకదా, కవు లాకవిత్వపుం
 ధారయె లేకయున్నఁ గవనమున కాళ వహింపనేటికి॥

సీ॥ వెలచన్నపోదు కా॥ ఎలెనన్నరాదు నేవ్వి
 చ్చాక్షుఁడొక మూనముల ♦ సలుపుఁగాని
 గవనమున్నయెలనా♦ ప్రియఁ జేరికొందు
 గతభవాద్విలె పుత్రు॥ కర్మఁగాని
 ముపిమార పరిగృహస్త్రు॥ విదునైనఁ జేరిదు
 జననకాలపు విశే॥ పమునఁగాని
 సంతయున్నదిసన ♦ సంతకేరమ తెనం
 27 తానె తా॥ గోక ॥ ♦ మృచ్చయ గాని॥

గీ॥ ఒకమొట్టినిఁ గో॥ మాపులు నిగిక్కి
 మార్పనముమాని గా॥ శా॥ మంద్రోపకన
 నా॥ ఒకమొట్టినిఁ గో॥ మాపులు నిగిక్కి
 28 పుచ్చయాకితి నాకవి॥ తావధూరి॥

గీ॥ ఘంటకొక పద్యమల్లెడు ♦ ఘనుఁడొకఁడు
 పద్యమేయల్లఁజొలని ♦ ప్రముఖుఁడొకఁడు
 కవితయను శే॥ గవిననట్టి ♦ కవియొకఁడు
 29 తప్పులెంత్రు సర్వ॥ చల ప॥ ద్దములయందు॥

ని ఎంచికెండు శ్లోకాల్ తేనిం ♦ గించిగాయి
 సంశ్రితకాశ్చ కమపృథు ♦ శ్రీతేచ్చి
 శ్రీ యానర్పిక్కిట్ల ♦ కట్ట పోడకు
 జుట్టి కొను నెడ మృదుశైలి ♦ పట్టుడునె||

34

ని అని చిత్తకి, మృగుచిత్తకి శ్రీమహాకవి నాని నా శేతంపై సకలపండిత వానిని స
 మృతలై నూతనభావాన్వితంబై ననినవానింకొక శిరామూనంపై శ్రీమహాకవి
 త్వంబు నాకెగా కెల్లరికుంగూడ మోచికనింగుటగు నందియింకొకనిని స్తు
 తియించి మిత్రుతికచ్యాపానింగుం బవశ్యంబు కొపించెడి నని కపురిం
 పుర దాంబూలంబొసంగు మిషచే నాకెటింగింప నేనొక్కశుభముహూర్త
 మ్మునఁ గృతినిర్మామృతంబుం గిడంగి మంగి గౌదరణమ్ముగి ముందుగ నమ్మ
 హానియుని పంశావతరమ్మించుక యభివర్ణించెడి||

35

పంశావతారాధీవణకాసము.

కం శ్రీవైష్ణవ కులమందుఁ
 శ్రీవత్ససగోచరిత్రపులు ♦ చెలువొందిరి ను
 శ్రీవిభవోపేతమ్ముగ
 వావిరి శ్రీదేవరాజు ♦ వారి లనూరే||

36

నీ|| సప్తపక్షైకఁ ♦ ర్తనమన్న నామృత
 రాజులారా ! దేవ ♦ రాజువారు
 మానితనూనాళ్ళ ♦ మానంబునంబు రా
 రాజులారా ! దేవ ♦ రాజువారు
 పటుతరిసామ్రాజ్య ♦ పాలనంబునరామ
 రాజులారా ! దేవ ♦ రాజువారు
 భానురశ్రీభోగ ♦ భాగ్యంబులకాభోగ
 రాజులారా ! దేవ ♦ రాజువారు||

గీ॥ సారవిస్తార కవితారఁజ్జమూర్తు
లక్షయమ్ముగ శ్రీరామఁరక్షఁ గలిగి
లక్కలేనట్టి పలుసొమ్ములను ధరించి
రాజిలెడువారు శ్రీదేవఁరాజువారు॥

37

సీ॥ రంజిల్లె నాహేదఁరాబాదుఫాదుపా
గాడిచే మన్ననల్ గాంచికాంచి
పిదప సశ్వారావుపేటసంస్థాన మె
ల్లరు మేలనంగ నలంకరించి
శనివారపుంబేట జననాథుచెంగట
మన్నీల్ శబాసన ఎన్నెకెక్కి
ఆగోలరచ్చారుఁజీపాలవరమహి

రాజ్యంబునన్ మేటి ప్రాజ్యతఁగని.

గీ॥ యాశీతాపి నేలఁ బుష్పములఁ గ్రాలె
ప్రభులరుల గౌరవమ్మునఁ బరచివెల్లె
దేవదత్తంబు మండునఁ దెజుకెల్లె
రమ్యగుణతాలి వేంకటరాయపూర్ణి॥

38

ఉ॥ హరిపుత్రుడొ నవ్వెభునకున్ గుణగణ్యుఁడనంతవైదికా
చారిత్రు యుజుండు ననిశమ్మును సెడిదిన్యవాదపం
తేరుహభ్యంగిపుఁగిపుఁడు కీర్తివిహారుఁడు బంధువార మ
య్యారె యసంగి బుట్టె షరదాద్యుఁడుదారసదంతరంగుడై॥

39

వ॥ తేనెల తొకికి వ్యాపార పరామణగణవిహారుండయ్యు శుద్ధవైదికాచారనిభ
గ్గండగు నవ్వొచ్చియామాత్యునకు సగవచనుగ్రహంబున నొక్కకమారుండు
ను గృహరియు ననిచిరండు.

40

గీ॥ పైవభక్తియుఁ బతిభక్తి ధన్యుక్తి
యాశీతావనాస్క్తి విద్యానురక్తి

బాయదెప్పు డారామ సాభాగ్యసీమ

రమ్యసుగుణకదంబ శ్రీరత్నమాంబ॥

ప॥ కుమారుండగు వేంకటరాయాభిధానుండు విశేషశేముషీ శ్రేయుండై

నీ॥ స్వపితామహుని కటాక్షమునఁ బండితుఁడయ్యెఁ

బారసీదేశంపు ♦ బాసయందు

ఎమ్మే బియల్ ప్యాసయినవా రినెదిరించు

పాండితింగనె దొర♦ బాసయందు

రహి ననేకగ్రంథరచనాధురీణుండై

పటిమఁ గాంచెను మాతృ ♦ భాషయందు

విద్యజ్ఞుల మెచ్చ ♦ వినుతవిద్వాంసుండై

పటుకీర్తిగనెఁ దొలి ♦ బాసయందు

గీ॥ సారసద్గుణలస దలంకారమూర్తి

రాజకార్యనిర్వహణాధురంధరుండు

పటుయశశ్శీలి విస్తారభాగ్యశాలి

రహితదుష్టంత్రీ వేంకటరాయమంత్రీ॥

ప॥ మిత్రయు నమ్మహానీయుండాం గ్లేయోద్యోగియై కాలముఁ గడుపుచుండఁ

నీ॥ ఏరాజుతనపేర ♦ మృత్యుంజయనగర

మను క్రొత్త పట్టణం ♦ బమరఁ గట్టె

ఏమహామహుఁడు ధీరామర శ్రేణికి

బంగారుకొండయై ♦ ప్రతిభఁగాంచె

ఏరాయఁడ భీనప ♦ మూరురాయఁగిండఁ

డై డంబుమీరఁ బ్రఖ్యాతిఁగనియె

ఏసదాచారుండు ♦ దాసదానుకవి ర

క్షణకంకణమ్మును ♦ గట్టుకొనియె

సీ॥ నట్టి మృత్యుంజయత్కృతఁ లాధినేత
స్వీయవిఖ్యాత సంస్థాన ఁ నీమయందు
నతనికుద్యోగమునునిచ్చి ఁ యాదరించె
ఘనతఁగల్గించు నుజనసాంఁగత్యమందు॥

45

వ॥ పదంపడి నవ్వేంకటామాత్యుండు చతురవర్తనంబున నిజరాజానుగ్రహపా
తుండ్డై వరలుచుండె॥

46

సీ॥ “కవితాప్రసంగంబుఁ ఁ గావించువేళల
నాస్థానకవియట్టు ఁ గావించుచు
రాజ్యసత్కార్య నిష్పహణం బొనర్చున
ప్పడు మంత్రీలీల మెఁప్పులుఁగొంగు
గ్రంథకాలక్షేప ఁ కాలంబునంగును
శౌరాణికునిభంగిఁ ఁ బ్రీస్తుతిఁగను
జాతకవిషయముల్ ఁ జర్చించునప్పట్ల
జ్యోతిష్కుఁడాయనఁ ఁ బ్రీతిఁగొలుపు

గీ॥ నిదియు నదియననేటికి ఁ నీతఁడన్న
టంగలఁడ ” టందు “ నుగగురుఁడా ” యటంచు
ప్రభువును తదనుచరులును ఁ బ్రీస్తుతింప
రాజులె నయారె ! వేంకటఁరాయసూరి॥

47

ఉ॥ వానిగుణప్రవర్తనము ; ఁ వానియనూనజనానురాగమున్
వానివిశేష శేముషియు ; ఁ వానికలాకుశలత్వపూగ ! యె
వ్వానికి నబ్బదందుఁ బ్రభుఁడయ్యఁ డుదారరసజ్ఞుఁడౌటచే
నానిఁ బ్రధానిఁజేసెను “ నివాన్ ” బిరుదమ్మిడి సంతసమ్మునన్

48

గీ॥ చిన్నజీతంబునం బ్రవేశించి కొలఁది
కాలమేయయ్య నతఁడు ముఖ్యప్రధాని

యయ్యో నయ్యారె ! యెయ్యెడ ♦ నైన విద్దె
లరయు నయ్యల కిల నసా ♦ ధ్యమ్ముగలదె॥

క॥ బహుభాషాకోవిదులై

బహుగ్రంథవిరచితనుకవి ♦ షరులై హితుఁడున్
మహిపతియున్ వినుతుల్ గని

రహహా ! సామ్రాజ్యమన్న ♦ నదియేకదరా॥

పంచపాదిసీసము॥ కవులెల్లఁగొనియాడఁ ♦ గాళిదాసత్రయ

మ్మాంధ్రీకరించి నా ♦ డొర ! రాజు

పారసీ దేశంపు ♦ బాసలోనొకలక్ష

ణ గ్రంథమును వాగ్గిసి ♦ నాడుచుంటి

సర్వజ్ఞుడై విక్రీ ♦ మోర్వశీ యమ్మును

దృశ్యకావ్యముఁ దెనింగించె రాజు

పటుపాహితీన్ మృచ్ఛ ♦ కటిక నాటకసార

మను గ్రంథమునువాగ్గె ♦ నతనిచుత్తి

జిలిబిలిముద్దు ష ♦ ల్కులఁదెనుంగున శక్తుం

తలరచించెను ప్రమో ♦ దమునరాజు

గీ॥ అయరె ! “ సప్త భాషామంజ ♦ రి ” యనుషేనఁ

జెలఁగు నొకగ్రంథమును విర ♦ చించెమంతి

శాగదాకృపాపాత్రు లా ♦ సరను ; లట్టి

రాజునకుమంతి కే కద ♦ రా యశమ్ము?॥

న॥ మఱియు నొకప్పుడు మృత్యుంజయ నిశ్చంక భూపాలునిపై తదా
రులు కారణాంతరమునఁ దెచ్చిన యభియోగమ్మున నీయమాత్య
దేంతయుఁ బాటునడి సామ్రాజ్యమ్ము ముక్కలుకాకుండ జయల.
నివచ్చి ప్రభునకర్పించె. పదంపడి నద్ధారుణీరమణు మరణ మయ్య

నకుఁ గొంతకాలమ్ము విషాదదాయకమయ్యుఁ దద్బాపాలుని పౌత్రుండు
నిజసామ్రాజ్య భారంబువహించి పితామహుని చందంబున నాసచివాగ్ర
ణింజేరిఁదీసి పలువిధంబుల నేఁటికిని నాదరించుచుండె॥ 52

క॥ అశ్వేంకశేశ్వరుం డిడె
నశ్వేంకటమంత్రీ కిరువు ♦ రాత్మజులకొ దా
మువ్వర షరనుకుమారుల
నశ్వంశమైల్ల మిగుల ♦ నానందింపకొ॥ 53

షష్ఠ్యంతములు.

గీ॥ అంగునం ద్విక్షీయాత్మజుండ్లై ; విశేష
శేముషీ శ్రేయుండై నుతక్షీలుండై ; సు
గుణగణాకరుండై ; బాహునచరితుండై
న మన్నితునకు సుగుణాంబునిధికి॥ 54

గీ॥ సోదరులీల మిత్రుల ♦ జూచువాడు
కవిషరులె బాంధవులుగాఁగ ♦ గ్రాలువాడు
విబుధతతికి విధేయుండై ♦ వెలయువాడు
నైన మన్నితునకు సుగుణాంబునిధికి॥ 55

గీ॥ కవులదర్శించి, పాత్తముల్ ♦ గడనసేసి
బ్రహ్మపురినాంధ్ర భాషాభివర్ధనీ స
మాజమునకొసఁగిన యభిమానచిత్తుండై
న మన్నితునకు సుగుణాంబునిధికి॥ 56

గీ॥ పాలవెల్లిని జాబిల్లి ♦ లీలబుట్టి
దేవరాజాస్వయమ్మున ♦ దేజరిల్లి
అంధ్రభాషాభిమాన యుతాంతరంగుండై
న మన్నితునకు సుగుణాంబునిధికి॥ 57

గీ॥ రాజరాజిత వేంకట♦రాయమంత్రీ
 వరునకాత్మసంజాతుడై ♦ వన్నెకెక్కి
 నట్టి వేంకట కృష్ణరా♦యాభిధానుఁ
 డైన మన్మిత్రునకు నుగు♦ణాంబునిధికి॥

కథాప్రారంభము.

స॥ అంకితమ్ముగ నాయొనర్పంబూనిన కృష్ణాకుమారియను మహాప్రబంధము
 గథాక్రమమ్మొద్దియన॥

సీ॥ ఒకపంకనేవేళ ♦ నకలంకముగవెల్లు
 దేశమా పంజాబు ♦ దేశమొప్పు
 ఒకప్రక్కఁగడుఁగీర్తి ♦ నొందిరాజిల్లున
 మృధ్యహిందూస్థాన ♦ మహిమదనగ
 ఒకయోడ సౌందర్య ♦ మొనరార సాత్పురా
 విద్యభిఘ్నరపజ్జి ♦ వింతఁగొలుప
 ఒకదిక్కున నరాతి♦నికరభీకరసింధు
 గుజరాతిదేశము ♦ గొమగుమిగుల

గీ॥ తారకావృత గగన మధ్యంబునందు
 డంబుమీరెడు చంద్రమండలములీలఁ
 బరగి, బుధసన్నతాఖండ ♦ భరతఖండ
 మందు రాజపుత్రస్థాన ♦ మందమొందు॥

క॥ దీనినె హూణులు “రాజపు
 టానా”యనియంగు రరు లడల్ వహియింప
 న్భూనాగు లెందఁతొందఁటొ
 యీ నేలన్మున్న నేలి ♦ రెంతయు వేడ్కన్॥

క॥ అత్తలము బలముశౌర్య ము
 దాత్తతయుం జెప్పఁదరమె? ♦ తదేశమునం

చైత్రీనెన్వంఁడేనియు

హుత్తనినన్ గాకినైత ◆ మొందదుభీతిన్॥

61

గీ॥ పిటికిపందల నెల్లర ◆ వెలికిఁదోలె

నెల్లరణపీర పరులచే ◆ నుల్లసిల్లె

దేశచరితమ్మలందునఁ ◆ దేజరిల్లెఁ

బుడమి రాజపుత్రస్థాన ◆ పువ్వుమేమొ॥

62

ఎ॥ ఇల్లెల్లఁగింబులం దేజరిల్లుదు సకలరిపుభీకర నికర జన్మస్థానమ్మగు రా

జపుత్ర స్థానమ్మనం చెక్కుదేశమ్మ లలరారు॥

63

మ॥ కలదేశమ్మల మూఁక కెల్ల నొసటం ◆ గస్తూరి చిహ్నమ్మ దీ

నులకున్ వేలుపుటావు, ధగ్మమునకెందున్ రామరాజ్యమ్మ, భూ

పులకున్ నోములపంట, భూరమణికి ◆ న్ముత్యాల హారమ్మ, ప

న్నెలకు న్నెన్నెల, యై యశమ్మనడసె ◆ నేమివాడదేశమ్మహా॥

64

చ॥ కుదురుగ నెల్లెడంగలుగు ◆ కోటల కేలికసానియై, లస

ద్విదితయశమ్మెసంగ శ్రీతదీనజనాళికిఁ దానుదానియై

మహానరఁ ఘామమాయి, ◆ మానుగదానికి రాజగ్గానియై

యుదయపురమ్మ వెల్లు శరణో! యని శత్రులుఘోషపెట్టఁ గాన్॥

65

నీ॥ అరికులాభేద్యమ్మ ◆ లగుకోటబురుజులూ

నింగికిం గనులఁ గానంగలయు

రహినాతుపాకీ ఫిరంగుల రంగులా!

పరులెన్నిదామడల్ ◆ బొంగులయు

క్రీరులొ నారాఁగపీరులబారులా!

• యేరైనవోహరు ◆ లిడగలయు

పటుఖడ్గపాణులొ ◆ ఘోరాజమానులా!

కనిగుండెలం బాచుకొనఁగలయు॥

గీ॥ చారువిభాజితోన్నత ♦ సౌధరాజ
మండలంబా సుధాకర♦మండలంబు
తొన్నగరము న్నుతింపంగ ♦ నెన్నువాడు
వేయనోళ్లను ధరియించి ♦ వెడలవలయు॥

సీ॥ అరులన్న పేర్విన్న ♦ నమ్మయడ్డాలిలో
బాలుడైనం గర♦వాలమూను
రాజధక్తియటన్న ♦ నైజగుణంబౌట
బరిచారకుండైన ♦ బ్రాణమిచ్చు
శరణన్నరిపునైన ♦ గరుణనేలుటయన్న
బ్రతిరాజపుత్రుడై ♦ బయలుదేరు
ఉత్సాహమొంది ప♦రోపకారంబన్న
గడగి యెవ్వంగేని ♦ నడుముగట్టు

గీ॥ మోశములుసున్న ; చోరత్వ♦ములు హుళక్కి
ఖిలజనులులేరు ; భీరువుల్ ♦ గానరారు
చదువులకు సాములకు మేటి ♦ సంపదలకు
బాపురే ! యీపురం బలకా♦పురంబు॥

గీ॥ పారుషంబే వహించెను ♦ పారుషమును
శౌర్యమేతాను సరిలేని ♦ శౌర్యమూనె
కఱవుకఱవయ్యె గలిమికే ♦ కలిమిగలిగె
లీలనాపురమందు నా ♦ కాలమందు॥

మ॥ పిరితోఁబూనిన బాంధవంబును ; మహా ♦ క్షీరాబ్ధియోనాగ ను
స్థిరమాపాడియు ; శుభ్రమైనయశము ♦ జెల్వోతనూకాంతియు
వరుసంబల్కులయందు గారుసుధయు ♦ భావింప నాయూరి ను
దరురోరాజులు రాజులేయని కడు ♦ వాదింపవచ్చుంగదా॥

గీ॥ అక్కజంబయ్యో ! నూటికి ♦ నొక్కడైనఁ
బరధనాసక్తిగల్గిన ♦ వాఁడులేడు
అక్కజంబయ్యో ! నూటికి ♦ నొక్కడైనఁ
బరధనాసక్తి గల్గి ♦ వాఁడులేడు॥

70

గీ॥ తన్నగరలక్ష్మీ తనువునఁ ♦ దాల్చినట్టి
“ యేడువారాలనగ ” లన ♦ నింపుమీరఁ
బలువిధమ్ముల సోయగ♦మ్ములు జెలంగ
ఘనతఁ జెందరె ! తత్పురాం♦గన లయారె॥

71

నీ॥ మానభంగముఁజెందెఁ ♦ గాని యహల్య యా
పురకామినలతోడఁ ♦ బోలవచ్చు
సకళంకుడయ్యె నా ♦ చంద్రుండు గాని, త
త్పురసతీముఖములఁ ♦ బోలవచ్చు
నెలమరంభాదులు ♦ వేశ్యలుగాని, యా
పురినారులను గొంతఁ ♦ బోలవచ్చు
అస్థిర యులుగాని ♦ యలలారు మైలుము లా
పురితరుణులకాంతిఁ ♦ బోలవచ్చు

గీ॥ రూపములటుంచి సుగుణముతో ♦ రూఢిఁజేసి
యచ్చెలుల వర్తనమ్మును ♦ మెచ్చవచ్చు
ఏటికీశ్రమ ? వారికి ♦ సాటివచ్చు
బోటులేలేరు లేరని ♦ సాటవచ్చు॥

72

చ॥ స్థిరతరపారుషంబు గుణశీలము లించుక తక్కువైనచో
నరయక తన్వరించు నతఁ ♦ డాయమరేఁద్రాని బిడ్డఁడైనఁ ద
త్పురమున రాచకన్నె మొగ♦హాన్ బయి కెత్తదదేమొ, యంతకున్
బురుషానిభాగ్యమున్ జిగురు♦బోడిమనమ్ము గ్రహింపవచ్చునే ? ॥

73

మ॥ ప్రతిరాజాంగనయం బతివ్రతయే ! లోపంబింతలే దైన సం
తతమారాజుల కీర్తికాంతయే కడుకొ ♦ జారత్వముకొబూని తా
నతిమోచమ్మున దేశదేశముల యంధానాఁడు నీనాఁడు నొ
క్కతెరంగొప్పఁ జరించుచుండె నదిరా ♦ కల్లాలుమార్తాలమై॥

న॥ అదియట్లుండ నయ్యుచయపురంబె రఁగఁగనిగా జేసికొని నుగు
రాక్రమోపేతులగు రాకుమారు లెందఁతెందఁతో పూర్వమ్మున మే
మ్మకలంకమ్ముగఁ బాలించి రారాజపుంగవులలో॥

మ॥ పృథివిందానొక కొంతకాలమెటులో ♦ మేవాడఁబాలించి ; య
పదునేడ్యందల డెబ్బఁదెచ్చిదయఁబ్బిందు మైఁ బాసి; వే
డ్కు నివింజేరిన యాహమీరునకు నొక్కండేనిఁ బుత్రిండులే
మి డదీయానుజుఁ డెక్కెగద్దియపయి ♦ స్త్రీవాడభూపాలుఁడై॥

వ॥ భీమసింగాఖ్యంబెలంగు నాబాలుం డెనిమిదేఁడుల ప్రియమ్ముననే
భారంబు వహింపవలసివచ్చుటంజేసి సకల నుగుణోపేతయగు నాఁ
తకుమారునిబేరఁ దానే రాజ్యాంగవిషయమ్ములఁ జక్కఁజేసి పరిష
మండె. ఆబాలుండు నుగుణూప సంపన్నుండై దినదినప్రవర్ధవ
యెల్లరకల్లారుముద్దుగఁ బెరుగుచుఁ గొంతకాలమ్మునకు॥

నీ॥ మఖములంగరకార్ద్ర ♦ మామైనఫాల్జుమాల్

దొడిగి మేల్గిరజాలు ♦ దుస్వనేర్చె

గుడ్డాలపై పి కాఁగ్గోరి బయల్దేరి

యందందుఁ బందెంబు ♦ లాడనేర్చె

వాడికోలలఁబూని ♦ తోడిబాలురఁగూడి

యటపులకేగి వేటూడనేర్చె

ప్రతిదినంచేమి కాఁరణమున నోకాని

యాశామసీమల ♦ కరుగనేర్చె

రాకుమారుంఁగొకింత ప♦రాకులేక

విద్వేలన్నియు గురువుల ♦ యొద్దనేర్చె

అంటరానట్టి యలరు ♦ వింటివాఁడు

కలఁడనెడుసంగతింగూడఁ ♦ గడకునేర్చె॥

78

గీ॥ పట్టభద్రుఁడై సామ్రాజ్య ♦ భారమూని

తనకువిశ్రామమొసఁగును ♦ దినయుఁడనుచు

నల్లమున వానిజనయితి ♦ యుల్లసిలె

కొడుకుమేలెకదా తల్లి ♦ గోరుచుండు॥

79

ప॥ అట్లు సంతసించి యావనాప్రాప్తుఁడైన కుమారునకు వైవాహికం బొనర్ప

నిశ్చయించి యమ్మేవాడదేశంబునంగల రాచకన్నియల చిత్రపటంబులఁ

దెప్పించి కుమారునకుం జూపి యందు వానిహృదయమ్మున కెక్కిన నుండ

రాంగి నెఱింగి స్వమతాచారానుసారమ్ముగా శుభముహూర్తంబున నందను

నకుం బాణిగ్రహణోత్సవము మహోత్సాహమ్మునఁ గావించె. పదంపడి

యాభీమసింగు తనకామినియందు బద్ధానురాగుండై యామెతో ననవరత

ముఁ కాలముఁ బుచ్చుచుండె మఱియు॥

80

మ॥ తనయారామమునన్ రసాలముల మధ్యంగల్లు సౌధమ్మునం

దను బంగారుకవాచి మంచముపయిన్జ్ఞాంకంపుఁ బూపాన్పునన్

దనకాంతామణితోడ నిత్యమును మోదంబొంది యారాజు మిం

చినవేడ్కన్ దనయింటికుక్కనొనరించె నృన్మధుం బాపురే॥

81

చ॥ వనమున సంచరించునెడ ♦ వల్లకిమీటుచుఁ బాడునప డున్

వనమున సంచరించునెడ ♦ వాసిగనుయ్యల లూగునప్పడున్

వనమున సంచరించునెడ ♦ వారుక్షణమ్మును వీడియుండ రెం

దును దలపోయనూతన నధూనరుల్లెకదా జగమ్మునన్॥

82

సీ॥ చతురంగబలములఁ ♦ జక్కఁజేయుటమాని

యతివతోఁ జదరంగ ♦ మాడఁబూనె

సాటిబాలకులతోఁ ♦ బాటు విద్వేలమాని

ముద్దియచెక్కిళ్ళ ♦ ముద్దులూనె

పనిఁబూని తనశాస్త్రు ♦ పతనంబు నటుమాని

యబలతో సయ్యాట ♦ లాడఁబూనె

సఖులతో నక్కటా ♦ పయిరు పోవుటమాని

రమణితో వనవిహారమునూనె॥

గీ॥ సారసోదరనుకుమార ♦ సరసకుసుమ

శరవిమర్దిత మానస ♦ సరసిజుడయి

ప్రజను రాజ్యముం దల్లిని ♦ బాగునోగు

నన్ని మరచెను గడకు మోహాబ్ధినడఁగి॥

చ॥ గురుతరరాజ్యమెల్ల నికఁ ♦ గూరిమినేలుకుమార యంచుఁ దా
మఱిమఱి తల్లి యెంత బ్రతిమాలినఁ “దొందరయేటకే” యనుకొ
“సర”యను” రేపుమాపు”నను ♦ సారసుసారెకు రాకుమారుడ
య్యారే! నిజరాజ్యమెంత విషమామయెనో? యింతకుమోహమేకదా

వ॥ ఇట్లులిశమ్మును మోహపిశాచావేశ పరవశుండై కాలమ్ముఁబుచ్చు న
రుని వర్తనంబల్లనల్లనం దల్లియెఱింగి యొక్కనాడేకాంతంబునం గ
డి నిజసాధాంతరకాంతా సమన్వితే కాంతుం డగు రాకుమారుని
యిట్లనియె॥

శా॥ లేరా నాయన రాకుమారకులు? నీ ♦ లీలనృతీలోలురై-
నారా? రాజులధగ్మముల్విడిచియున్నారా? సతుల్వారికి
లేరా? రాజ్యములన్ద్యజించిరటరా? ♦ నీకగ్మమేమందురా?
యేరా? నీగతి రాచబిడ్డఁడవు తండ్రి! నింగపాలెదురా?॥

ఉ॥ నాయన! పెద్దవాడవయి నాడవు, విద్వేలనేర్చినాడ, విం
కీయచనిక భరింపఁగల ♦ వీవని నేననుకొందునుండఁ బు

తా! యడియాసలయ్యెఁగదఁరా? విను తొంబదియేండ్ల తొక్కునై
యాయల నెంతకాలమిటు ♦ లేలెదరా? తలపోయవేమిరా?॥

87

కం॥ అడ్డాలనున్నయప్పుడె
ఓడ్డఁడుఓడ్డఁడుగాని, ♦ పిమ్మటమీసాల్
గడ్డాల్యచ్చిన ఓడ్డఁడు
ఓడ్డఁడే? యెన నన్ను ♦ వినుమొక్కింత॥

88

కం॥ నాయన! యేమందును? మీ
నాయనయే బ్రతికియుండినన్ నీవిటుల
న్యాయపురుషులెన్నఁడును
జేయుదుచటరా కుమార! ♦ చెప్పుమునీవే॥

89

చం॥ మునుపటిలీల నిన్దళఁబోయెడుదానను కానుగాని, నీ
పరులకు నెందునడ్డముగ ♦ వచ్చెడుదానను కానుగాని, నీ
కనయము బుద్ధిఁజెప్పఁగల ♦ యంతటిదానను కానుగాని, నం
దన! నినుఁ గన్నతల్లినిగదా! వినుమా యభిమానము నీకుఁగల్గినన్॥

90

గీ॥ పెండ్లియాడుట యాదిగాఁ ♦ బెడమొగమ్ముఁ
బెట్టితివి రాజ్యమన నోయి ♦ చిట్టికన్న!
యెట్టిచెట్టలుమాడునో ♦ యేమనందు?
నకట! మేవాడరాజ్యమే ♦ మగునొకడకు॥

91

చం॥ పొరిఁబొరి రాచవారునిను ♦ బుద్ధివిహీనునిఁ గాఁదలంతు రీ
కరణిమెలంగి తేని గొడుఁకా! యపకీర్తికిఁ బాలుగాకుమా
యరుగుము సత్సభంబున! రఁసంతయు సౌఖ్యముగల్గదయ్యె! హా!
యిరువదియైదు వత్సరము ♦ లేగిన నంభుఁడున్న తల్లికిన్॥

92

తా! నాకాచేతొలంగిపోయెఁ దనువున్గూర్చి, జత్వారమున్
జేకూరెంగద! యెంతకాలమొయిటుల్ ♦ జీవించు నేమూలనో

నాకర్మంబునఁ గూరుచుండి, మదిని ♦ నాల్గైదు నాశ్శేను రా
మా! కృష్ణా! యచునట్టి భాగ్యమింక లేదా నాకయోబాలకా!
మ॥ నవరా పౌరులుగూడ నీనడతి విన్నంగన్న, హా చెంగట
జవరాలుండినఁ దల్లి భూతములె ♦ న్నాన్పించునా? నందనా!
యపివేకాకికి జెల్లెఁగాక గూవి♦ద్యాభూషణుండైనభో
ననమాసమ్ములుమోసికన్న కొమరుండా యిట్లుకావించుటల్॥

గీ॥ రాజ్యమేలుటయందు నిర్లక్ష్యమాని
మందుడై యెంచులోన నామాటవినక
పేరును బ్రతిష్టలేకయే ♦ పౌరులెల్ల
నీ! యనమన హమీరుండు ♦ చెడడెకడకు॥

ఉ॥ అన్న తెరంగనన్ జెడకు ♦ మన్న! మహాత్ములతోవనింకఁ బా
మ్మన్న! నృపాలురందు యశ ♦ మండబ్రయత్నము సేయుమన్న! నీ
చిన్నతనంపుఁ జేప్టలఁ ద్యజింపఁగదన్న! జనాభి నేలరో
యన్న! శ్రమమ్ముఁ దీర్చిదయ ♦ నారముమన్న! ననుం గుమారకా॥

గీ॥ అనుచుఁ బట్టాభిషేకార్హుఁ ♦ డైనతన కు
మారుఁ బసిబిడ్డగానెంచి ♦ మాతృదేవి
యెన్నియోనీతులంబల్కె; ♦ నిల్లె తనయుఁ
డెంతవాడైనఁ దనతల్లి ♦ కింతవాడె॥

గీ॥ చాలబోధించి నుతు గిరజాబుదువ్వి
యతఁడుమొక్కింగ దీవించి ♦ యామెవానిఁ
బంచి, కోడలి నేమొ రావించెనార!

చ॥ ముసలివారిని చాదస్త ♦ ము విడదుగద?॥

గీ॥ అత్తగారేల పిలచెనో ♦ యనుచుఁ జెలిమి
కత్తైనదుగుచుఁ దా భయా ♦ యత్తయగుచు

రాచ టెక్కుచుమాని ♦ మరాళగమన

యల్లనల్లనఁజనుదెంచె ♦ న త్తకడకు॥

99

చ॥ అట్లుచచ్చిన యమ్మ త్తకాసినిం జేరఁజీరి కుశలమ్మడిగి సాచుచుమ్మగ నాన్పు
ద్ధాంగన యిట్లనియె.

100

గీ॥ కలదొక రహస్యమవెనెను ♦ దెలుపవలయుఁ

గాన రావించితిని మందఁయాన ! నిన్ను

వినుగుఁజెందక వినుము! యీ ♦ ముసలిదాని

గొడవకేమని నీవను ♦ కొనకుమమ్మ॥

101

చ॥ వెలదిఁరో ! నీమగండు నినుఁ ♦ బెండిలియాడిన నాఁటనుండియున్

గలనయినం దలంపఁడు నుభుపద్రవైన స్వరాజ్యధర్మమున్

పలువురు రాట్కుమారకులు ♦ పాలననేయరె యీమహీతలం

ఒలఘుతరప్రీక్తిఁ గనఁరా? యిటుసోమరులైరె కోడలా॥

102

చ॥ మగనిని జీరకొంగునను ♦ మానిని దా ముడివేసికొంచు నెం

దుఁగదల నీయదో హూయని ♦ తొల్త నె యయ్యపనింద నీపయిన్

దగ జనియించుఁగాన పనితా! పలుకాడితి నింతఁట్టు ; నా

కగపడదేయుపాయ మకటా! యిక నేమి తలంచుకొందున్ ?॥

103

చ॥ పలువురు పల్విధంబులను ♦ బల్కెదరంగన ! తల్లిమప్పినన్

గలిగెను వానికీచెడు గుణంబని కొందఱునందు ; రెట్టున్

దలఁపఁగ నీకునాఘను గదా యపక్తి ర్తి జనించు? నోటికిన్

దలుపుచు ద్వారబంధముచు ♦ తామరసాక్షిరొ ! యేరికున్నవే ?॥

104

మ॥ ఇదిసీరాజ్యము ; నీమగండతఁడు ; మీరేలీలవర్తింతురో

యదినాకేల ? బలంబుతగ్గెనిక రాజ్యంబేలనేఁగొల ; నీ

వు దయంజూచుచుఁ బట్టెడన్నమిడి నన్ ♦ బోషించినంజాలు ; నో

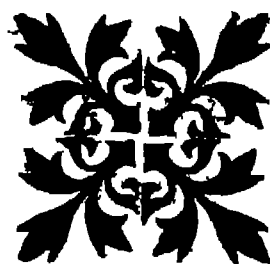
ముదితా ! నాకిక నేమికావలయు ? నే ♦ బోధింప మీ రల్పలే?॥ 105

చ॥ మగఁడొకవేళ నిండ్రిమగు ♦ మార్గమునం బడియుండెనేని ? య
 మృగనిని మంచిదారికెటొ ♦ మార్పఁబ్రయత్నము సేయుచుండు
 వాఁడును, గృహులు ననుమానము లేకటు లంటినమ్మ యో
 మగుచు! మహొక్కతీరునను ♦ మానసమందుఁ దలంపఁబోకుమా॥

కి । మనరాజపుత్రులమున
 జనియించిన యాడువాండ్రు) ♦ సంగతులెల్ల
 మనమునఁ దలపోసినవో
 మనకే యాశ్చర్యమగును ♦ మదగజగమనా!॥

ఁ॥ కావున నోయంగనా ! నీవునుంగిర్తి గెనం దలంచితేని నీమగని
 రునిఁ జేయుమని బోధించి యమ్మందయానకు సెలవొసంగె॥

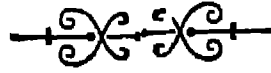
క॥ మానితగుణధారేయా !
 జ్ఞానాలయ ! యనుపమాన ♦ సదమలహృదయా !
 నానావిబుధవిధేయా !
 శ్రీనిలయా ! దేవరాజు ♦ కృష్ణారాయా!॥

కృష్ణా కు మారి.

ద్వితీయాశ్వాసము.

మ॥ నినుఁజూడం గవులేగుదెంచి రరుగో ♦ నీమందిరద్వారమం
దున నీకైయట వేచియుండిరని మిత్తుల్ దెల్పిన నీమనం
బున బంగారపుఁ గొండ నెక్కినగతిన్ ♦ మోదించి యాచోటికిం.
జని వారిం గృహనేలు వృత్తిగల కృష్ణారాయ ! యాలింపుమా॥ 110

గీ॥ అమ్మచెప్పిననీతుల ♦ నరసి పిదపఁ
గొమ్మచెప్పిననీతులఁ ♦ గూడనరిసి
కొంతలజ్జనడి పిదపఁ ♦ గొంత తెలివిఁ
గాంచి తన యవివేకిమ్ము ♦ నెంచియెంచి॥ 111

ప॥ ఆభీమసింగు తనమనంబున విషాదమూని॥ 112

మ॥ జననంబొందితి క్షత్రియాన్వయమునన్ ♦ సర్వంసహాపాలనం
లునకున్ సిద్ధుఁడనైతి నిట్టియెడ నే ♦ మోహంబుధిశ్శున్లుటన్
ననుఁ జీవాట్లనుబెట్టినారు మిగులన్ ♦ మాయమ్మయు న్నొమ్మయున్
ఎనితల్బుద్ధులఁ జెప్పఁగావలసె నా ♦ పొరబడ్డకర్మంబునన్॥ 113

మ॥ అటుగాకున్న సమస్తమేలఁగల పాప్రియంబంగునెనుండ ; య
క్కట ! కాలంబుభూధాయొనర్చకయె వీకం గద్దియంజేరి, సం
కటముల్ బాపి జనాళి నేలునెడ నా ♦ కంజాక్షియుండల్లి న
న్నిటునిందింతురె ? యెన్నఁడైన ననిరే యీనిష్ఠురోక్తుల్ ననున్॥ - 114

మ॥ ననునిందించిన సద్గుణాంబునిధియా ♦ నాతల్లియందేమి, తా
ననునిందించిన సద్గుణాంబునిధియా ♦ నాభార్యయందేమి, నే
గన నేదోషము ; నెల్లదోషగుణముల్ ♦ గన్నట్టునీయందె యో
మనమా ! వైశమలెమ్మ ! రాజులము గామా? రాజ్యమింకేలు

మ॥ జనమా నిందిలకలునేయు ; యశమా ♦ స్వమ్ముక్షీణించు ;
ధనమా శత్రులచేతఁజిక్కు ; నృపులా ♦ దౌర్జన్యఁడాయండ
న్వినమా ! రాజ్యము నాశనంబగునుమా ! ♦ నీమానమాపోవు నో
మనమా ! వైశమలెమ్మ ! రాజులము గామా? రాజ్యమింకేలు

మ॥ అనుమా భూతల మింక నేలేదని య ♦ య్యబ్బాక్షీతోఁ దల్లితో
ననుమా తప్పులు సైపుఁడియనుచు న ♦ య్యబ్బాక్షీతోఁ దల్లితో
ననుమా యాగ్రహ మానరాదనుచు న ♦ య్యబ్బాక్షీతోఁ దల్లితో
మనమా ! వైశమలెమ్మ ! రాజులము గామా? రాజ్యమింకేలు

మ॥ వినమా పూర్వ నృపాలవర్తనములన్ ♦ వేమార్లు వేనోళ్లలోఁ
గనమా ప్రస్తుతమున్నభూమి పతులం ♦ గన్నార మేవాడలో
ననుమానమ్మువహించె దీవకట ! రా ♦ జ్యంబన్నదోఁగాలమా
మనమా ! వైశమలెమ్మ రాజులము గామా? రాజ్యమింకేలుమా!

మ॥ చనుమా సైన్యయంతమ్ముగా రిపుల శ ♦ స్త్ర శ్రేణిమర్దింపుమా !
కనుమా ప్రాణముకన్న మానమును ; లో ♦ కంబందునన్ ధర్మ వ
ర్తనమేనీకు జయంబొసంగునునుమా ? ♦ రావేల సందేహమా ?
మనమా ! వైశమలెమ్మ ! రాజులము గామా? రాజ్యమింకేలుమా

మ॥ అనియిట్లు కొంతవడి విలపించి గతజలనేతులంధనం బేలయని త,
నం గడకు ధైర్యమాని తనతల్లి యాజ్ఞానుసారంబుగ నాభీమసి
నుదినంబున విధ్యుక్త విధానంబుగఁ బట్టాభిషేకంబుఁ జేసికొనియె॥

గీ॥ ఆత్మజానకెల్ల రాజ్యంబు ♦ నప్పఁజెప్పి
తల్లిమానంబుమొందెను ♦ నుల్లమందు ;

రాకుమాటుఁడు బెడదారిఁ ♦ బోక న్యాయు

లీల సామ్రాజ్యమంతయు ♦ నేలఁదొడఁగె॥

121

॥ ఇట్లు కాలమ్ముఁ గడుపుచుండఁ గొన్నినాళ్ళ కాభీమసింగు నంగన॥

122

గీ॥ నిత్యమును దేహబలము క్షీ ♦ ణించుచుండఁ

గ్రమముగా సృక్కఁదొడఁగె నా ♦ కమలనదిన

మొదటఁ గొంతయరిష్టమ్ము ♦ బొందు టరయఁ

నుచకు గొప్పలాభంబుఁ జెం ♦ గుటకుఁగాదె ॥

123

గీ॥ చూచువారలు దమలోనఁ ♦ జోన్మునాఁడు

బసిడిచాయలఁ గేరు నా ♦ పడతిమేనఁ

గ్రక్కునకొ మీరె శోభన ♦ కాంతులొర !

ప్రొయిపయింగ్రాగు క్షీరంబు ♦ పొంగునట్లు॥

124

గీ॥ అంతకంతకు నాయాస ♦ మధికమయ్యె

నన్నమరుచియై చిటుఁదిండి ♦ నాశనొడమె

కడకుఁ గూర్చుండిలేచుట ♦ కష్టమయ్యె

గర్భ మతిదుర్భరంబొటఁ ♦ గాంతకార !॥

125

గీ॥ అంగముల్ సన్నగిల్లె ; మ ♦ ధ్యంబుబలసెఁ

గుంతలవితాన కాంతియుఁ ♦ గొంతమీరె

నెన్నఁడెటుఁగని జడత న ♦ య్యింతిపూనె

నతివపాలిండ్లు సార్థకా ♦ ఖ్యన్వహించె॥

126

సీ॥ పనులేమి నేయకు ♦ ననజాననా! నీకు

నాయాస ముదయించు ♦ ననుచు నొకతె

కూఁతురేపుట్టినఁ ♦ గొమ్మరో! నీవు నా

తనయున కిచ్చెదే ♦ యనుచునొకతె

ఎవరిజేరం బిచ్చెదే పుట్టుబిడ్డ నో

యలికులకుంతలా! ♦ యనుచు నొకతె

పట్టంపురాణివే ♦ పడతికైనను నీ మ

హైశ్వర్యమబ్బునే ♦ యనుచు నొక తె॥

గీ॥ ఇన్ని నాళ్ళును నాకూతు ♦ నెత్తి ముద్దు
లాడు నీవిక దరిజేర్ప ♦ వనుచు నొక తె
పలువిధంబుల నాగర్భవతినిఁ జెలులు
గూడి పరియాచకమ్ముల ♦ నాడుచుండి॥

వ॥ ఇట్లుండ నొకనాటి యుదయమ్మున॥

గీ॥ చెలిమిక తెలు ముచ్చటల్ ♦ సలుపుచుండఁ
జేరి పరిచారికల్ పనుల్ ♦ సేయుచుండ
మలయమారుత మొకవంకఁ ♦ జెలువుఁ గొలుప
మందయాన వినోదంబు ♦ నొందుచుండె॥

ఆ॥ వె॥ కూరుచుండినట్లై కూర్చుండి ♦ జెలులతోఁ
జెలియలార! నేను ♦ జెప్పఁజాల

గర్భమందదేమొ ♦ గుర్భరమ్మగుబాధ
పుట్టెనమ్మ! యింక ♦ నెట్టులోర్తు॥

గీ॥ కడుపునందొక శూలమ్ముఁ ♦ బొడిచినట్లు
చుటుకుచుటుకునఁ బలుపోట్లు ♦ చూపఁదొడఁగె
వేగఁజని మంత్రసానినిఁ ♦ బిలువరమ్మ
ప్రసవమగునంచు నెంచెద ♦ రమణులార॥

క॥ అనిపలుకఁగ నాపలుకులు

విని వెలఁదులు సంభ్రమంబు ♦ భీతియులోనం
బెనఁగొన నొసరిచి రపుడా

వనితకు నుపచారవిధులు ♦ వలసినయట్లుల॥

క॥ తలచూ! యన నేనోర్వఁగఁ

గలనా? యన నింకబ్రతుకఁ ♦ గలనా? యన నో

చెలులారా! రారేయన

వెలదికి జనియించెఁ బ్రసవఁ వేదనలంతఁ॥

133

సీ॥ సతులెల్లరుంగర్భఁ ♦ పతివై తివేయన్న
నదియేమొ యనుకొంటి ♦ నాత్మలోన
నుదతులెల్లరునీకు ♦ నుతుఁడు గల్గునటన్న
నదియేమొ యనుకొంటి ♦ నాత్మలోన
మగవానిఁగనుమని ♦ మాయత్తగారన్న
నదియేమొ యనుకొంటి ♦ నాత్మలోన
చెలులెల్లరుంగూడి ♦ నెలలునిండెనటన్న
నదియేమొ యనుకొంటి ♦ నాత్మలోన॥

గీ॥ ప్రసవమగు నాల్లనాశ్శలో♦పలనె యంచు
నందరన నేమొ యనుకొంటి ♦ నాత్మలోన
నని సతీమణి రోదనం ♦ బాచరించె
ప్రసవవేదన లోర్వ నెఁప్పతె తరంబు?॥

134

సీ॥ ఇంతతోఁజాలు నిం ♦ కేనుప కోయవ్వు
యాయాసమధికమా ♦ ననుచునొకతె
యిందిరమిందుండ ♦ నెందుకే వగచెదు
క్షణముమాత్రము తాళు ♦ మనుచునొకతె
యింతమాత్రమునకె ♦ యింతగావగచిన
పనితలు నష్టరా ♦ యనుచునొకతె
రమణిరో! ఓడ్డలూ♦రక వత్తురే మన
కతిదుర్లభంబగు ♦ ననుచునొకతె॥

గీ॥ ప్రసవవేదన లెఱిగిన♦వారెయయ్యుఁ
ప్రసవవేదన లెఱుఁగని♦వారివోలె

బ్రసవవేదన పాలయి ♦ బాధపడెడు
కాంత నాకాంత లోదార్పఁ ♦ గడఁగిరపుడు॥

గీ॥ “కాంత! పదిమందిబిడ్డలఁ ♦ గాంచి నార
మింతగా రష్ట్రసేయుట ♦ యెఱుఁగనుమ్మ
చాలునే నోరుమూయవే ♦ బాల!” యనుచుఁ
బలికె నొకగడసరి ముదు♦సలినెలంత॥

గీ॥ “మొన్న మాతోటికోడలి♦యన్న గారి
రెండవకుమార్తె మరదలు ♦ రెండునాళ్ళు
పురుడురాక మహాబాధఁ ♦ బొందెనమ్మ!
అక్కరో!” యని యొక్కపే♦రక్కపలికె॥

గీ॥ “ఏమిచోద్యమె? మాపెద♦మామగారి
తమ్మునికుమార్తె కోడలు; ♦ దగ్గఱఁగల
యతివలకె తెలియకుండ నీ♦భృడలేదె
బాలగో!” యనియొక్క యి♦ల్లాలుపలికె॥

గీ॥ “నెలఁత! యిప్పుడు శ్రీరంగ ♦ నీతులాడఁ
గలము; మనకె యీదురవస్థ ♦ గలిగినపుడు
కుయ్యో మొత్తోయటంచును ♦ గూయమె” యని
జాణతనమెఱిగిన యొక ♦ చానపలికె॥

ప॥ ఇట్లయ్యంగనలెల్ల రయ్యంగనామణి నోదార్పుచుఁ దమలోఁ దాము
విధమ్ముల సంభాషించుకొనుచు నున్నయెడ॥

సీ॥ పదు నేడుసూర్యతొం♦బదిరెండు మాత్పియా
రవ తేది సోమవా♦రమునఁ బగలు
పదిరెండుగంటల♦పై నెనిమిది నిమి

సములకుఁ గ్రహము లు♦చ్చస్థములను

రాజిల్లుమఁడ విభ్రాజితుండయి గురుం
 డలచందురునితోడఁ ♦ గలసిమెలఁగ
 నినుఁడుమేషంబునం ♦ దెసఁగఁ బునర్వసు
 నవమినిఁ గటకల♦న్నంబునండు

గీ॥ చంచరీకాల కవితాన ♦ సకలసుగుణ
 గణ్య, యయ్యసామాన్య లా♦వణ్యధన్య
 భీమసింగుని యిల్లాలు ♦ పేరిమతోడ
 నాఁడుబిడ్డనుగనెఁ జేలుల్ ♦ హర్ష మొంద॥

141

క॥ తనకుం బుత్రికపుట్టిన
 దనువార్తను నాలకించి ♦ యానందపయో
 ధినిఁదేలి తక్షణమ బ్రా
 హ్మణులకు దానంబులొసఁగె ♦ నవనీశుఁడొగి॥

142

ప॥ మఱియు భీమసింగు జ్యోతిషశాస్త్ర విశారదుల రావించి జాతకములువా
 య నియోగించిన నమ్మహనీయు లప్పుడు॥

143

చ॥ కనులనుమూసి, ప్రేళ్ళఁ గుతుకమ్మున లెక్కిడి; రాసులన్నియొ
 గనుఁగొని యీనెలంత మను ♦ నాలుగుపాతిక లేగుదాఁక; స
 ద్గుణానిధి నుండరాంగుఁడు సమంతిత వీరుఁడు భర్తయకా; నుతుం
 గనునొకనిం గుమారితెలుఁ ♦ గల్గుచురంచునుఁ స్పృశెల్లరు॥

144

గీ॥ అంతియేకాని గురు నృతాంతమెల్ల
 నిక్కమిదియని తెల్పలే ♦ చొక్కెడైచ
 రాజు నాశ్రియించిన వాని ♦ నైజమిదియ
 భనపిశాచముం గెల్వ నెఁవ్వని తరమ్ము?॥

145

గీ॥ చేయవలసిన పనులెల్లఁ ♦ జేసిచేసి
 యచట పురటాలి కఖిలసౌఖ్యముల నొసఁగి

- పదిదినంబుల పురుడు నా ♦ నుదతులపుడు
 తీరిచిరి దేవి మోదాబ్ధి ♦ దేలునట్లు॥
- గీ॥ జో! నుగుణరాశి! మాచిన్ని ♦ నుందరాంగి!
 జో! నృపాలాత్మజా! మహా ♦ శూరవంశ!
 జో! రమాదేవి! యంచు న ♦ న్నరులెల్ల
 బాల నుయ్యాల నిడి జోల ♦ బాడిరంత॥
- ప॥ తల్లిదండ్రులును దక్కటివారును దృపదిరాజున కపురూపంబుగ జన్
 పించాలి నామంబిడుట శ్రేయస్కరమ్మని యెంచి యబ్బాలకు
 యను నామంబిడి యెల్లరు నల్లారుమాద్దుగఁ బెంచుచుండిరింత॥
- గీ॥ వదనలామ్యా గరిమంబు, ♦ వారిజములఁ
 గేరు చేరెడు కండ్లు ; శ ♦ రీర కాంతిఁ
 గల కుమార్తెను విడసినం ♦ దులకుఁ దల్లి
 కాంచుసంతోష మింతింత ♦ కాదయారె !
- సీ॥ పనుపునూనెయురాసి ♦ పసరుఁగన్నులనేసి
 కోరి గోర్వెచ్చని ♦ నీరువోసి
 మేనెల్లఁబొడిబట్ట ♦ తోనొత్తి సాంబాణి
 పొగఁజేర్చి జుట్టు నా ♦ రఁగ నొనర్చి
 పలుమారు తలవెండు ♦ కలచిక్కు విడఁదీసి
 చక్కఁగానొసటఁ జే ♦ ర్చుక్కవెట్టి
 సన్నంపుటంచులఁ ♦ జలతారుమొగ్గలఁ
 మెరయు పట్టురుమాలు ♦ మెడకుఁ గట్టి
- గీ॥ బాల నొడివోన నిడికొని ; ♦ పైటకొంగు
 మరుగుగాఁగప్పి ; చేపురాఁ ♦ దరుణిచన్ను
 బాలిడుచుఁ బాపచెక్కిళ్ళ ♦ లీల ముద్దు
 పెట్టుకొను ముద్దులను లెక్క ♦ పెట్టఁగలమె ?॥

సీ॥ గజ్జెలందియలు బంధగు నగల్ వలదె నా
 చక్కనిచుక్క! యం ధ చొక్కముద్దు
 ఎన్నినోములనోచి ధ నిన్నుఁగాంచితి నె నా
 చక్కనిచుక్క! యం ధ చొక్కముద్దు
 ఏమహారాజున ధ కిల్లాలగుదొ నా
 చక్కనిచుక్క! యం ధ చొక్కముద్దు
 అత్తవారింటి కె ధ ట్లంపెదనిన్ను నా
 చక్కనిచుక్క! యం ధ చొక్కముద్దు

గీ॥ మాట కొకముద్దుగాఁగ ధ నమ్మగువ ముద్దు
 కూతుముద్దాడు, నయ్యరే ! ధ నాతులెపుడు
 బాలికల ముద్దులాడెడు ధ వేళఁ బలుకు
 పలుకులింపయ్యు సందగ్ధములె హుళక్కి॥

151

సీ॥ తలపోసి తలపోసి ధ తలఁ జక్కిఁగాదువ్వు ;
 దువ్వి కాటుకఁ బెట్టఁ ధ దోపకుండు
 కాటుకం బెట్టెనా ధ కన్నూరి తిలకిం
 నుదుట దిద్దఁగఁగొంత ధ నెడఁ బలందు
 తిలకంబుఁ బెట్టెనా ధ యలరారు నగలపుం
 జములఁ బెట్టఁగ నెంతో ధ సంశయిందు
 నగలను బెట్టెనా ధ జగివీరు మేల్జగి
 యంగీలు దొడుగంగ ధ నాత్మైవె యు

గీ॥ కడకు నంగీలు దొడిగెనా ధ కన్నులారఁ
 దనకుమార్తెనుఁ గనఁదానె ధ వెనుకదీయుఁ
 బరమ కళ్యాణియైన యా ధ బ్బాల యెడల
 నాజనని దృష్టిదోష భయముకతన॥

152

చ॥ ఎఱిగిన యమ్మలక్క లేవఁదేనిఁ గుమార్తెను జూడవచ్చినన్ .

బిరబిర బాల నుయ్యెలను ♦ బెట్టి పరుండఁగఁ బెట్టుచుండు నె
వ్వరి కను లెట్టివోయనుచు ♦ భామిని శంకవహించి ; యెందు న
య్యరె! పశిక్షింపఁ బెనుచు ♦ నట్టి యుపాయము లిట్టివేకదా ? ॥ 1

ఉ॥ అక్కయో ! ఎంతపుష్పవతి ♦ వమ్మ ? రతీసతి నీకుఁబుట్టెనం
చొక్కనెలంత పల్కునెడ ♦ నూరక నెమ్మది నెచ్చుకొంచు నాఁ
డెక్కడలేని రక్షలను ♦ నెన్నియొకట్టు కుమార్తెకార : జే
నెక్కడనైనఁ దల్లి సహియింప నె బిడ్డకు పృష్టిసోకినన్ ॥ 15

శా॥ పాలుంబువ్వయుఁ బంచదారయును మేల్ ♦ బంగారుపాత్రంబునన్
దోలింగల్పి కుమార్తె నెత్తుకొని „ రాఁకో టూచి ! నీవింక నా
బాలారత్నము బొస్తినింపఁ గుడుచున్ ♦ బాలన్నమి ” ప్దంచు నే
వేళన్ భామిని బిడ్డకన్నమిడు ; నుద్వీం పిల్లలై క్లేకదా ? ॥ 15

ప॥ మఱియు నక్కాంత యేకాంతంబునఁ గూరుచుండి కృష్ణాకమారిం బలువ
రులు ముద్దులాడుచు నెన్నియో నుద్దులు పలుకుచు నబ్బల చిరునవ్వు
వ్వఁ దా నపరిమితానందమొందుచు నిట్లు పలుకరించుచుండు॥ 15

ఉ॥ ఆలమలోనఁ దండికి కెదుర్తె పతికిన్ రిపుమగ్దనంబునన్
జాలసహాయ్యమైన జయఁచందుని కూతురు టల నీవునుం
బోలఁగఁ బెద్దదానివయి ♦ బుద్ధులు నేరిచి పాణినాథుతో
ఫాలజితార్థి సత్కుముది ♦ బాంధవ ! శత్రుల గెల్వఁబోయదే ? ॥ 15'

శా॥ వేమార్జును ముట్టడింపఁగ ఫకీర్వేషంబునుం దాల్చి సం
గ్రామంబందు నిజారులాన్వ నల యక్ష్బర్షాదుషాన్ బంప యీ
భూమింగీరితి నొందఁజూచిన గుణాం ♦ భోరాశి యెనట్టి యా
రామాభాయి తెఱంగు నీవతుల పైఁర్చింపొంది వేవొందెదే ? ॥ 15'

మ॥ అమలాత్మన్ననుఁ బెండ్లియాడునట య ♦ య్యారంగజే పయ్యె! మా
నముఁ గ పాడవెయం చు దేవులపుర ♦ జా ర జసింహాఖ్య పే

ర ముదమ్మరఁగ లేఖవ్రాసిన లసఁగఁజాస్యమైనట్టి య
వ్విమలాదేవి తెఱంగు నీనరునకుఁ ♦ బ్రేమంపు జూబంపెదే ? ॥ 159

ఉ॥ నాశుకవాణి! యెన్నఁడయిఁనం గతకాంతలవోలె నీవు పో
ణేసునితోడఁ గీర్తి వహిఁయించి వెలింగెదవమ్మ? యిండియా
దేశచరిత్రమందు భఁదీయ విచిత్ర చరిత్రమంతయుఁ
దేశచరిత్రకారులు నుఁతించి లిఖింతు గటమ్మ బాలికా॥ 160

గీ॥ రాణి తనకూఁతు శ్రీరామ ♦ రక్షణమున
వేయియేండ్లు జీవింప దీఁవిందుచుండు
బిడ్డలు చిరాయువుంగల్గి ♦ వెలయ పలయుఁ
గాని తల్లుల కోర్కెకుం ♦ గలదె మేర ? ॥ 161

గీ॥ కూఁతుఁ గనినప్పుడెల్ల ♦ నన్నాతికార !
యెన్నియో కోరికలు మని ♦ నీనుచుండు
ననెద మిటుసేతు మటుసేతు ♦ మనుచు మనము
బ్రహ్మ యెటుసేయఁ గలఁడో చెప్పంగలేము॥ 162

ప॥ ఇట్లు జనయిత్ర నిండారఁ బ్రేమతోఁ బెంచుచుండి ధగద్ధగితాయ మానాంగి
యై కృష్ణాకుమారి దినదిన ప్రవర్ధమానయై ముద్దారఁ బెరుగుచుండె॥ 163

సీ॥ శయ్యనొత్తిగిలంగఁ ♦ జాలని యాశాల
యొత్తిగిలుచుఁ జేతు ♦ లెత్తనేర్చె
చేతులెత్తి మోగానఁ ♦ జిన్నినవ్వులు గాఁగిల
నూరక గుమ్మాడి ♦ యూగనేర్చె
గుమ్మాడి యూగుచుఁ ♦ గొమరొప్పుఁ గూర్చుండి
నేలఁగగములాని ♦ నిలువనేర్చె
నీలిది నెమ్మొభీతి ♦ గలుగమెల్లన నటు
నిటుఁ దప్పటడుగుల ♦ నిడఁగనేర్చె

గీ॥ తప్పటడుగు లిడి పిదప నడువన్నేర్చె
నడువనేర్చి పరుగు ♦ లిడఁగనేర్చె
పరుగు లిడఁగనేర్చి ♦ బాలికామణి తన
తోడివారిఁగూడి ♦ యాడనేర్చె॥

16

ఉ॥ బంగరు బావిలీల్జత శబాసనఁ జెక్కిఁకులన్ వెలుంగఁ గా
శృంగల గజ్జలండలఁ జెలంగు రవంబులు వింతలీన వే
డ్కం గనకంపు చాయలను ♦ గ్రాతెడు మేలిమునుంగుఁ దాల్చి పో
వుం గురునొద్దక న్నృపతిపుత్రిక నిత్యము విద్యనేర్వఁగాన్॥

16

ఉ॥ ఈడునతిక్రమించు చదు ♦ వీ పసిపాప కడెట్టు లబ్బెనో
చూడఁగఁ జిత్రమయ్యె ననుచుం గల బంధులునెల్ల వారుఁ బ
ల్కాడఁగ నింతచెప్పగురు ♦ వంతఁగొనించుచునుండె నల్లమే
వాడపు రాచకన్నెను శబాసనఁగఁ జెఁ గాడవిద్దెన్ ? ॥

166

చ॥ నరపతిబిడ్డ గ్రంథ శాస్త్రమున మిక్కిలి యారితీరి వ్యా
కరణమునేర్చి లక్షణముఁ ♦ న్నని ముద్దులు మూటఁగట్ట నుం
దరమగు పైలిచొప్పడ నుధారసధారఁ బోలఁజాలు మేల్
సరసకవిత్వధారఁ గొని ♦ చక్కనిపద్యము లల్లునెప్పడన్॥

167

గీ॥ ఔర ! బంగారునకుఁ దావి ♦ యబ్బునట్లు
తనదు సాహిత్యపటిమకుం ♦ చిగినరీతి
గఱచె సంగీత శాస్త్రమున్ ♦ గురువునొద్ద
సతులు నేర్వఁగఁజాలని ♦ శాస్త్రమెద్ది ? ॥

168

ఉ॥ వీణకఠఁబునఁగొని నవీణకృతల్ వధురాధఁబునన్
వీనుల విందుగొల్పు నరవింద దళేక్షణ పాడెనేని పా
షాణములైన వీరయి వెసం బ్రసహించుచునుండు నార ! యా
గానమునఁటిగాఢ మిఁకఁ ♦ గానము గానము గానమెచ్చుటన్॥

169

॥ రతియో భారతియో పా

ర్వతియో యీరాజపుత్ర) ♦ పంశంగున నీ

నుతయై పుట్టెనటందురు

సతులెల్లరు భీమసింగు ♦ సతితో నెపుడున్॥

170

॥ ధీసింధులనాటి మేష్వాడ ♦ దేశరాజ

పుత్రుల శరీరముల్ కడు ♦ బులకరింపఁ

జారు గుణరాశియైన కృష్ణాకుమారి

కల్లనల్లన యశావనం ♦ బంకురించె॥

171

॥ మౌగము తళతళల్, చెక్కిళ్ళ ♦ నిగనిగి, శ

నువున ధగ ధగల్; మేటి బా ♦ హువుల జిగి

గల్గమన వైఖరుల్ చాల ♦ ఘనతొక్కి

యింపుసాంపును గల్గి రా ♦ ణింపఁ దొడఁగి॥

172

॥ కనులభాగ్యదేవతయు వ ♦ ష్టస్థలమున

మాహినీదేవతయు ఫా ♦ లమున నదృష్టి

దేవతయు నడుమున తీగ ♦ దేవతయును

నల్లనంజేరి తాండవం ♦ బాడుచుండి॥

173

క॥ బంగారము విను నీయిలు

బంగారముగాను ; నెంత ♦ బంగారమ్మదె

నం గనెదే నాజిగియని

యంగన దేహంబు పలుకు ♦ టాశ్చర్యంజే ? ॥

174

ఉ॥ చేడియఁగాంచి మన్మథఁశీకృశులైరి నృపాంగమండు

ల్కాడుచునుండఁ గండ్లు విక ♦ చాట్టములంగు, నెలంబోమాము గె

తేడనియందు ; మధ్య మయ ♦ రే నెలను ముందు నీగతి

బాడినపాటఁ బాడవలె ♦ నా మనకన్నియ రూపునెన్నుటన్ ? ॥

175

ఉ॥ కన్నియ చందమందముచు ♦ గాంచి పసందనిమెచ్చి మెచ్చి రె
 న్నెన్నొ తెఱంగులో పరిగ ♦ యేచ్చ ననారతముం బ్రయత్నము
 మన్ననఁ గన్నరాజుల కుమారులొనర్చుచు నుండిరెన నా
 యన్నియు బూదిలో నొలికి ♦ నట్టిఘృతము వితంబునం జనెన్॥

ఉ॥ నే నతి నుందరాంగుడను ♦ నేను మహాబలశాలి, నేను స
 మ్మానిత వర్తనుండనని ♦ మానినికెందొ రాకుమారకుల్
 కానుకలలిపి వెంట దిగఁఖాస్తులు పంపిరిగాని యన్నియున్
 బూనిక బుట్టదాఖలయి ♦ పోయెను వారి యదృష్ట మేమియో? ॥

గీ॥ వనవిహారం బొనర్పంగ ♦ నచ్చునపుడు
 తమ తనూకాంతిఁ గని మెచ్చ ♦ దా యటంచు
 రాజు లారామ నీమ నాఁరామ కొఱకు
 వేచియుందురు కొంద టే ♦ వేళలంగు॥

నీ॥ కృష్ణాకుమారినా ♦ యిల్లాలగునొ కాదొ
 యనిప్రశ్న శాస్త్రము ♦ నరయు నొకఁడు
 అయ్యంచనడ పొందు ♦ నందుభాగ్యమునకై
 యిలవేల్పులకు మొక్కి ♦ లిడునొకఁడు
 తన తెల్వికిం బ్రహ్మదముఁగాంచు నందుఁ బ
 ద్యములతో నుత్తరా ♦ లంపు నొకఁడు
 రామనీయఁగరాకె ♦ భీమసింగనృపాల
 ధీమణి ! యనుచుఁ గార్తిర్థించునొకఁడు

గీ॥ అబలసోయగ మరసి మోహంపు టంబు
 రాశిలోమున్గి వేరు మాఁర్గంబుఁ గనక
 పిచ్చిగొని యూరక పరితఁపించు నొక్కఁ
 డెవ్వని యదృష్టమెట్లులో ♦ యెవ్వఁడెటుగ్గు? ॥

గీ॥ జౌర కృష్ణా కుమారి నోరారఁ గోడ
లా ! యనుచుఁ బిల్చునట్టి భాగ్యంబు మాకుఁ
గలుగునేయని కాలమ్ము • గడచినట్టి
తల్లిదండ్రులు నెల్లరుఁ • చలఁచుచుండి॥

190

ప॥ ఇట్లు సాక్షాత్కరించి 'మోహినీ దేవతయోయన నిండుజవ్వనంబున నెల్లగ
కుం బేరాసఁ గల్గించుచుఁ గృష్ణాకుమారి వర్ణిల్లుచుండె. భీమసింగు భూమి
పాటుండును యశావనపా) ప్తయై కూతురు వివాహంబునకుఁ దగినప్రా
యంబు ననుండె కదాయని యెంచి యొక నాడు కూతు వైవాహిక విషయ
ము నిజాంగనతోడ నిట్లు ప్రసంగింపఁ గడఁగె॥

181

చ॥ ఎఱుంగుదు కాదె నీవు తరుణి ! మనకృష్ణ వివాహయోగ్యయై
నరిలుట ? పెండ్లినేయవలె • వైశమ యిందుల కేమనందువో?
పారిఁ బారి నామెకుం దగిన • భూపకూమారునికై ప్రయత్నముజ
గరమొనరించి నాడఁజుమి • కావఁగరాఁ దొక్కడైన నంగనా ! ॥

182

ప॥ విద్యావిశేషంబు గలిగినఁ గులీనుండు కాకుండె. కులీనుండగు నెడ విద్యా
విశేషంబు లేకుం డె. రెండునుం గలిగిన దురాచారుండో విషయలంపటుం
డో పిరికిపందయో యగుచుండె. హీనులకుఁ కన్యాదాసంబు సేయుట మ
నరాజస్థాన భగ్ముంబునకు వ్యతిరేక కర్మంబుగాదే? మరియు నింకొక్కటి
వినుము॥

183

చ॥ పినతన మాదిగాఁగఁ గడుఁ • బేర్చునిఁ బెంచుచుఁ బెద్దజేసి యశా
వనయుతైలైన కన్నియలఁ • బాప మనర్థులకిచ్చి పెండ్లి జే
సిన నిక వారిబాముల వచింపఁగి శిష్యముగాదు మూర్ఖపుం
చనుఁజాలుగాని వారు తెలి • చండులుగాదు మరాళగామినీ॥

184

క॥ వరునికొ వధువును, వధువుకొ

వరుడు, వధూవరులు తాము • పరియించుకొనకొ

సరసం, బటుగాకుంజిన

విరసము, ప్రధమాక్షరంబె ♦ భేదంబబలా॥

ఉ॥ క న్నైతనంతఁదాను కుతు♦కమ్మున నెంచుకొనన్ వలెన్ ఎరున్
గన్నియ తల్లిచిండు లది ♦ గాంచి వివాహ మొనర్పఁగా వలెన్
మన్ననఁగిన్న మార్గమిది ♦ మానిని ! యంతియకాని యెందునున్
గన్నె కయిష్టఁడౌపరుని ♦ గట్టుట కుత్తుకఁ గోయుటేకదా ?॥

చ॥ ఘనతయఁ బౌరుషంబు, నధి♦కారముఁ గీర్తి ధనంబు నిన్నిటన్
మనమొక యింతయొక్కునయిన ♦ నృతీ తక్కునయైనఁ జూడ, నే
మనఁగ వివాహవేళల స్వ♦యంఁవర భాగ్యము కన్యకాళి కీ
మనరస పుత్రప్రపంచమున ♦ మాత్రమె రాజిలుచుండె నంగనా॥

ఉ॥ హా ! కనుఁగొంటివే ? యిటు స్వ♦యంఁవరభాగ్యము లేకపోవుటే
గాక వయస్సురాని తమకన్నెల ♦ కక్కట ! బాల్యమందె యీ
లోకమునందుఁ గొందఱు ఖి♦లుల్ బచరింతు వివాహకార్యముల్
జేకురునే నుఖం బబల ! ♦ చిన్నియొయారల కిట్టులైనచో॥

వ॥ అనిపలుకంగ నాపలుకులా గజగామిచీ యాలకించి దేవా ! మీరు
న సంగతులన్నియు నిక్కిములు. ఈయనాచారంబు ముఖ్యము
హృదయ వైశ్యవంశముల జరుగుచున్నయది. దీనికిం గతం బొకనాఁడు
కునివలన నాలకించితి నయ్యది యెఱింగించెద నాకర్ణింపుఁడు॥

గీ॥ బలిమిఁ బదునొకండవ శతా♦బ్దమున నెంద
తొందతో మేచ్చులీ దేశ♦మందు నెందు
గానవచ్చిన సతికెల్ల ♦ మానభంగ
మాచరింపంగఁ దొడఁగి నా♦రటు నృపాల ! ॥

ఉ॥ నాకులు మానభంగమున ♦ నాశముఁజెందుటఁ గాంచిసంఘ సం
స్కారులు లేచి దేశమునఁ ♦ జక్కని మార్పుఁజేపి కామినీ . .

వార మపాయమొందక శుభంబుగనుండెడు రీతి నెన్నియో

తీరులఁ గొత్తపద్ధతు లఁదేపనిగాఁ గనిపెట్టి రాయెడన్ ||

191

వ|| బాల్యవివాహోచరణ మంగీకరింపమిఁ బ్రజలకు బోధింప సంస్కారులు నూ
తనముగఁ గొన్ని సిద్ధాంతములఁ గల్పించి యయ్యవి పరాశరాది మహనీయ
రచితములని నమ్మించి మ్లేచ్ఛుల బారినుండి తప్పింప నాడుటెడల కతిబా
ల్యంబుననే వివాహంబులు గావించుచుండిరి. ఆయాచారంబు క్రమక్రమ
ముగఁ బ్రబలి యెంతబోధించిన నీకాలమువారి కంతములఁబట్టి వీడదయ్యె.
కాలస్థితింబట్టి కల్పించిన యాపొల్లుమాటలే వేదవాక్యములై కన్నియల మె
డల కురిత్రాశ్శయి దేశంబున కరిష్టంబుఁ గల్గించుచుండె.

192

చ|| అనిపలుకంగ నాపలుకు డి లానరపాలకుఁ డాలకించి మా

నిని ! విను నాఁటి దుస్థితి గఁగించి సతీతతి నేల కొత్త మా

ర్పును నొనరించినారనుచుఁ డి బూగ్వపుఁబద్ధతి నే నిరంతర

మును వహియించుచుండునెడఁ డి మోసముగల్గెడ కన్యకాభికిణ్ ||

193

చ|| కలరుమహామహుల్, విబుధఁగణ్యులు, దేశచరిత్రకారులున్

బలుపురు జూడ బ్రాహ్మణుల డి వైశ్యులఁ దక్కటివారియందునున్

గలిగియు నిట్లుపేక్షఁగొని డి కాలము దేశముఁ బాడునేతురో

యలికులకుంతలా ! నిజము డి లాడిననిష్ఠురముల్ జనింపవే? ||

194

క|| పూర్వాచారపిశాచం

బుర్బుని నెన్నాళ్ళుబ్రతికియందునో? అన్నా

ళ్ళోగనలె నీబాములు

సర్వసతీసముదయం బిహేయాయుతంబై ||

195

గీ|| అంతదూఁము పోనేల డి యబల ! వినుము

మనకులంబుననేకాదు డి ఘనశఁజెంకె

నాంగిలేయులఁగూడ స్వయంవరంగా

బాపనయ్యల వైశ్యుల డి పాపమేమొ||

196

గీ॥ మతములను వేరుపెట్టి కుమారికలను

బాడునూతులఁ దోయ్యుట ♦ పాడిగాదు

కాంతలో ! యని నాడుభూకాంతుఁడు తన

కాంతతోఁ గొంతయీ ప్రసంగంబొనర్చి॥

స॥ అంగనా! మనకృష్ణాకుమారి పరిణయంబుంగూర్చి నాశేషియుఁ దో
యది. పలువురు రాజకుమారుల చిత్రపటంబులు నాయొద్దఁగలఁ
వున నమ్మించునూన డెందం బేనుందరునియందు లగ్నంబగునో కని
ట యావశ్యకం గదా యని పలుక॥

క॥ దీనికి సందేహంబును

బూనఁగఁబనిలే దవశ్యముగఁ గన్నియ యె

వ్వానిం గోరునొ కనుఁగొని

వానికొసంగుటయె రాచపాడి యటంచుకొ॥

కి॥ కులకాంతామణి యీగతిఁ

బలుకఁగ నాసేలతేఁడు ♦ ఎంపెను తన ము

ద్దుల కూతునిఁ దక్షణమే

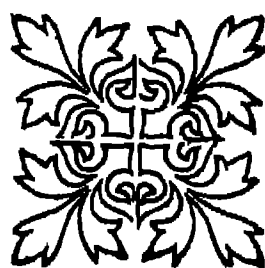
పిలువఁగవలెననుచు నొక్క ♦ సెలఁగుకనంతకొ॥

గీ॥ సుందరాకార! మానిత ♦ నుగూవార !

పాపకర్మమార! కృతపరోపకార !

కవివరాధార! సజ్జన ♦ గణపహళి !

శ్రీతపనోద్ధార! వేంకట ♦ కృష్ణేశ్వర !

శ్రీ

కృష్ణా కు మారి.

తృతీయాశ్వాసము.

— ❧ —

గీ॥ కవియయినవానిఁ గనుటారఁ ♦ గానలేక

కవులపైఁ గొం డెముల్ జెప్పఁ ♦ గడఁగు నెడల

కాకవి దురుక్తు లెల్ల ని♦రాకరించు

నఖిలసర్వజ్ఞుఁడైన! కృష్ణాభిగాన॥

202

1 వ॥ అనధరింపు ముష్టిఁ భీమసింహంజిన పరిచారిక కన్యకాంతఃపురంబున కేగి॥ 203

సీ॥ మనదేశ చరితంబు ♦ మధురస్వరంబుతో

సకులమధ్యంబునఁ ♦ జదువుగాని

చదివిపద్యంబులఁ ♦ జక్కఁగా విడఁదీసి

చెలులకునర్థంబుఁ ♦ జెప్పుదాని

చెప్పిగతించిన ♦ స్త్రీరత్నములచర్య

లద్దిరాయని కొని♦యాడుదాని

కొనియాడి మనమును ♦ మనవారిగతిఁ గీర్తిఁ

గాంచుటొప్పంచు బో♦ధించుదాని॥

గీ॥ వివిధశాస్త్రంబుల నెఱింగి ♦ వెలయుదానిఁ

గౌమినీవ్రాతమునఁ బేరుఁ ♦ గన్నదాని

భువనమోహినిం గృష్ణ న♦య్యవిడఁ గాంచి

యనియె మీతండ్రి రమ్మనె ♦ నమ్మయనుచు॥

204

చ॥ జనకుఁడు పిల్చెనంచుఁ బరిచారిక చెప్పిన తక్షణంబు, చే
తనుగల పుస్తకంబుఁ దన ♦ దగ్గఱనున్న నెలంతకిచ్చి యం
గన! పఠియించుచుండుమిదె ♦ కన్గొనినచ్చెద నేలపిల్చెనో
యని మదచంచరీక నికఁరాలక యప్పుడ లేచె దిగ్గునకా॥

క॥ వనజానన కాలందెలఁ
దనచెక్కులఁ గంకణములఁ ♦ దనరారు ఘణం
ఘణాలు నిగన్నిగలు ర్ఘణం
ర్ఘణాలు విరాజిలఁగఁ జనియె ♦ ఓంకారకడఁగె॥

వ॥ అట్లుచని యమ్మరాళగమన మతాపితలకు నమస్కారంబులఁజేసి కట్టై
నిలావంబడి యుండ వారిరువురును॥

గీ॥ చేరఁగాఁదీసి యిలఁ జిరంజీవిగమ్మ
టంచు వాగలు కూతు దీవించిరార!
ప్రేమఁదలిదండు లట్లు దీపింతుగాని
విధిలిఖించినదానిఁ దిప్పింపఁగలరె॥

గీ॥ రాజుల విచిత్రపటము లా ♦ రాజరాజు
రాజవదనకుఁజూపి ముఁరాళగమన!
చిన్నికృష్ణమ్మ! మాకింకఁ ♦ జెప్పుమమ్మ!
యీనృపాలుర నెవ్వని ♦ నెంచుకొనెదో?॥

వ॥ ఈరాకుమారుండు పరాక్రమోపేతుండు జయపురాధిపుని కుమారుం
ఈతఁడు సకలశాస్త్ర విశారదుండు బుందేలుఖండనాయకుండు. ఈస
తాకారుఁ డాల్వా ధారుణీశ్వరకుమారుండు. ఈవీరుఁడు భగవంతు
పుని నుతుండంచు వేర్వేర వర్ణించుచు భీమసింగు తనకుమారిక చెంగట
పటంబు లిడుచుండె.

క॥ ఎవ్వనిపటముఁజూపిన
నవ్వనిత పరింపదాయె ♦ నదియేమొకొ? వా

యెవ్వనికి నెవ్వతెకిల

నవ్విధి జతకూర్చినాడో ♦ యదియెనఁడెఱుఁగున్॥

211

గీ॥ నరపతులనుతుల మన కృష్ణా కుమారి

యీసడించుచు నవ్వలఁ ♦ దో, సితోసి

కడకుఁ దనయంతనొక్క చక్కనిపటుంగు

నెంచికొని యీననేదియో ♦ యెంచియెంచి॥

212

ఉ॥ మానితరత్న సందయ సమన్వితచేమకీటఘారియై

భానునిభప్రభాకలిత ♦ భానుగన్విశరీరఘారియై

మానసావితాననన ♦ మన్మథుడై వెలుగొందుచున్న యీ

మానసనాథుఁడెవ్వఁడొక్కో? ♦ మానసనాథ! యెఱుంగఁజేయవే?॥

213

మ॥ అనినం దండికి కుమార్తెఁ గాంచి విన విమ్మా! చిన్నికృష్ణమ్మ! యి

మ్మనుజాధీశుఁ డఖండ శృంగ్యసరుఁ డ ♦ మూర్వాడదేశాధిపుం

డనిలోరెండవనీలలోహితుఁడు, పొమ్మియం బిగ్గదైదేండ్లు నా

మనకుం దిట్ట చుట్టమాత్మసఖుఁడౌ ♦ మాయన్నకున్ నాకొగిన్॥

214

న॥ భీమసింహాఖ్యంజెలంగు నీరాకుమారుం డప్పుడప్పుడు నాకడ వీతేర నీ వెన్ని

రెగొమారులరయిండు. తనయా మఱచితే? యీనుండురాంబగుండు నీకుందిగు

నగుండు. గుణవిద్యాలంకృతుండు. నందనీ! నీవీరాజనందనుని మెచ్చెదే!

యిమ్మహానీయుని నీకుం దెండ్లినేనునే యని మందహాసంగాన భీమసింగు

పలుక కృష్ణాకుమారి యిట్లన మొగంబు వాల్చుకొని తండిచేతంగల చిత్ర

పటుంగుఁ డొకాఁడునఁగైకొని,

215

నీ॥ అలవెన్ను నన్ను విన్నన్న వెన్నెల వన్నె

లన్నారి చిటునవుల్ ♦ విన్న చచ్చ

తుమ్మెదల్ దొమ్ము లొక్కుమ్మడిగ్ గ్రమ్మెనా

నుంగరాల్ ముంగురుల్ ♦ రంగులీన

హం గారు జిగి గారు ♦ బంగారు జలతారు

గాగరాగరగరత్ ♦ బాగుమీగ

నన్యకాంచన భూపాణపభ్రాపటలంబు

మిందుచున్ మిందు మై ♦ మిడివెలుగ

గీ॥ జెవుల రతనాల బావిలీల్ ♦ జవుకళింప

నటునిటున్ మేటి కీలడ ♦ నటనమాడఁ

దటుకునం బటముఁ గొని ను ♦ చొప్పును బాసి

యఁతిపురికేగె జనమున ♦ చింతిగనున॥

216

ప. భీమసింగును దన కుమారిక మార్వాడ నామసింగుడైన భీమసింహుని నశించి

తెచ్చింగి తగిన సంబంధమని మానసికతిగుడ్డై

217

గీ॥ తనకుమాతెకను మార్వాడ ♦ ధోని కభున

నిశ్చితుడయ్యె న ♦ శేషరుండు

సర్వమూనుటమనపని ♦ గాని ముందు

గరుగబోయెడుసంగతు ♦ తెలుఁగఁగలమె॥

218

రమణి నిచ్చెదనందు మాధవాడవిభుని

పేర విధి లేఖవాసె నా ♦ భీమసింగు;

యెన్నివారితలువ్రాసిన ♦ నేమిఫలము ?

బ్రహ్మవ్రాసినవ్రాత యాకృతుమెయైన॥

219

ఉ॥ సంతతమాత్మబాంధ జనసంతతి యెంతయు, సంతతిని న

ప్రంతయుఁ గన్యకానికహ ♦ మంతయు లోఁ బరితాపమొందఁగా

గాంతలు మారదేశగతి ♦ కాంతుల రమ్మిచ్చిబలంఁగ

నంత నెంతకామము ♦ మమ్మువిరాజిత దేశమంతట॥

220

సీ॥ మారిమండైయల్ల ♦ మరుఁగొప్పు ; మోహంబు

ముందుగ్రాచితిమయి ♦ జిందులాడ

శ్రీకృష్ణాయాశ్వాసము.

శ్రీ

నగున నహర్నిశల్ ♦ తెలులుగా ; రశశశుల్
తెరలెత్తి నిందు సా♦గురులు గాంగ
కలకం నాము మం♦జులమైన స్మృతిగాంగ
గుగపక్షములు వ్యసం♦ములు గాంగ
కలసికొంటామి♦ములు రంఘములు గాంగ
చాలెన్ నచనధు♦ములు పగల

శ్రీ॥ సర్వజగ మొక్కి నాటక♦కాలగాంగ
సురలు చూపరుల్ గాంగఁ బా ♦ సూత్రధారుఁ
డై ప్రదర్శిం చెను - సందు ♦ డెన్నియెడల
నాటిదినముల శృంగార ♦ నాటకముల॥

221

శ్రీ॥ భావసంఘసత్ప్ర♦భాసంగ భావింపఁ
సెనకుఁ బ్రమాణతా♦స్త్రాంగ గాంగ
చాంగనాంగనాంగ ♦ మాధుర్యకవిత నా
పండు లెచ్చాస్త్రవా ♦ రంగుగాంగ
ప్రముచితాన్యోన్యాయ♦రాగిసంకటతులె
చరనధువరు లుదా♦పచరముంగ
మకషికశారక ♦ నికరంగు తనచెంట
రంజిల్లు శత్రున♦ర్థంగు గాంగ

శ్రీ॥ పుకారు నానానకుచేద ♦ గుటకటసడు
బాలకథనలఁ బ్రోత్సాహ ♦ పరచి నానలఁ
రియమం ను నప్పగి ♦ పచ్చినట్టి
సంఘసంఘగ్ధు నుదా♦నంకుఁ చలన్॥

222

ప॥ అ॥ ! మార్వోన నృనాలుచిప్రపటు స♦మృద్ధ్యాక్షి పీక్షించి చు
భృభావోద్భవ కాయుకోద్భవః ♦ జ్వాలాపిపాలై నిరం

తరసంతప్త తనూల్లసల్లతికరైయై ♦ తాఁ గాలముంబుచ్చు ; నె
స్వరు నిల్వంగలరా లతాంతశరుఁడే ♦ బాణంబుఁ జేఁబూనినన్ || 223

చ॥ మునుపటి యాటలెల్ల నొక ♦ మూలకుఁద్రోసి, సతీగణముతో
నచయమొనర్చు నానందఁహోముదోసి, మరాళ సంఘమున్
చెనచుటఁబాసి తావిరుల ♦ వేరులఁదీసి, మెలంగుచుండె న
వ్వలిత భరింపరానిదను ♦ భావజవేదనఁ జేసి గాసితోన్ || 224

మ॥ ఒకనాఁడంగన గాలిమేడ పయిఁ దా ♦ నొక్కరైకూర్చుండి య
మ్మకరాంకుం చలపోసి, యోసుమక ♦ రా ! మర్యాద గుండునై
అకటా ! దీనలబాధపెట్టెద వదేళలా ? నీకు మాకన్యకా
నికరంబా యనుఁద్రొక్క / స్త్రీలయెడనా ♦ నీశక్తి నీసాములున్ ? || 225

గీ॥ కిరణిగుంటు నిన్ను ము♦క్కంటి మున్ను
మంజుపావ్యయు టెంతలో ♦ ముచ్చినాసా
మిట్టిపడెదపు మున్నును ♦ మిన్నుఁ గనక
బ్రతికితివోరి బ్రతిపూజ్యుఁడలము వలన || 226

గీ॥ మరుఁ డనంగుఁ డటంచుఁ గొం♦కులు వచింత్రు
గాని యోమమ్మనా ! నెవు ♦ కన్యకలకు
మాత్రమగపడెద వదేమి ♦ చిత్ర మెక్కొ
సగతిఁ బ్రత్యక్ష బ్రహ్మరా♦క్షసుని కరణి || 227

ప॥ అని యసేకకథంబుల నాకాంత యేకాంతంబునం గూర్చుండి మారశర పీ
డితయై యుండి సంతలో ||

నీ॥ అవనిలోన ననాధ ♦ లైన యనాధల
పాలిటఁ బెనుకాలపాశమునఁగ
పూర్వాపరాద్రులన్ ♦ పోల్చుగాఁ గొని నురల్
గో లనియాడు పూ♦ట్టలనంగ

నిశిదోరసాని వెన్మెలగొనుఁ దాల్చి పైఁ
చెట్టిన మేటి లోసేయనంగ
తలదువ్వు కొనువేళ ♦ నలయింస్రిరాణి చే
పందాల్చినట్టి యద్దంబనంగ

కాలమను నుపాధ్యాసుండఁ ♦ గానుగి!
అవనిగుండ్రముగానుండు ♦ ననుచు నింగి
యనెడు నొక బల్లపైవ్రాసి ♦ యగుపటచిన
యఖిలభూగోళమనఁ జంద్రుఁ ♦ చంద్రునిం దె॥

229

॥ జేజేలెల్లరు స్త్రీలయ్యును బరీక్షింపంగ నాబాలికా
రాజిం బాలక మామృతంబడసె నా♦రా! తూర్పుదిగ్బాల యం
చాజేజేల్ బహుమాన పూర్వకముగా ♦ నా బాలకంతంబునం
దోజంగట్టిన వజ్రపుంబతకి మ ♦ ట్లోప్పారెఁ జంద్రుండవహో॥

230

అంతవరకును మన్మథోపాలనం బాచరించు మన్న కృష్ణాకుమారి చంద్రదావ
లోకమ్ముఁజేసి

231

॥ ఔరా! చంద్ర! జనించి నాడవుకేదా ♦ యాక్షీరవారాశిలో?
శ్రీరామామణి తోడెఱుట్టుచురా? ♦ శ్రీరుక్మిణీనాగుఁ డా
పారాచారుఁడు నీకుబావగదరా? ♦ సద్వంశజాతుండవై
యేరా యీగతిఁ బాలింబు వి♦స్సీ! యెంతమూర్ఖుండవో?॥

232

॥ తరణి యపరాధిఁ గృంకుటే ♦ తడవుగాఁగఁ
గొంపమునిఁగినరీతి నో ♦ కులయాప్త!
నెతిపైకెక్కిన సు సిగ్గు ♦ నీకులేదు
చివ్వాపై నీకు దీచనలుగదా॥

233

॥ రాజునటంచు గర్వపడ ♦ రాదురా! లేళముఁ దారకేశ! నీ
రాజరికంబు దీనజన♦రాజికి, మానసచిహ్నానాంగనా

రాజికి వెండియున్ బధిక ♦ రాజి, కనాథగజేంద్ర గామినీ
రాజికి బ్రాహ్మసంకటము ♦ రా వినరా! జలరాశిసంభవా॥

234

గీ॥ నెలకు బడునైదు దినములు ♦ తొలగియుండ
నే మహామహుడో శాప ♦ మిచ్చెనీకు
కడుమహాముఖుడని ♦ నెట్టియును
గలుగుపుణ్యాత్ముడెవ్వఁడు ♦ గానరాడు॥

235

గీ॥ సగమె యాయువు గల్గియు ♦ మిగులవిష్ట
వీగుచున్నావు పూర్ణాయుధే ♦ కలిగిన
యెడల నింకెంతగాగర్వ ♦ పడెదవొక్కొ?
ఓమహాలన్ బ్రతుకనిత్తువు ♦ రా? మృగాంక!॥

236

గీ॥ తలఁప నీనుండియేకాను ♦ తొలఁతను
మానినులకింతనుఖిమన్న ♦ మాటనున్న
యేమిపాపంబు జేసిరో ♦ యేరికైన
గాంతలనినంతఁ బాలకన ♦ గడద? చంద్ర!॥

237

సీ॥ కానవచ్చినకాంత ♦ మానమ్ముఁజెఱును
న్నన్న! క్షోద్యుగాది ♦ కొన్నినాళ్ళు
కలుగునుగాతు ♦ లయ్య నాగలెడలు
ఘోరసంగతియు ♦ కొన్నినాళ్ళు
మృతావస్థనెఱి ♦ మానానమునై
కోరి యగ్నింబడి ♦ కొన్నినాళ్ళు
సహియించుగారని ♦ సహగమించు
కూర్చుకొంటునది ♦ కొన్నినాళ్ళు॥

గీ॥ పట్టకబ్రమ్మ లొంగునా ♦ రితివైసె
గ్రామముగా నాయుడుములిచ్చు ♦ గానరావు

కాని నీబాధమాశ్రమము ♦ మానినులకుఁ

దప్ప దప్పుడు నిప్పుశిం ♦ కెప్పుడైన॥

238

గీ॥ అద్దిరా! సురలుబెట్టెడు ♦ ముద్దతినుచు

బలిసి పడతుల కిలఁ బలు ♦ బాములిడుచుఁ

బొరిఁబొరిని వారియునురెల్లఁ ♦ బోసికొనుచు

జీచనమునేయరా చింత ♦ జీవివగుచు॥

239

గీ॥ అని యనేకఃకం ♦ నానెలంత

స్వీయతాపోన్నతిన్ వెలి ♦ నేసిచేసి

తనమనోహరు నిన్యసం ♦ ననంబుఁ

పడయ గడియ యేఁదాగగాఁ ♦ గడుపఁదొడఁగె॥

240

శ్లో॥ మాయురె! భీమసింహుని కు ♦ మాదక నాగుమనోరథిం ♦ తం

స్రీ! యిరియందుఁగాని, జన ♦ నీ సమాకూర్పవె ♦ తా

నేయెడ నేరితోడ వది ♦ గుంపడు; గ్రారుణిఁ బూరుపున్ వలెన్

దోయజపత్రాలోచనలు ♦ తొండు పాటు వహించువారి లే?॥

241

గీ॥ చెలియ! మార్వాడి రాణినై ♦ నెలఁగుగుని

చెలులు పరిహాసనాడినఁ ♦ జిత్తమందుఁ

గాంత యింతింతయనరాని ♦ సంహసరాగఁ

గాంచియును నేమి యెఱుంగఁ ♦ కరణి మెలఁగు॥

242

గీ॥ అనయమున్ మది భీమసిం ♦ హునిఁ దలంచు

ననితలేమన్న భీమసిం ♦ హునె తలంచు

తననరుండని భీమసిం ♦ హునె తలంచు

భీమసింహోచ్చూరియ్యె ♦ రామమనము॥

243

శ్లో॥ అనాఁదాగతిఁ బండువెన్నెలలయం ♦ దామేడపైఁ దిన్నెపై

నానారీమణి కూరుచుండి తనలో ♦ నాఁదగుండుంగ నా

లోనన్ మానినియోర్తువచ్చె నటకున్ ♦ లోలోన దుఖించుతో
దీనంబైన మొగమ్ముతో వణకుతోఁ ♦ దీవింపుఁగన్నటితోన్॥ 244

ప॥ అట్లుచనుదెంచి యమ్ముత్త కాశినిం జూచి॥ 245

మ॥ తరుణీ! యేమని తెల్పుదాన నల విద్యాలంకృతుం దుర్విలో
నరినాశంకరశంకరోపముఁడు నమ్మా! భీమసింహుండు నీ
వరుఁడున్ నీగతజన్మపుణ్యతతి మాఁర్వాడ ప్రభుండక్కటా!
పరలోకంబునకేగె నోయబల! నీ ♦ పార్థక్ష్మకన్యంబునన్॥ 246

సీ॥ చిన్నిజెన్నెలకందు ♦ వన్నెల్ వంగుండు
నవ్విధిం బొలుపొందు ♦ నవ్వువాఁడు
వరశారికల్ విరుల్ ♦ వాజులైవాజులై
యలరువాని తెఱంగు ♦ వెలుగువాఁడు
పగటివేళలయందుఁ ♦ బద్మాంగసలపొందుఁ
గలవానిచేసెం . . ♦ గలుగువాఁడు
ఆరుచిక్కనిమోము ♦ లారారుఁగన్నులుఁ
గలవానిగోషంబుఁ ♦ గలుగువాఁడు॥

గీ॥ పరుల కప్పులకుప్పయై ♦ పఱగువాఁడు
పరుల కొప్పుల కుప్పయై ♦ పఱగువాఁడు
నీవరించిన పగకాడు ♦ నేలఁజేఁడు
కలికి! యీలోకమందిఁ ♦ గానరాడు॥ 247

ప॥ అని చెప్పి యనేకవిధంబుల నవివేకురాలగు నాచెలిమికత్తై॥ 248

గీ॥ చెలఁగి మనకృష్ణకన్నను ♦ దొలుతఁదానె
భోరునన్ రోదనమునేయఁ ♦ బూనెనపుడు
విద్యలేనట్టివారలు ♦ వింతపశువు
లనెడు వాక్యంబు సార్థకం ♦ బయ్యెనార॥ 249

గీ॥ చెలిమికత్తెవచించిన ♦ పలుకుల ఛిని
పిడుగుపైబడు నడువు హాస్యశిష్యులయ్యె
గృష్ణచైర్యంబు పడసియ్యె ♦ విద్యనలన
నిరతకన్నను లాభమింకెమిచలయు?॥

250

గీ॥ అయిన సహజకోమలచిత్త ♦ లబలలగుట
దా వరించిన మార్వాడ ♦ ధగణి విభుడు
మరణమొందిన దుర్వార్త ♦ మంయగాన
విని విడిచె దుఃఖిణములు విరివితేక॥

251

ప॥ అట్లు విచారాయత్త చిత్తయై కృష్ణాకుమారి నేలంబడి పొరలుచున్న తనచె
లిమి కత్తెంగాంచి సాదరంబుగ నిట్లనియె॥

252

మ॥ వనితా ! దేహికి నేహమస్థిరమ యెవ్వండుం జిగంజీవయై
మనువాడీ జగమందులేడు ; వినుమీ ♦ మగ్నంబు న్నాగులౌ
టను భావింపక చన్నవారికయి కంఠంపైతి రోదెంతైతా
మును నెన్నండొ గతింతుగంచు నెలుగం ♦ బోజాలరో యంగనా॥

గీ॥ బ్రతికినన్నాళ్ళు సంసార ♦ వారినిధిని
మునిగి తేలుచు గడకు నే ♦ త్తణమునందొ
పాణిముల్ బోవు నింతమాత్రమున కింత
నగవఁగానేల ? జీవమెవ్వారి సొమ్ము ? ॥

254

చ॥ అలఘు మనోవికారమును ♦ నాపఁగఁజాలక భీమసింహునికొ
పలచితిఁగాని యవ్వభుని ♦ వల్లభఁగాగల్గెనోము నోచఁగా
పలదె ? ఐయోగదుఃఖమునఁ ♦ బల్లతులిప్సర మెంతయెడ్చినకొ
గలికి ! గతించినట్టి నరకాంతుఁడు కిప్పుర లేచినచ్చునే ? ॥

255

చ॥ అనెచుటులుంచి యోయలికులాలకజాల ! యెచండు దెల్పెనా
సదయుఁడు మన్మనోహరుఁడు ♦ స్వర్గపరుండయె నన్నమాట వే

గఁ జెలుపుమా యటంచు మన ♦ కన్నియ యెంతని వేడుకొన్న నా
మదవతి నేలఁబొర్లుటయె ♦ మానదు మాటయె యాచార్యుడే ?॥ 256

గీ॥ తెలివిఁగలవారు గలరు మాధుర్యులు గలారు
ధైర్యయుతలును భీతచిత్తులును గలరు
నేలనేలుదు రరులను ♦ దోలఁగలరు
నవరసమ్ములుఁ జెంపొందు ♦ నారులందు॥ 257

ఉ॥ ఎంతనివేడినకా బొరలి ♦ యేడ్చుటదక్క రవంతయైన పృ
త్తాంతముఁ దెల్పునట్టి చెలి ♦ స్వరి నుండరి ! నాకులేని యీ
చింతలు నీకవేటికె ॥ నచింపుము మాధుర్యపఁ బట్టుమాను మిం
కింకటితో ననంగ మిత్రహీనతెనంగున లేచిమెల్లఁగా॥ 258

స॥ అడులుదునేలఁబొర్లు మెయి ♦ నంటిన ధూళినిఁ బైటకొంగుతోఁ
కుడిచి, విచారముకొ విడిచి ♦ తొవ్వబోడిన కేగు విషమన్
ముడిచి సరివించుదుఁఖ కణముల్ చనచేసుల నొత్తి నేల నా
యెడఁబడినట్టి లేఖ గ్రహియించి వచించెను కృష్ణాకుమారి॥ 259

గీ॥ తరుణి ! నీతోడ నిపుడు మీ ♦ తండ్రి గారు
త్వన్మనోహర మణివాద్యులను నెలుంగఁ
బలికి ॥ గాన నిమ్మని ♦ పంపినారు
దీనిఁ జదివిన సంగతుల్ ♦ తెలియఁగలవు॥ 260

స॥ అని జూచునొసంగఁ గృష్ణాకుమారి దానినందుకొని విష్ణి॥

దండకము.

శ్రీమత్సమహారాజ రాజార్జిత శ్రీపదాబ్జాతులై, యాశ్రితానేక దీనా
వనా సక్తులై, రాజధర్మస్రీతోత్సాహసంయుక్తులై, యల్ల మేవాచదేశం బశే
షంబుఁ బాలించు శ్రీభీమసింగావనీనాథు డేరక ముదంగార మార్వాహ భూ
పాలుఁడౌ మానసింహుండు తావ్రాయు జాబేమనంగా,

ఉ॥ నాతిరొ! మానసింహనర ♦ నాథుండు కన్నులు నెత్తికెక్కుటన్
 గూతునొసంగెవో రణము ♦ గోరెదవో యని వ్రాసినాడు తా
 నే తగువీరుండొక్కఁడని ♦ యెంచెనో మామగవారుగాజులన్
 కేసులఁ దాల్చినారనుచు ♦ జిత్తమునం దలపోసెనో సఖీ! 263

చ॥ జనకుని యాజ్ఞయైన నిముసంబున నేనె సమస్తసేనలన్
 గొని చని మేడలన్ నగరి ♦ కోటలనెల్లఁ దుపాకిదెబ్బలన్
 క్షణమున మంటిపొల్పులిపి ♦ గర్వము సర్వము రూపుమాపి యా
 వెనుకను మృత్యుకన్యనిడి ♦ పెండిలి నేనొనరించి నచ్చెడిన్ 264

ఉ॥ మానిని! మానసింహునకె ♦ మాజనకుండిడి పెండ్లిసేయఁగాఁ
 బూనిన నస్థిరంబయిన ♦ మోహముపైఁ దమియున్నదాననేఁ
 గానటుగానఁ జూనరొ! జగ్గన యశం బనిశం నెవ్వనా
 ప్రాణములఁద్యవించి మెయిఁ బాసెద మాకులగృమింతయే॥ 265

గీ॥ పడతి! యీమాటనాడుటే ♦ తడవుగాఁగ
 నకట! నాకుడికన్నిప్పు ♦ డదరఁదొడఁగెఁ
 బుడమి బలిమినిఁ బ్రాణముల్ ♦ విడిచెదవని
 మూడుపచ్చిల విధివ్రాసి ♦ నాడునిజము॥ 266

ఎ॥ అని యనేకవిధంబుల సంసార మోహ దేహదులయందు విరక్తిఁబూని కఠి
 నోక్తులఁ దుకుదున్న యమ్మిందెఱుగన ననలోకించి నెలిమికత్తయ యి
 ట్లనియె॥ 267

మ॥ అనుమానింపకు మమ్మ! నీజనకుఁ డొ ♦ యబ్బాక్షి! నిన్ మానసిం
 హునకుం పెండిలిసేయునే? యతఁడు శా ♦ ర్యోపేతుఁడేకాని యెం
 దును భీతాత్ముఁడుగఁడు రోషమునఁ దా ♦ నున్ సూరసంగ్రామకే
 లి నొనర్చంగఁ బ్రయత్నముల్ దగినటు ♦ లేయండె బింబాధరీ॥ 268

వ॥ మఱియు మానసింహుండంపిన యీలేఖ నపలోకించి మీతండ్రిగారొందిన
 యాగ్రహంబు వర్ణింపనలవికాదు. కుమారిక నొసంగననియుఁ గృష్ణాకుమా

రిపై నింతేని యాశవహింపరాదనియు, పలయు నేని యుద్ధప్రియత్న మొన
రింపవచ్చుననియు నింతమాత్రమున మేము వెలచువారము గామనియు జ
వాలువాసి మీజనకుఁడు మానసింహుని కంపె. ఇంతియకాక॥ 269

గీ॥ ఉలిస! మార్వాడ భీమసింఁహుఁడు గతించె
నని విచారింపఁ బునఁజేను ♦ వినుపయసుఁడు
జయపురీశుఁడౌ జయసింహ ♦ నసింహుని
నిన్నొసంగఁగ మాంపఁగి ♦ నిశ్చయించె॥ 270

గీ॥ పౌరుషంబున నేమి యాపముననేమి
యశమునందేమి జయసింహుఁడౌట! భీమ
సింహుని సమానుఁడౌట నేరె ♦ చెప్పనేల?
యతనికొక జూని మూతండ్రి ♦ యంపెనమ్మ॥ 271

ఉ॥ నామిని రాచకిన్నియ మనమ్మున నుమ్మలికిమ్ము నొంది యా
హా! విధి కెంతయీర్ష్యుల ♦ నంగన! తొల్తును నీరా నానా
తీరిభు నెంచి మేలని నరించి యతండు గతించెనంచు నే
నేపిధ నన్యప్రాయమున ♦ కిచ్చెద నాహృదయామ్ము నక్కటా॥ 272

గీ॥ ఐనిత! నానా నక్షత్ర ♦ ఫలమదేమి?
పరి యం నంగ విరిక్తి ♦ బ్రబలెనమ్మ
చాలఁగ నసవ్యామయ్యై సంసారి మకట
వలదు నలదు వివాహంబు ♦ వలదునాకు॥ 273

గీ॥ ఆపరాధునిండియె కదా ♦ యనిలోనఁ
బుగ్గిని డాటక్ కక్ కియుఁ ♦ నొందుచుండు
సమలము, రాంబ్రహ్మ ♦ సచ్చటయును
మృగ గుచేలుఁడు సంపదలో ♦ గనుచు వినమె॥

ప॥ అయిన నోనుందరీ! కొంపనీ పురాణ గాథలు ప్రాకవికృత చమత్కార
కృత్యంబులని ప్యసంక పోవచ్చుఁగాన నింకొక్క విషయంబుఁ జెల్పెదను॥

గీ॥ అల్ల ఢిల్లీ కనూజిరా ♦ జ్యాధిపతులు
 ప్రిబల వైరంబుఁబూని సం♦గ్రామసీమ
 కరిగి యొండొరుత్ గూలుట ♦ లరయ నొక్క
 సుప్రసాదై ప్రి సంయుక్త ♦ కతనఁగాదె॥

275

గీ॥ నాఁడు సంయుక్త కరిణి నీ♦నాఁడు నేను
 రమణి! మేవాడ మార్వాడ ♦ రాజ్యములకుఁ
 బగలు గల్పించి యక్కటా ♦ పాడునేయఁ
 గాట్టెనానేమొ యనిశంక ♦ పుట్టెనమ్మ॥

276

ప॥ అని కృష్ణాకుమారి కొంతెవరకుఁ దనచెలిమికత్తెతోఁ బ్రసంగించి వ్యాకుల
 చిత్తంబుతోడఁ దనమందిరంబునకుం జనియె. భీమసింగును భీమసింహుని
 మరణంబునకుఁ జింతిల్లుచు మానసింహుండొప్పిన జాబున కమితాగ్రహ
 మొంది మున్ముందు సమరప్రయత్నము లొనర్పఁజొచ్చె. ఇట్లుండ నలు
 మార్వాడదేశంబున॥

277

మ॥ అమలస్వాంతనుఁ గృష్ణనీయననుచున్ ♦ హంకారి మేపార వి
 క్రమశీలుండునుదేవురాధిపుఁడునా ♦ రాణా సనాతన్ మీ
 సములం దువ్వుచు మానసింహుండతి రో♦షస్వాంతుడై నేనలన్
 గొమరొప్పం జతగూర్పఁజొచ్చెను శృభా ♦ కోపుల్ గదా భూవరుల్॥

మ॥ అమలస్వాంతనుఁ గృష్ణనిచ్చెద నరేంద్రా! నీకు నేనందు వి
 క్రమశీలుండునుదేవురాధిపుఁడునా ♦ రాణా యెఱింగింపఁ జి
 త్తమునం దానయసింహ భూవరుఁడు మో♦చంబొందుచున్ పెండ్లియ
 త్నములన్ నేయఁదొడంగెఁ దానెఱుంగఁడె♦న్నన్ భావిస్తచిత్త్యముల్॥

గీ॥ చెలిమి చెలిమినిఁ జెలిఁ ♦ గొనెనలయుననుచు

నల్లజయసింహ మానసి♦హ నరనరులు
 పరిణయరణప్రయత్నముల్ ♦ జరుపుచుండి
 భళిరె! సంతోష రోషసం♦క లితులగుచు॥

280

వ॥ అదియట్లుండ జయపురాధిపతుడగు జయసింహునకు భీమసింగు తనకుమారిక
నొసంగి వివాహము చేయు నున్నాడని యెఱింగి జయసింహునకుఁ బ్రబల
శత్రునగు గ్వాలియగురాజు సింధ్యనువాడు సహింపనేరక తద్వివాహం
బు భంగంబొనర్పనెంచి భీమసింగున కిల్లగొక జాబువ్రాసి యంపె॥ 281

సీ॥ అవధారు భీమసిం॥ గావనీ నాయక!

కృష్ణకుమారిని॥ ♦ క్రిమిమీగ

జయపురాజైన ♦ జయసింహునకుఁ బెండ్లి

సలుపు టుత్తు నుపని ♦ తలఁచితివట

తగఁడు నీతనయకా♦తఁడు నాకు శత్రువు

గాన నీయత్నంబు ♦ మానవలయు

నొకవేళ నశ్రదా ♦ ప్తల్లంఘనముఁజేసి

కృష్ణుని నతని కి♦ర్పించి తేని॥

గీ॥ మానసింహునితోఁగూడి ♦ నేనుఁగూడఁ

క్రియవైరింబుఁబుని నీ ♦ పట్టంబు

మట్టకింగొని తుదికునిన్ ♦ మోసపుచ్చ

దాడివెడలుచున్నాడఁ ♦ గప్పదగిప॥

282

కా॥ అజాబుంగని భీమసింగు మగిలో న♦త్యాగ్రహంబొంది యో

రీ! జీవచ్ఛమా! త్వదాజ్ఞఁగొని న♦ర్తింపంగ నీదానుఁడే

రాజున్ లేడు; చినుంగఁగింప రిల మా♦రాజాధిరాజుల్, నీ నీ

వాజా! క్షేరిక నోగువగాయుననుచున్ ♦ వాగ్దాన్ జవాబుఁతటన్॥ 283

గీ॥ అజవాగనుఁ గని గ్వాలోయగు భండు

విజ్ఞానీగూఁ దనకను ♦ లెఱుఁజేసి

భీమసింగ నృపాలాధి॥నా! మదీయ

బాహుబలమెఱిగింపెదఁ ♦ బారిపోకు॥

284

శా॥ నాసత్వంబును నెన్నఁడివెఱుఁగవో? ♦ నాకీ జవాబంపి యీ
నీ సామర్థ్యముఁ జూపినావుకద? కా♦నీ! యైన నేమాయెలే?
వీసంబేనియు దోసమేననక నీ♦పీచం బడంగించి హా!
దాసోహంబనిపించి తీరెద మదాంధా! యింతగర్వంబురా?॥ 285

వ॥ అని యాగ్రహమొంది॥ 286

మ॥ అది మొదలెన్నో సైన్యముల ♦ నాతఁడు సిద్ధముఁజేసియుంచి యొక్క
క్రొదినమునందుఁ బెక్కుతుర♦గంబులు నేన్దులు బండ్లు సైనికుల్
విదితపరాక్రముల్ సము♦వీరులు బారులు పైరా? న
య్యాడెచు పునఁబు మిదికి హా♦హోద్ధతితో వెడలెన్ నృసాలుఁడున్॥ 287

చ॥ అనుపమరోపమూని చని ♦ యల్లయుడేపురి రాచవారి కో
టనుఁగని ముట్టడింపఁగ, హు♦టా హుటి నొక్కకటారిఁబూని వెం
ట నలుపు రంగరక్షకులు ♦ నల్వరువీరులురాగ భీమసిం
గనృపతి గ్వాలియర్ నృపతిఁ ♦ గన్గొనవచ్చి నచించె సిక్రియన్॥ 288

కం॥ ఏయపకారము నీయెడఁ

జేయము కారణములేక ♦ చెనటులక్రియనో

యీ! యిర్వరమునుఁ బోరిన

నీ! యనరే మనల రాజ ♦ శేఖరులెల్లన్॥ 289

ఉ॥ ఆత్మజ నేరికిత్తున్ ధ♦రాధిప నందన! నీకనెల? నీ

యాత్మజ కీగతిన్ బరుల యాజ్ఞకు ♦ లోబడి వెండ్లిఁ జేసివే?

యాత్మ నధర్మమార్గమున♦కా చన నిచ్చెద వెన్నఁడేని ధ

ర్మాత్ములు వైరమూనెదరె? ♦ హా! గృహకృత్యములం పులఁనుచున్॥ 290.

మ॥ కనకంబా? ధనరాశులా? నగరులా? ♦ గ్రామంబులా? భూములా?

మనకున్ వైరముగల్గఁ గారణము లో ♦ త్కూపాల! యోచింపుమా?

మనసంసారపు సంగతుల్ దలఁచి హా ♦ మర్యాదలం బాసి నీ

పును నేనుం జగడంబులాడఁ దలవంపుల్ గల్గవే రాజులన్॥ 291

క॥ ధరవర ! యీమాత్రం చెడ

నరయక సేనాన్వితుండఁజై నిగిదిగ నీ

వరుచెంచి విరాసన్నా

పురిముట్టడిఁ గొనుట నీకుఁ ♦ బోలునె చెప్పుమా॥

292

చ॥ భ్రమఁగొని కోటఁగోడల సింగంగులఁ జేలిచి కూల్చునీవు ; నేఁ

గ్రమముగ నీకునేనల ధగం బడఁజేసెద, నిందు నెట్టి లా

భముఁగనరాదు ; కీరిలి తుపాకుల బట్టినఁ గానిరా ద ? స

త్యముగఁ దలంప వీన నిహమా ? పరమా ? చెప్పుగా ! నరొత్తమా !॥ 293

క॥ రణమన జెనచియె నినునిలు

లనఁగడఁగితి ననుచు నెఱుడు ♦ ననుకొనకు మయా !

మననడతను గని నలునను

ఘనులును సరియనినఁ గలుగుఁగద యుగమిలగా॥

294

గీ॥ ఏల నలుపల్కు లొంక మోకాలు పైని

శరమునిచి తెలహాయుమీ ♦ గుదమునీస

ధగ్రమనితోచెనేని యో ♦ ధరణిపాల !

రమ్మ నైగమ్ముఁ బూని యుద్ధమ్మొనర్ప॥

295

న॥ అని పలుకొంటుల మేఘ గంభీర భాషణలఁ బలికి కట్టెడుట నిలువం

బడియున్న భీమసింగు భీకరాకాగముఁ గన్నులారఁ గాంచి గ్వాలియరు

ప్రభునకు సింఘే దెంచియిన నక్కజంబొని తన యకారణ నైరంబునకు

ఘోఘోన లజ్జపడుచు వినయంబుగ నాతనికరంబుఁ దనకరం నంట్టి యో

క్క రహస్య ప్రదేశమ్మనకుం గొనిపోయి భీమసింగు చెవిలో నేమేమి

యోకొన్ని గతాస్యచనంబులఁ బలుక నాఁడు నెలనెలఁబోయి జౌరా జ

యసింహుని సంగతి యెఱుంగక కూర్చునిచ్చెదననిచెప్పి మోసపోతి నే య

ని కొంత వితర్కించి తనమందిరంబునకుం జని కారణాంతరములచేత నాకు

మారియగు కృష్ణానుమారి నిచ్చి నీకు వివాహమొనర్పఁ జాలఁ గావునఁ ద
ద్విషయంబీవు నిరాశఁ జేసికొనఁలయునని జయపుర నాగునకొఁ యుత్త
రము వాసి యంపె॥ 296

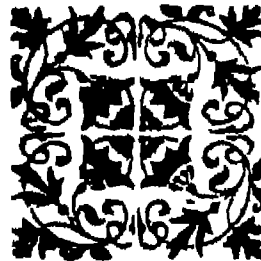
క॥ వివిధ విధవినుత కవితా

శ్రీమణ నితాంత ప్రమోద ♦ సంయుతచిత్తా !

కవిగణనుత నుచరిత్రా !

ప్రేమినుల సునాంబ్ర ! కృష్ణ ♦ రాయబుద్ధేంద్రా॥

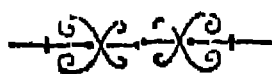
297

కృష్ణా కు మారి.

చతుర్థాశ్వాసము.

గీ॥ “ శత్రువుడు విత్తుడుగను, బ్రాణ ♦ విత్తుడు విధి
 విశత శత్రుడౌ ” ననునాశ్వా ♦ వాక్యమివు
 కల్ల శీస యందరిమైత్రీ ♦ నుల్లసిల్లు
 సఖుడె ; వింటివే తరువాత ♦ బరిగినకథ ! ॥

298

చ॥ తెనయి నొసంగనందు నల ♦ ధారుణి నాగుడు భీమసింగు జా
 బుచుఁ బనుపంగ దానిగని ♦ భూరివిచార సముద్రమంగునకొ
 మునిగి, యకారణంబు నను ♦ మోసముజేసె నుదేవురీశ్వరుం
 డని బయిసింహుడెంచి కడ ♦ కావగమాని పగం నొనెన్మనికొ॥

299

చ॥ పరిణయ యశ్చముల్ విడిచి ♦ పౌరుషమాని రణప్రయత్నముల్
 గర మొసరిపల సొచ్చె నరకాంతుడయారె ! యశ్చశ్చశ్చ
 స్థితను మార్పులందును గ♦దే ? యల గారిడివానిచేతిలాం
 తరునఁ గలట్టి బొమ్మలు త్సహతుసహం గడు మార్పు కెనిగె॥

300

చ॥ శత్రు మొనరించి నావలె నె ♦ నొక మాట పెల్లముడె నుం
 డె నదట మానసింహుడిక ♦ ధీయచి శోరిక గాలుదుక్ష్వయా
 తెనిదొలుతకొ జయించెదఁ బట్టించెడి దాకెడి భీమసింగునికొ
 గొనియొడఁ గృష్ణ నేను రచ్చుట వారమృగెందుగ్గి డాయనకొ॥

301

ఉ॥ భూరితరప్రతాప రిపుభూప నితాంత దురంతవాహినీ
 వార మపారపార మటు ♦ బార నురాసుర ఘోరమండనై

పోరెద నారీకై యనుదు ♦ భూపతి కీరములాడజొచ్చె హా !

పొరుష మెట్టులుండినను ♦ బల్కలకెందుఁ గొఱంత లేదుగా॥ 302

౩॥ ఇట్లు భీమసింహుఁ డాగ్రహోదగ్ర విగ్రహుండై సమరసన్నాహంబుఁ
గాఁచి 303

సీ॥ వరుస నరేబియా ♦ ఫాఠనీకతురంగ

రాజంబులెక్కి ౩♦క్రిములురాఁగ

రంగౌతుపాకీ ఖి♦రంగుల్ గరింబులం

దలరారఁ బలువీరు ♦ లరుగుదేర

కరివాలములఁబూచి ♦ సరదారు లొకయోర

చూచులె బిరిబిర ♦ ములుదేర

రణమహోత్సాహోంత్ర ♦ రంగులె పొంగుదు

కీరభిలూధిపుల్ ♦ వెంటనంట

గీ॥ ఇంకమార్వాడిభూపాతుఁ ♦ గాన

లేడు లే డేరికింగాన ♦ రాఁడురాఁడు

నిజము వానికి నూరెండ్లు ♦ నిండెనిండె

తరలుఁడని జయసింహుఁడు ♦ దాడివెడలె॥ 304

౪॥ మార్వాడ దేశంబున మానసింహుఁడు జయసింహుని నెవకోచ్చెనాంబది

వరకె వినియుండుటంజేసి కాలవిశంబనం బాచరింపక యుద్ధసన్నద్ధుడై

నిజనగర రక్షణార్థమై కొంపలు రాగుపుతులొడిచి వెక్కనఁబంపి తోగో

పక పాయిత యుండై తానును ముందేరెనంతి. 305

చ॥ అతులీతవైరభ్రాంతుల ♦ నాజయసింహుఁడు మానసింహుఁడా

గతి నిజరాజధానుల నుఖంబుగ నుండఁగ లేక వాహినీ

యుతులయు నచ్చివచ్చి కడ ♦ కొండొరు లొక్కెడఁ దాకి రద్ది ప

ర్వంశినింబటంచపుడు ♦ వాడుకలోఁగల సుస్థలంబటన్॥ 306

గీ॥ అట్టులొండొరుల్ గలసి య ♦ త్యాగ్రహమున

రేగి తమసేనలకు హుషా ♦ న్ని యొసంగి

విసుగుఁజెందక జయకాంక్ష ♦ వీడకుండఁ

బోరి రా రాజవీరులు ♦ మూడునాళ్లు॥

307

చ॥ మఱియు నాయుద్ధమున మానసింహుని శత్రువుల సేనలు జయసింహున
కుఁ దోడుగవచ్చుటచేతను, సుమన్యుల నాతనిసైనికులు పలువురూ జయ
సింహుని సేనలందుఁగలసి వానిని మోసపుచ్చుటచేతను మానసింహుండు
విచారగ్రస్తఁడై యూహనాఁటికలవాంబున నేయుపాయంబుఁబోఁపెక॥ 308

గీ॥ నెమేయున్నఁ దనువునఁ ♦ జేనయున్న

బలుసుకూరిను మెక్కుచు ♦ బ్రతుకవచ్చు

బ్రతికినం బెండ్లికాక మా ♦ నుచి యెంచి

పార్థివుఁడు పిక్కబల్మిఁ జూ ♦ పం దొడంగె॥

309

గీ॥ పోరువిడనాడి నుడిఁ బారి ♦ పోవుచున్న

మానసింహుని, జయసింహు ♦ నానఁబూని

దశములాయెడ వెన్వెంటఁ ♦ దరుమఁజొచ్చె

రాజభక్తియొ శ్రేయస్కు ♦ రంబుగాదె ?

310

చ॥ నిలునిలు సారిపోకు ధర ♦ చీధన ! కృష్ణుఁడెట్లీసేతు; నీ

బలుగకుమోయి పెండ్లికొడు ♦ కా ! బహుమానము నిత్తునంచు భీ

తిలి వడిఁ బారిపోవునృప ♦ తిన్ జయసింహుఁడు హాస్యమాడుచున్

బలుకఁదొడంగె, నాపదల ♦ పాలగువానిని దెప్పవచ్చునే?

311

గీ॥ అకట! వెన్నుఁబెరిగి నూ ♦ డకయె మాన

సింహుఁడటు సారిపోవుచు ♦ జేరువఁగల

యోగగడయను చుర్గంబు ♦ నొద్దజేరి

యందులో డాగె రిపుభీతి ♦ చూడఁగుననుచు॥

312

శా॥ ఆరాటంబున మానసింహుడకటా! ♦ ఆదుర్గమం దాగతిన్
 దూరన్ శాత్రువులెల్లఁ గాంచి ఁడి నా ♦ దుర్గంబు భేదింపఁగాఁ
 గూర్తెత్తమున మేల్ఱిరంగులుఁ దుపా♦కుల్ బేల్చినారాఁ! డో
 స్సార్జేరితులౌటఁ బూజకజయకాం♦క్షన్ బూని యొక్కుమ్మడిన్॥

ఇ॥ ఇట్లు జయపుర సైన్యములు మానసింహునకై యోధగడదుర్గంబు బేధింప
 రెండుదినములు మహాట్టహాసమునఁ బ్రయత్నించిరిగాని దృఢతరంబైన తద్దుర్గ
 పార్శికారకుడ్యంబు వారికభేద్యంబై తదుద్యమంబును నిరర్థకంబుఁగావించె.
 సరివారమ్ముల కాహళిపదార్థమ్ములు సరిపోయె. నిరాహారంబులగుట సైని
 క నికాయంబులు చేపఁ దొలంగియుండె. సుదారుల సైన్యం బశేపంబుగ
 ట్టిణించె. దానంజేసి జయసింహుఁడు తన సేనయందు వొడమినయర్హిష్టమ్ము
 గప్తమ్ముగాఁ దోఁప సమరప్రియత్నమ్ము విడిచి నిజనగరాభిముఖుండై బయ
 లుదేరి స్వగృహంబునండేరి॥ 314

చ॥ తలఁచిన రెండుకార్యముల ♦ ధారుణీనాథుని మానసింహునిన్
 గలుచుటయయ్యె నింకఁజని ♦ కృష్ణనిమిత్తము భీమసింగుతోఁ
 గలహమొనర్పఁ గావలయుఁ ♦ గాన బిరాన నవీనసేనలకై
 బొలుపుగఁ జక్కజేర్చుకొని ♦ పోవలెఁ దేవలెఁ గన్యకామణిన్॥ 315

చ॥ అనితలపోసి యాదినమ ♦ యూదిగ నాజయసింహభూపరుం
 డనయముఁ గ్రొత్త సైన్యముల ♦ నాయతమం బొనరింపఁబూనె; నె
 మ్మనమున రోషముల్ విడరు ♦ మానరు వైర మయారె! యేరికో
 ఖనతరపార్శిగంగులు ♦ గల్గినదాక ననుంగరాధిపుల్॥ 316

ఇ॥ అట్లు జయసింహుండు సర్వసమరి సన్నాహమ్ము శిథిల్ముఁ జేసికొని తో
 నువేళ పడెనొండై యొక్కదినంబున॥ 317

శా॥ ఎలోకంబునఁ గూఁతు దాచునొ బలా♦రే! భీమసింగండుఁ దా
 నోలిన్ సేనలతో బయల్పడెదె నత్యుత్సాహియై గాని హా!

యేలోకమ్ము సమస్తలోకములలో ♦ నింపైన లోకమ్మె? వాఁ
డాలోకంబునఁ గూఁతుఁ దాచునునటం ♦ చారా జెటుంగండెదన్॥318

ఉ॥ ధీరత శూరతక్షాజని యు♦దేవురి కోటను ముట్టిపింపఁగాఁ
జారులు లోనివాగలునుఁ ♦ బైఁగలవారలుఁ బైకిలోని కా
చారపు రాకపోకల క♦సాధ్యము గల్గెనుగాని దీన నె
వ్వారికి నంతగా భయము ♦ వాటిలలేదని యేమిచిర్రైనా॥ 319

క॥ రాజస్థానమునంగల
రాజులనేకుల్ గడంగి ♦ రాజాననకై
ఆజయపుర నాఘనివలె
రాజసమున భీమసింగు ♦ రాక్షేంగునకున్॥ 320

ఉ॥ వ్రాసిరి జాబులో ధరిణి♦సాల! కుమార్తె నొసంగుమందు బల్
రోసముతోడ ; నానగన♦రుండుచు బంతము వీడకప్పుడే
వ్రాసె నిరాశఁజెందుఁడని ♦ వారికి; వార లవారితాగ్రహం
దీనుఁ డిట్లు శాసించి ♦ యేగిరి తత్పురి ముట్టిపింప గాన్॥ 321

చ॥ తరుణి నొసంగునో భయఁ♦దారుణ సంగరరంగమధ్యమం
దరయఁగ మత్ప్రతాపజని♦తానలకీలలఁ జచ్చునో మహీ
వరుఁడల భీమసింగని య♦నాకలగోళక పాయితాక్షుఁడై
భరతపురప్రభుండుజనె ♦ భానుగమ తగజాధిరూఢుఁడై॥ 322

ఉ॥ అంబురువోననన్ వినయ ♦ మారఁగఁ నోడ్కొనివచ్చి నాదుపా
దంబులపైని వైచగతి ♦ దర్పమెల్లఁగ భీమసింగుతో
డం బారంబుసేతుని ♦ డంబములాడుచు భీకరాకృతిన్
దొంబదివేల సైనికులతోఁ జనె బుండెలుఖండనాథుఁడున్॥ 323

ఉ॥ గాగవమార నాకెగురు♦గా నరుదెంచి బిరాననల్లుఁడా
రార! మదాత్మజాతఁగొను♦రా యని కన్నియనీయకున్న నా

ధారుణీనాథుకోట నిక ♦ ధారుణీఁ గల్పెదనంచునేగె నా
ల్వార ధరావరుండు మద ♦ వారణమెక్కి సమస్తసేనతోట ॥

324

క॥ ఈధరణీశ్వరులన్ నా

కేధరణీశ్వరుఁడునైన ♦ నెనయగునే బిం

బాధరి నిదె తెచ్చెదనని

జోధపురేశ్వరుఁడు వెడలె ♦ శూరులుగొలువన్ ॥

325

గీ॥ పాలుపుమిరంగ బంగారు ♦ బొమ్మయైన

కృష్ణగొనివచ్చి పెండ్లాడి ♦ మైల్లసుఖము

లనుభవించెదిఁగాక నేననుచువెడలె

నగరముననుండి యారూప ♦ నగరవిభుఁడు॥

326

గీ॥ వీరువారని యననేల? ♦ వీరులైన

వారలెల్లరు నన్నారి ♦ గోరికోరి

అందరానట్టి ఫలమున ♦ కాశఁజెందు

కరణి ముట్టడిఁగొని రుదేపుర మయారె ॥

327

క॥ లేఁడా మీతేఁదూన్ ॥

రాఁడా పోరాటమాడ ? ♦ రాజానన మా

కీడా ? మాకీడా ? మా

కీడా యేతేఁడు? ననుచు ♦ నెల్లనృపాలుల్ ॥

328

ప॥ కానవచ్చిన రాజ నౌఖరులనెల్లర నుద్దించుచు ననేక విధంబులఁ బాధ పె
ట్టుచు నల్లకల్లోలమొనర్చుచుండ భీమసింగడి యెఱింగి శత్రుసమూహంబు
ల వారింపఁ దనసైనిక నికాయమ్మునకు నియోగింప

329

చ॥ పలుతర వాలులీటెలుఁ దు ♦ పాకులు బాకులు శూలముల్ ఫిరం

గులుఁ బరశుల్ గురారములుఁ ♦ పుల్లధరించి కోటబు

ర్జులపయికెక్కి నిష్ఠులను ♦ రుప్పదొడంగిరి గుప్పగుప్పనన్

జెలువుగ సింహనాదములఁ ♦ జేసిరి మ్రోసిరి ఢక్కలుక్కునన్

330

శా॥ నాకాధీశ నిభప్రతాపులగు భూః♦నాధోర్తిముల్ చిత్పుగ
ప్రాకారంబునుఁ గూల్పు నాల్గు నెలలౌ♦రా! యత్నముంజీసి, యా
ప్రాకారంబునఁ జిన్న పెచ్చయిన రాల్పంజాలలేరైరి త
త్ప్రాకారస్థపటుస్వయంబుఁ బ్రసాదించు బెంత వణికించెదన్॥ 331

శ॥ ఇది నురలెల్లవచ్చి సృజించిన కోటయొ? మాఘింగి గుం
డ్లదుటుగ నెంతదాకినను ♦ న్యథాములై ననుచుండెఁ జూడమే
కుదురుగ నెల్లెడంగలుగు ♦ కోటలఁ ? గోటలకోట్లమేటియికా
నుదయపురమ్ము కోట భళి♦రో ! యనిమెచ్చిరిరాజులెల్లరున్ 332

ఉ॥ ఔర ! యరాతులేక్షణము ♦ నందున గోడలుదాటి కోటలొఁ
క్షేరునుగోయటంచు నృప ♦ శేఖరుడౌ మనభీమసింగు దా
నారయించుండె భస్మిముగ ♦ నాపయి బుద్ధులనెక్కివాహినీ
వారము హరిమున్ నిదురఁ ♦ బాసెను తప్పునగుటం గనన్ 333

గీ॥ ఉక్కుచక్కియు సృక్కియు ♦ నొక్కడైన
నుదయపుగనైనికుడు వెన్క ♦ కొడనడయ్యె
బరులసేసల నూరన ♦ పాలునైన
నుదయపుగనైన్యముల సంఖ్య ♦ యుండచచ్చెన్॥ 334

గీ॥ విధి విరామమ్ములేకయే ♦ వేలకొలఁగి
నరుల సేనలు రాజొచ్చె ♦ ననుదినమ్ము
ననుదినంబునుఁ బోరాట ♦ మాడియాడి
తలుగఁ జొచ్చె నుదేవుర ♦ దళము లకట॥ 335

సీ॥ మొండెముల్ దుండెముల్ ♦ మునిగి తేలుచునుండఁ
గాల్వలై రక్తము ♦ గారజొచ్చె
బలుఘిరంగులఁ గుఁపాకుల నుద్భవిలు మహా
నలకీల లంబర ♦ తలమునంబె

నలువంకలకై సైనికుల కళేబరములు

కుప్పతిప్పలుగాఁగ ♦ నుప్పతిల్లె

మృతహయానేకప ♦ వితతుల్ దదాహవ

ప్రాంతంబునందుఁ బూర్ణముగ నిండె

గీ॥ రాజపుత్రుల సంగర ♦ రంగమందు

మృత్యుదేవత ప్రత్యక్ష ♦ దేవియగుచుఁ

దాండవం బాడుచుండెఁ బ్రచండలీల

శాకినీ ధాకినీ ముఖ ♦ సఖులు గొలువ॥

336

వ॥ అట్లు భయంకరంబుగ సమరంబు జరుగుచుండ నొక్కనాఁడు , యపురేశ్వరుడైన జయసింహుఁడు తనకుఁ గృష్ణాకుమారిపైఁ గల మోహోత్తరయంబు న నిరాశ వహింపనేరక భీమసింగు నెట్టులైన నయభయంబుల నొప్పించి కన్యకామణిని సంపాదించవలెనని యూహించి తనసరదారులలో శేముషీ శ్రేయుండగు నొకసరదారునిం జేరఁజేరి యిట్లనియె॥

337

చ॥ పనిఁగొని భీమసింగ నరఁపాలుని పాలికిఁ బొమ్ము నిన్నునేఁ

బనిచితి నందుఁ జెప్పము నృపాలుర కింతట పంతముండురా

దనుము యశంబు బోవునను ♦ మాడేనమాట తెఱంగు కూతుని

చ్చిన రణమెల్లమాన్పు జయసింహుఁ డటంచును నొక్కిపల్కుమా॥ 338

సీ॥ తనయ నీయకయున్నఁ ♦ చనకీ దినముతోడ

నిజముగా నూరేండ్లు ♦ నిండు ననుము

ఏలీల నైన మే ♦ మీకోట గొడలఁ

బడనేసి లోనికి ♦ వత్తుమనుము

మూడుకన్నులవాఁడు ♦ తోడువచ్చిన నీదు

పీచమడంతుము ♦ విడువ మనుము

జయపురేశ్వరుఁడు కృష్ణు జేరదీసి నీ

వరయించునుండ ముద్దాడు ననుము

గీ॥ అబల నిచ్చిన బ్రతికెడి ♦ వనుము ; సంద,
కొడబడుట యుత్త మంబని ♦ నుడివె వనుము,
పిచ్చిపంతమ్ము లికంగికి ♦ పెట్టుమనుము
మనము సఖులము బంగళ ♦ మనుము చనుము॥

339

ఉ॥ ఇందలు రాసులుండ సుర ♦ నెవ్వరికిచ్చిన వ్యవస్థ
బొందెనో యటంచు భయ ♦ మొందంగరాదను మీనృపాలురన్
నంచన నాకొసంగిన శుభంబున గెల్చెద నంచు బల్కి యీ
గందరిగోళముం బడిన ♦ గామ్యముగాదని బుద్ధిచెప్పుమా॥

340

చ॥ అనిపనుపంగ నేగి యతఁ ♦ డల్లయుదేవుర నాథునింగనుం
గొని జయసింహుఁ డన్న పలుకుల్ వినిపింపఁగ భీమసింగు నె
మ్మనమున నేమియో తలఁచి ♦ మారన కాసరదారు నడ్డె పొ
మ్మనియె నసహ్యాభావమున ♦ నాతఁడు బోయెను సిగ్గు సిగ్గునన్ 341

వ॥ అట్లు నిరుత్తరుండైన సరదారునిం బంపి యన్నివిధంబులఁ దనయుల్లం బల్ల
కల్లోలం గుటంతేసి యేమియుం దోపక కార్యసాధనోపాయంబుఁ గాన
క తనముఖ్య ప్రధానిని రావించి నైర్యోపేతుడయ్యు విధిసశంబున వి
చారాయత్త చిత్తుడై భీమసేంగిట్లనియె॥ 342

శా॥ కంటేమంత్రి ! యదృష్ట సీనులము నిక్కం బీవునున్నేను ; ము
క్కంటిం గెల్తు రుదేవురాధపులు సంఘానింబునందంచు నిం
టింబుంబల్కురె దేశదేశముల నా ♦ రేవేశ నాకీర్తిమా
యింటన్ నిల్చునటంచు దోప దకటా ♦ యీముల్లరుల్ జూడఁగాన్॥

కి॥ నాకల్లుడు కాఁచగునని
చేకొనమార్పాడ భీమ ♦ సింహునిఁదలఁపన్
నాకమునకేగె నాతఁడు
నాకూతురుపాప మొక్కొ ♦ నాపాపమొక్కొ॥

344

చ॥ చనిననృపాలుఁ గూరిచి విఁచారమునొందక నాకుమారికన్
 గొని జయసింహభూవరునకుం ♦ దగఁ బెండిలిసేతునంచునే
 ననుకొన గ్వాలియర్ నృపతి ♦ యడ్డమువచ్చి యతండుభీరుడం
 చురుఁ బయిపెచ్చు పండుఁడను♦చున్ వచియించెనమాత్యశేఖరా॥ 345

క॥ లేరేజననీజనకులు?

గారాబుంకొమరితలను ♦ గనరే మంత్రీ!

వారికిఁ బెండియొనర్పరె?

నాన్వయము ♦ నెందుంగలదే?॥

346

చ॥ వనితయు నిల్లువాకలియు ♦ వైభవమేమియు లేకపోయినన్
 జని వనమందునన్ మునుల ♦ చందముగాలముఁ బుచ్చుటొప్పుగా
 కనయాము ప్రికిప్తముల ♦ నందఁగఁజేసెడు నాడుబిడ్డలన్
 గనవలెనంచుఁ గోరనిఁక ♦ నాయన! నాపగవారికనియు॥ 347

చ॥ అతిసౌందర్య, మతిప్రతాప, మతి విద్యాసక్తి, శాస్త్రబులం
 దతి నైపుణ్య, మతిప్రకాశ మతిధ ♦ ర్మాచార, మింకెన్నియో
 అతులంబుల్ నడ నాకుమార్తెయెడ? నాహా! యిన్నియుంజూడఁగా
 అతిస్వత్రవిస్మయే త్తనెడు వాఁక్యార్థంబు నిక్కంబయి॥ 348

మ॥ ఒకనాఁ డో మఱిరెండునాళ్ళొ మనమెట్లొచ్చింగనా? నా నృపా
 లకులెల్లం బురిముట్టడించిరి నెలల్ ♦ నాల్గేసంవోరు, నై
 నిమలా నిత్యముఁ గూలుచుండిరయలా ♦ నెత్తెక్కుచున్నారు నీ
 విఁక నేమందువో? రాజ్యమంతయును నీ♦దేకాదే? మంత్రీశ్వరా॥ 349

శా॥ కంటంజూచియుఁ దోడురాగు మనకీ ♦ కార్యంబునందింక నా
 నింటర్వేక్షను పోలనీవలన నా ♦ యీస్తిండియావారు; హా
 కంటేమిత్రమ! యిట్టిదుర్నియతి యీ♦కాలాన లేకున్నమా
 యింటన్ నాయనుఁగుం గుమార్తెమనదే ♦ యీలీల నూరేడులు॥ 350

మ॥ మనరాజ్యం బఖిలంబు ధ్వంసమయినన్ ♦ మాచిన్నికృష్ణమ్మ తా
దనువుంబాసిన, నీనృపాలుకు యుద్ధంబందునం గోడుగా
దనువుల్ వీడిన వీరిశాలిలును ముత్తైతల్ ననుందాకన్
రణమెట్లున్నను రాజధర్మమును మాత్రం గర్హింతుకొనుమీ॥ 351

చ॥ జననియు నేను ఎల్గుచులు ♦ సంతసమొందుగ లేకలేక కాం
చిన మురిపెంపుబిడ్డయని ♦ చింతింపితిడి బాసినాని, నా
తనయను రెండుకండ్లగని ధారుణినాయకు లోగ్వుజాలరై
రని యిపుడే గ్రహించితిడి గటా! యింక మాయునురంటకుండునే?॥ 352

చ॥ అనవిని గాఢముల్ వనుగ్గాధిప! యిట్టికిగాని మీతరికొ
మనమువహింపరాదు; వినుగా! సుగుణుము లెట్టివానికై
నను సమముల్, విచారపడినన్ మనలకొ విడనాడ వాపరిల్
కనుక నె కిచ్చసౌభ్యములు ♦ కానడికుండ ఒకరినొనృసా॥ 353

గీ॥ ఎంతదుఃఖంబుల జొంగునో ♦ యెంతయు
మనుజుడొందుట నైంబు ♦ మానవేళి!
నెలకుడి బనునైగానాళ్ళు వెన్నెలలుగలుగ
నెడమచినయు నిలక ఉండెను ప్పా॥ 354

ఉ॥ రాజయి రాజ్యమెల్ల భుజింజమునం గెవరమానునొక్క మా
రాజు నుఖింబు దుఃఖమును ♦ రా భయంపంగల గొంగుబట్టడే?
రాజురెణ్య! ఆపరిల ♦ రాజను వానికై నైవ్యముండినకొ
రాజిలుగాని, లేనియెడ ♦ రాజుబుద్ధులు మేకగా?॥ 355

ఉ॥ కాలవశంబునన్ రిపు లకారణముకొ బురిముట్టశింపగా
నాలమొనర్చినారము గదా సర్వలంబాలు దాపపండ? భు
పాలక! నిత్యమున్ రిపులు ♦ నర్థిలుటన్ మనమైనికానికొ
వేలకొలంది బ్రాణములు ♦ వీడుచునుండిరి సంగరింబునకొ॥ 356

శా॥ వీరారాతులకున్ భయంపడిన నీవే చేతులారంగ, బం

గారంపుం బ్రతిమన్, మరాళగమనన్ ♦ గంజారి బింబాననన్॥

ధీరన్, శృష్ట, నధగృహార్గపరుఁడున్ ♦ ధీహీనుఁడున్ మూర్ఖుఁడున్

భీరుంజౌ జయసింహ భూషరున కర్పింపంగనా భూవరా॥

357

ఐ॥ అట్లుకాకి తుత్తీయధర్మాచరణ నిపుణుండవైతివేని, పౌరుష ప్రధానుండ
వైతివేని, మానాభిమానుండవైతివేని, పూర్వపు రాజపుత్రీ వీరాగ్రేసరుల
కగణి శాశ్వతయశ మొందుం దలఁచితివేని॥

358

సీ॥ మనరాచక న్నెల ♦ మానమ్ముఁగాపాడ

ధరణీతలేంద్ర! యేధర్మమొప్పు?

జ్వలిత చండాన్నికీలలు నెచ్చెలులుగాఁగ

ధరణీతలేంద్ర! యేధర్మమొప్పు?

శత్రులొండప్పించి ♦ స్వర్గమార్గముఁజూప

ధరణీతలేంద్ర! యేధర్మమొప్పు?

ఎరసతీ తతికి శాశ్వతకీర్తిఁగల్గింప

ధరణీతలేంద్ర! యేధర్మమొప్పు?

గీ॥ విపుల సైర్యపరాక్రమోపేతమగుచు

ధారణీతలనాథ! యేధర్మమొప్పు?

అట్టిమనకుల ధర్మంబు ♦ నాచరింప

నీదునుతకాజ్ఞ యొసగంగ ♦ రాదె? దే॥

359

కి॥ అటుతో యిటులో నీమది

కెటుతోచిన నట్లునేయు ♦ మీమాత్త్రమునన్

గటకటఁ బడనేటికయా!

చటులబలోపేత! నిఖిలజననాథనుతా॥

360

ఉ॥ నావిని భీమసింగనరినాథుఁడయారె! యమాత్యశేఖరా!

నీవిపుడన్న ఎన్నియును ♦ నిక్కములేయగుఁగాని, కూతుతో

నేధిఁదెల్పెదన్ జొరఁగఁదే తనయా! స్వోనాగ్నినంచు, నా
హా! విధికింతయుం దొలఁగఁదా పగ మోపయి? నేమిసేయుదున్॥ 361

సీ॥ పరకాంతలనుసేను ♦ వరియింపఁగాలేదు
పరిరాష్ట్రములకాశ ♦ పడఁగలేదు
పగధనంబు హరింప ♦ భావింపఁగాలేదు
పరులకొంపలఁగూల్పు ♦ నగయలేదు
కవులకుదోహంబుఁ ♦ గావింపఁగాలేదు
వేదవాగల బాధ ♦ పెట్టలేదు
కయ్యాలకేరితోఁ ♦ గాలు దున్వఁగలేదు
మాకులధగ్మంబు ♦ మానలేదు॥

గీ॥ నేనుజేసిగ దోహంబు ♦ నేనెయెఱుఁగ
మంత్రిచా! యొక్కచక్కని ♦ మానవతినిఁ
నిరొందుంబాడి యొకకూతుఁ ♦ బడసినాడ
నింతమాత్రంబునకె గదా ♦ యింతవస్వ?॥

362

శా॥ అమ్మా! యెన్నిఁ గోరుకొందువని నోఁరారంగ మున్నన్న నే
నమ్మా! రాజులుశత్రులైరి మనరా ♦ జ్యంబెల్లఁ బాడెను వే
గమ్మానగ్నినిజొచ్చి నానగరము ♦ గాపాడవేయంచు హా!
యిమ్మాటలో గతినత్వమాని నుతతో ♦ నెట్లందుమంత్రీశ్వరా॥ 363

ప॥ అని పలుభంగుల విచారాయ త్తచిత్తుండై తలపోసి క్షత్రియపీరుండగుట మ
ఱల సహజధైర్యాలంకృతుండై॥ 364

శా॥ వచ్చినవాడు నాపయికి ♦ వచ్చెనుగాక, యమాత్యవర్య! కా
ర్పిచ్చున నాకుమారికినుఁ ♦ జేర్చెదఁగాక, ఫిరంగిగుండ్రతోఁ
జొచ్చెదఁగాక యుద్ధమున ♦ శూరులఁజంపెదఁగాక, జత్తుఁగా
కిచ్చెదనే కుమార్తెనొక ♦ హీనునకున్ మెయిఁబ్రాణముండఁగాన్॥ 365

గీ॥ బలముగల వాదమనుకొని ♦ పలువురిటులు
ముట్టడించిరి నాపురి ♦ నట్టెన్నపులు
కాని నారాజ ధగ్మదీ ♦ తాపురమును
దరమె ముట్టడి గొనవీరి ♦ తాతలకును॥

366

గీ॥ మున్నలాయుదీన్ జిత్తూరు ♦ ముట్టడింపఁ
బద్ధినీభానురాంగి యే ♦ పగిదిజేసె?
మున్ననగ్బరు చిత్తూరు ♦ ముట్టడింపఁ
జటులధీర వీరాభాయి ♦ యెటులజేసె?

367

గీ॥ ముండ్ల, శత్రురాజులు ♦ మనపురమును
ముట్టడించిరి గాన మా ♦ ముద్దు కృష్ణ
వారివలెనేయు యశమొందు ♦ వారివలెనే
వారితోఁ బాటెయనుకొందు ♦ ననితనింక॥

368

ప॥ అనిన విని భూటాలు ధగ్మదీక్షాంతయు నందఱు సోచునొక మంత్ర
శేఖరుం డిట్లుచా॥

369

శా॥ దేవా! నీపలుకుల్ నిజంబులు నీ ♦ తిప్పాయముల్ భాష్యముల్
“ నీ కృష్ణాక్షుల ” రుభనియనే ♦ న్యాయగానుసారంగా
నీవురాజువు కృష్ణాక్షుభుడవౌ ♦ దీచింతసి కేల లే
రేనంకన్ నునున్ సతుల్ హితులు భూ ♦ మీశాళి కిన్ భూపరా !

370

మ॥ తుమయేపురుషు, జ్ఞానమేజనకుడు, ♦ సత్యంబెయకాదల్లి, ని
త్యముశాంతంబె నుపత్నిసుమ్మ, యయే ♦ యత్యంతమితుండొ ధ
ర్మసెసత్సోదరు, డెల్లవేళలను న ♦ న్మానంబెప్రాణంబు, రా
జ్యమెవాసస్థల మెల్లభూపతుల క ♦ త్యంతంబు నోభూపతి॥

371

క॥ కావున సందేహింపక
రావింపుము కృష్ణనిపుడు ♦ రాజులమతము

భావింపుము రప్పగించి

గావింపుము శ్రీ - నెల్లఁ ♦ గాసాడుమికకై॥

372

ప॥ అని పలువిధంబులఁ బలుకాడ భీమసింగు తటాలున గద్దియజిగ్గి యిదేరాజగ
 ధ్రంబు నిన్వర్తింపెనుంత్రి! గమ్మని యాతని కరంబుఁబట్టుకొని ని - త్తజాం
 తఃపురప్రవేశముఁ గావించి రా హుగ్రహగ్రస్థ నుగ్ధాకరబింబంబు చందం
 బునఁ గళఁదొలంగి దీవనదినయైయున్న కృష్ణాకుమారింగాంచి॥

373

చ॥ తనయా! కంటివె? నేఁగఁగొట్టి సు - స్థనో? గల్గెనో? శాత్రవుల్
 మనలకొదాకిరి నేనలన్నియును నేలంగూలఁగాఁజొచ్చె; నే
 మనెదకొనాకును నాయమాత్యున కుపా ♦ యంబేమియుండోపస
 య్యెను, నీవేమెఱిగింపుమమ్మ సుసుగొత్తీ! యింకఁగర్త్యముకై॥

374

సీ॥ సుగముముట్టపెనాని ♦ యరులవగాఁకలు నేఁడు

తమరముయిష్టను ♦ నులలలయు

తనయగో! మనగా .. ♦ ధర్మనాన్యమెకించి

యునుభంగమునుఁజెంద ♦ కుండఁబయు

మనసాటికానినా♦నిని సు - సేనుని

పుగ్వాసానుడక ♦ యుండపలయు

మనరాజగారి కిచ్చామ్మిశశువులచేఁ

గలిగినయాపనల్ ♦ తొలఁగవలయు॥

గీ॥ పారుషము చెడకుండంగ ♦ వలయు, మమ్ము

భూమిపతులెల్లమేలని ♦ పా - డవలయు

నిప్పుడట్టి యుపాయంబుఁ ♦ కెప్పుడలయు

బుద్ధిఁగలదాన వికఁ దల♦పోయుమమ్మ॥

375

ప॥ అని భీమసింగడు ॥ గన్మోహినియగు కృష్ణాకుమారి॥

376

గీ॥ మొగముఁబైకెత్తి కనుబొమల్ ♦ మోడ్చికొంత

నరకుఁ గన్నులరెప్పలు ♦ వ్రాల్చుకుండ

ననిమిషత్వంబుఁ బూసెనా ♦ యబలతనకు
ననిమిషత్వంబెయింకఁ గల్గునొ యనంగ॥

377

గీ॥ కొంతవరకట్లు చింతించి ♦ స్వాంతమందు
దైర్యమువహించి, తలయూతాచి ♦ దైవమాయ
నెంచి నిట్టూర్పు విడిచి యా ♦ చందలాక్షి
జనకునింగాంచి యప్పుడి ♦ ట్లని వచించె॥

378

శా॥ తెల్లంబయ్యెనునాకు, మీకుఁగలయు ♦ ద్వేషంబహోతండి! మీ
యుల్లంబందున సంశయింపవల దే ♦ నున్నాను సిద్ధంబుగా
వల్లేయందు సమస్తరాజ్యమునకై ♦ పాణిరాని లర్పించెనె
గల్గల్ గావు స్థిరంబులై నిలచునే? ♦ కాయంబు లుక్వీశ్వరా॥

379

మ॥ అలమార్వాడ వృషాబుఁడేక్షణమునం ♦ బానిసలం బాసెనో
యిలసన్యాసిని నైతి నాక్షణమునం ♦ దేకాన, మీదన్య చిం
తలఁపరాదు బనిలేదు, మీకొమరితఁడైనానీపయిన, మీరు తం
డులుగారా యుమెల్ల దీతమనకు ♦ నుభృపాల చూడామణి॥

380

గీ॥ లేకలేక జనించిన ♦ నాకుఁబెండ్లి
వీకమైజేయు స్వామి ♦ మీకులేగు
మగనితో నత్తవారింట ♦ మిగులసఖము
నేకుగఁగఁ గాపురముఁజేయ ♦ నాకులేదు॥

381

గీ॥ జనవరా! యక్షమైన లక్షణముఁగల్గి
నలసినన్ని యలంకారములనుఁగల్గి
పదసఖముఁగల్గి పొందెద ♦ శయచేత
నాయకుఁడులేనిదయ్యెఁ గృష్ణాకుమారి॥

382

సీ॥ ఏసేల సంగర ♦ రాణాప్రతాపాతి

శయమున మేటి యశంబుఁగాంచె?

ఏనేల శ్రీమహా ♦ రాజాచక్రపాణి
మహిమచే నెనలేని ♦ మహిమఁజెందె?

ఏనేల విక్రముండ్లైన రాజారాజ
సింహాసాలనమున ♦ సగిసిహిం చె?

ఏనేల పటుశూరుఁ ♦ డైన యుయ్యమఁ సిం
' హునికాలమంగున ♦ ఘనతనొందె'॥

గీ॥ అట్టిరాజుడై పనేల ♦ యందుఁబుట్టి
అసంపాది నుఖమున ♦ కాశఁజేంది
యొక్కగుఁహీనుఁ బెండ్లాడు ♦ నెక్కి మోస
మున్నకన్నియ యెన్నఁడుం ♦ గన్నతెండి॥

383

ఉ॥ భూప! రవంతచక్కఁదనముం గలదాననొ కానొ ? నన్నునీ
భూపులు రప్పెట్టి రిది♦పోలునె ? వారికిఁ దోడఁబట్టువుల్
పాపలులేరె ? “కాముకులు ♦ పాపవిచారులు మూర్ఖు”లన్న యా
పాపపుఁబల్కు పీరియడ ♦ బాపుర! సార్థకమయ్యె నేటికె॥

384

ఉ॥ రాజకుమార్తె నీయమని♦రా ? జనకా! నినురాజులెల్ల నే
రాజును ముట్టరానిదగు ♦ ప్రజ్వలితానల చండకలయీ
రాజకుమార్తె యంచెఱుగ♦రా ? ననుఁగోరిన రాజులెల్లఁ
రాజవరేణ్య! బాసెద హ♦రా! యని నాదుశరీరమింతతో॥

385

గీ॥ ప్రాణములనిచ్చి మేవాడ ♦ రాజ్యమెల్లఁ
గాచెదను సంశయములేదు ♦ గానితెండి!
నావియోగిచారంబు ♦ నకొమదీయి
నినయెసానొ యని కొంత ♦ సంశయింతు॥

386

సీ॥ “తగిననాథుఁడులేమిఁ ♦ దనయ! పోతివె” యనఁ
దరుణిరో యిదిరాజ ♦ భగ్గుమనుము

“ నీకునూ రేండ్లును ♦ నిండే నే ” యనియేడ్వఁ
 జెలియరో తనువు ల♦స్థిరములనుము
 “ గొడ్డాలనైతి నే ♦ హఃతురా ” యనికుంది
 నుకెలింకఁబట్టరే ♦ యతివయసుము
 “ కడఁబోలనిన్ను నీ ♦ వెంటఁబెచ్చెద ” నన
 నంగనా! తగదాత్మ ♦ హత్యయనుము

గీ॥ మోసమున నగ్నిదేవుడో ♦ ముద్దుబిడ్డ
 యెచ్చొక్కొని యెచ్చొక్కొని ♦ యేడ్చెనేని
 బూనిపద్మిని ముదతైన ♦ మానసతుల
 చరితములు జ్ఞాపకముఁదెమ్ము ♦ ధరణినాథ॥ 387

గీ॥ కాలయాపనమిఁకనేల? ♦ కూలుచుండి
 రచట నైనికులెల్ల రో ♦ యనుఁగుఁదండి!
 న్యాకులముఁ జెందుచున్నారు ♦ పౌరులిపుడు
 చ్చవిపడినఁగాని కార్యంబు ♦ భంగమగును॥ 388

గీ॥ “ మనమహారాజుగారి పే ” ♦ మంపుబిడ్డ
 మనలక్షణిని స్వరాజ్యర♦క్షణముకొఱకు
 రిచుసకమండఁ బోవునో ♦ పౌరులార!
 రిండుఁడని చాటింపు ♦ మండలేశ॥ 389

వ॥ అని మంత్ర దిక్కుమొగంబై తనతండ్రింజూపుచు॥ 390

నీ॥ కరినచిత్తుఁడుగాడు ♦ కపటమెఱుంగఁడీ
 మండలేశుఁడుజాలి ♦ గుండెవాఁడు
 తనవారుఁబెరివారు ♦ ననుభేదమెఱుంగఁడు
 దీనావనవ్రతం ♦ బూనువాఁడు
 స్వమధస్యము మఱు ♦ వఁడు, సత్యనిరతుండు
 శరణమాశ్రీతుల కొ♦సంగువాఁడు

అన్నమడుగువారి ♦ నెన్నడుగొమ్మనఁ
డందఁగొడ మెప్పు ♦ లొందినాడు॥

గీ॥ నీకితఁడు మహారజగు ♦ నాకుఁడంది
పేరునకుంజుగాని భూ ♦ భుజి మెల్ల
నీదియేకాఁగెనె యెల్ల ♦ నాగునకు
నాచరింపెనె ముత్తి! ♦ యననాతము॥

331

గీ॥ మంత్రులుచుండెనె యుడగు ♦ మనువిభుడు
మంత్రీలుండెనె ఖలుడగు ♦ మనుజుభుడు
మంత్రయెల్లెనె నల్లగు ♦ నాగుభుడు
మంత్రయొక్కెనె కీర్తివచ్చు ♦ మనుజుభుడు॥

332

క॥ మీరాజు గానిహుడు
మీరాజ్యము కొలుకుఁబాము ♦ మెయి నెడుగానఁ
మీరల్ వత్సముఁకొక
మారైనన్ నన్నుచలఁచి ♦ మన్నింపుడగు॥

333

సీ॥ తెల్లగింజు నెట్టి పా ♦ నును ముగ్ధుడొచి
తపనా చుండు ♦ తపనులైన
కొండని బంగారు ♦ కొండలైననొసంగి
ఖ్యాతిగాందిన దాన ♦ కన్దులైన
తిరిగినక్షేత్రముల్ ♦ తిరుగక పుణ్యతీ
ర్థములనన్నిటిఁగన్న ♦ ధన్యులైన
అశ్వమేధ శతంబు ♦ లాచరించి సురాధి
పత్యభాగ్యముఁగన్న ♦ ప్రభువులైన
గీ॥ ఎరుగబ్రహ్మ చెట్టికొ ♦ యెఱుఁగకున్న
యెడు నెనె గొధానము ♦ బడయలేకొ?

శ్రీ

కృష్ణా కు మారి.

పంచమాశ్వాసము.

— ❧ —

గీ॥ అపకృతినొనర్చు కుజనాళి ♦ కాశ్మలోన
సిగ్గుజనియింప మెల్లఁగాఁ ♦ జేరఁదీసి
యుపకృతులొనర్చు నట్టి మహాన్నతగుణ!
పిచసజరిగినన్మృతాంత ♦ మిదిగొ వినుము॥

397

న॥ అట్లు కృష్ణాకుమారి నిజజనకామాత్యుల విడిచి॥

398

సీ॥ కంబుసన్నిభ మన ♦ కంఠానఁజొక్కపు

ముత్యాల సగములు ♦ ముద్దుగుల్క

చెక్కుటద్దములపైఁ ♦ జేరి యుయ్యలలూగు

రసనాల చాపశోభో ♦ రంగులీన

కాసంతనగదైనఁ ♦ గానుపంపఁగనీక

మొగమున లేనవ్వు ♦ మొలకలెత్త

శా॥ అమ్మా ! పోయెడి నేడు మాజనకు ది॥వ్యాజ్ఞాను సారంబుగా
ఇమ్మా ! నీవుననుగ్రహించి నెల వే॥యేకప్తములో లేక రా
జ్యమొల్ల ॥ నుఖియించు వైరులు నిరా॥శం జెందుచుంబోదు రి
తైమ్మాడ్కి ॥ గనిన ॥ శుభమొయగు నే॥నేకాని మై॥బాసిన ॥ 400

క॥ అనిచింపఁ దప్పిత్తైతమంతయు నప్పుడే యొక పరిచారికవలన పొందెను
టంజేసి యాజనయిత్రి తనకుమార్తెంగని చు॥నది నాపుకొనలేక॥ 401

ఉ॥ చెల్లెనె నీకిగూర్చున్నది॥ శేషములేదె? కుమారి! యింక నా
యల్లమునందు నీడగు వి॥యోగ విచారము నెట్టులోర్తు ? నే
నొల్లను నీవులేని విభి॥వోన్నత రాజ్యమదేల మాకు? నా
తెల్లిరో! నన్నుగూడ విరు॥దం నొనిపో॥ననమ్మ నచ్చెడ ॥ 402

సీ॥ నా॥నా శంకి రా ॥ యనుచు పో॥క్కననా
సం॥సార దుఃఖములు ॥ విడి గాంచి
అడ్డాలిసిడుకొంచు ॥ పై॥నీకు నే
పో॥ద్దుచున్నను పాలు ॥ వోనిపెంచి
బాలగ్రోహదుల ॥ బాధగల్గెననిక
కన్నకూతురునని ॥ కొదికాచి
మద్దుచుచ్చటదీర ॥ విదైలన్నియుం॥ప
ప్రేమతో॥ బెండ్లి గా॥వింప నెంచి॥

గీ॥ కటికి తెలిచందుల్లక్కటా ॥ కరుణమాలి
నేటిదెసమునఁ దనుపాట్ట ॥ నిండుకొలుకు
కూ॥తుగా ! అగ్నిలోపల ॥ జేతులాగ !
నిన్ను॥ వచ్చోయ నెంచిరే ॥ కన్నతల్లి॥ 403

గీ॥ ఎంతటి నొన్ను॥గాంచి నరి॥యించుచు గా॥నకలంపుచుండు నా
నందుము నొందుచుంటిని మ॥నంబునఁ జక్కనిదానవంచు, వా

రంఘు నోవ్వఁ బాఠము ♦ రా నినుఁజూచి? యెఱుంగునైతి నే
యింటివీశ్వరుండుఁబడి ♦ యీగతిఁ జేందవనందుఁ గూఁతురా! 404

గీ॥ అక్కటా! దిక్కుగాఁలిన ♦ చక్కఁదనము
ననజభవుఁడెసఁగ ద్వేనే ♦ నానా! నీకు
కింతఁగ ననుకొనెనె నరుని ♦ కంటిగఁయి

బ్రట్ట లగునన్న మాట నా ♦ కిమటందు॥ 405

గీ॥ ఇంతగదక్కఁదనంబు నీ ♦ కిచ్చి బ్రహ్మ
యందుకుం పగినట్టి పూ ♦ ర్థాయువియక
మద్దునుచ్చట దీరిక ♦ మున్నెనిన్నుఁ
గొఁదలంచెకె? తనకొంప ♦ మునిఁగిల్లెను॥ 406

గీ॥ నకె యావాడుమూఁపంగా ♦ లేకయన్న
నిటుల నూరేండ్లు బ్రతికెద ♦ వేమో పడయ!
చక్కఁదనమొంచెదగుగాని ♦ సుగులకకట!
చక్కఁదనమే సుమీ పాణ ♦ శంకటంబు! 407

నీ॥ అన్నముఁ బెట్టుమో ♦ ముచ్చా! యాకలియని
యింకెవ్వఁడిగెఁగె? ♦ కుమారి!

ఈపట్టుపరికిణీ లి ♦ రైక లీనగ
లింకేరుదాల్చెద ♦ రే? కుమారి!

ఆరామనీమల ♦ నారామలనుఁగూడి
యింకేరు నసారినను ♦ రే? కుమారి!

పూర్వకాంతలకి ఖల్ ♦ ముద్దులొల్కంగ మా
కింకెరుజెప్పవా ♦ రే? కుమారి!॥

గీ॥ పోయి పోయి బంగారు ♦ నంబులు
నెవ్వరిక శాకిలఁడెంత ♦ రే కుమారి!

అన్నిముచ్చటల్ నేటితో ♦ సున్నలయ్యె
మాబ్రతుకు వ్యర్థమయ్యె న♦మ్మా ! కుమారి॥

408

శా॥ అమ్మాయీ ! విధి నీక కాలమరిణం ♦ బా వ్రాసినాఁ డెంత మో
సమ్మయ్యెం నెచయో ! ఎనున్కి విచి యీ ♦ సంసారమెట్లోర్తు నే ?
అమ్మా ! యిరువమ్మ ! పున్నెములకిమ్మా ! నిన్ను నోరారఁ గృ
హస్థ ! రమ్మనిపిల్చు భాగ్యునికి లే ♦ దా మాకు నూరెండ్రుకై॥ 409

ప॥ అని పలువిధంబుల విలపించుచుండ జనయితి నూరడించుచుఁ గృష్ణా పువ
రి యిట్లనియె॥ 410

✓ చ॥ వనట నెహింపకమ్మ ! మరుఁగంగడనమ్మ ! కుమార్తెపుట్టలే
దనుకొనుమమ్మ ! యస్థిరములమ్మ ! శరీరము లెట్టివారికిన్
జననముతోడ నేకలదు ♦ చావని యెవ్వరెఱుంగరమ్మ ? త
ప్పనిదిది దీనికై వగవఁ ♦ బాడియటమ్మ ! సతీమతల్లిరో !॥ 411

గీ॥ జ్ఞానులగువారు మాయసం ♦ సారమిహిమ
మెట్టిని నాచువారిఁ డలపోసి ♦ యేడ్వరమ్మ !
అజ్ఞులే తాముశాశ్వతఁగని తలంచి
మోహమునఁజిక్కి తలలఱైఁ ♦ మోదుకొందు॥ 412

చ॥ కనుమొక యాడుదానికియి ♦ గాదె ? నృపాలాఁడు మంతుల్గున్ మహీ
జనులుఁ గమూసమూహములు ♦ నల్లని నిద్రయుఁ గొట్టించిండ్ గ
మ్మని వరికూడులేకిటుల ♦ మాసనగుప్ప ముమయ్యె శత్రులన్
జెనకుదు నష్టకష్టములఁ ♦ జెందుచుచుండిరి నీవెఱుంగవే ? ॥ 413

గీ॥ నిజము నిర్భాగ్యురాలగు ♦ నీకుమార్తె
యొక తెలేకున్న నేలోప ♦ ముండపమ్మ
యొక తెలేకున్న నేలోప ♦ నుండపమ్మ
పొయలే కొమరులమ్మ ! నన్ ♦ బంపుమమ్మ !॥ 414

శ్రీ॥ ఇన్నాళ్లుఁజెంది నిన్ నెట్టువీడెడముద్దు
 కు పురాణములకుఁ ♦ గుండకమ్మ
 నన్నుఁజెందినది ♦ నాచెల్మికత్తెల
 నిండాకసయఁగాంచు ♦ చుండుమమ్మ
 నేనుపెంచిన శారికానిరంబును
 వీనుగూని యెన్నఁడు ♦ విడువకమ్మ !
 ననునమ్ముకొనియున్న ♦ నాపరిచారికా
 శ్రీణినెప్పుడు నాద ♦ రింపుమమ్మ !॥

శ్రీ॥ తనయ తనయ యటంచు మా ♦ తండ్రిగారు
 వగిన నోదాగ్పవలెఁగాని ♦ వగినకమ్మ !
 మాతరో ! నీకుఁ గృష్ణాకుఁమారి యనెడు
 కూతురే పుట్టలేదను ♦ కొనఁబెట్టెను ॥

415

ప॥ అడగక రాజ్యగతుణము ♦ యాచరిణీయముగానె సంతెసం
 ఁడుమ మహాగ్నిలోఁబడెను ♦ స్వసెందెననాది నీవునున్
 గడుముసమెండఁగావలయుఁ ♦ గాని విచారిమునూరి కంటనీ
 ద్విడువకుమాన్ము దుర్గతి లభించును నాకుఁ బతివ్రతామణి॥

416

ఉ॥ పెండిలి చేయలేదనెడు ♦ పెన్వొనొంగకు శ్రీనివాసానిన్
 దొడ్డిగూనినొన్ ప్పాసయఁవీధినినాఁడె; గొంపొందినా
 తం హల దేనలోకమునఁ ♦ దద్దయునాకయి చూచుచున్నవాఁ
 డండజయాన ! నీతనయ ♦ నంపవె ! చల్లనినాడెన్ గృహమ్ ॥

417

శ్రీ॥ నాకుఁ బట్టెలుకలదు భూ ♦ లోకమందు
 నత్తవారిల్లునురిలోక ♦ మందుఁగలదు
 తల్లిరో ! యీడువచ్చిన ♦ తనయనేను
 కాఁపుగమునకుఁ బంపవే ♦ కాన్కలొసఁగి॥

418

గీ॥ ఇన్నినాశ్శుండుకొంగురే ? ♦ కన్నవారు
రమణినెందైన ? వేగొని ♦ గమ్మటందు
నగ్నిహోత్తు నాకొరకు నా ♦ పొగ్గో భూడు
పంపినాడమ్మ ! యిక బోయి ♦ ఎత్తునమ్మ॥

419

గీ॥ అమ్మ ! నాభుండున్న దేశమ్మ తెలుగు
గ్రంథములఁ జూచినానమ్మ ♦ కానమమ్మ
అచటిసౌఖ్యము లీలోక ♦ మందు మనము
దాపఁగానేల ననమ్మ ♦ తెచ్చిగమ్మ॥

420

సీ॥ నాచెలికత్తెలె ♦ నా నెలఁగెడు
ననితలా యింగుళి ♦ ననితలమ్మ
వెలఁగులతోడనే ♦ విహరించునమ్మ
హరితనందనో ♦ ద్యానమమ్మ
ప్రతిసంజయు నాకు ♦ బాలా సంకెతమాపు
దేవలోకపు కామ ♦ శేనునమ్మ
అమ్మగ్గినపండ్లు ♦ ననమమ్మ నాకిచ్చు
స్వకమానుకల్ప ♦ స్వక్షమమ్మ॥

గీ॥ కోక్కెపుట్టినయెడల నేఁ ♦ గోరిలుదుండు
నట్టిచెక్కెరపానకం ♦ బమ్మతమమ్మ
సడగులెల్లరు నాతలన్ ♦ ముడుచునట్టి
సుసుములా పారుజాతపు ♦ ప్పములు నమ్మ॥

421

ప॥ మఱియు నాలోకంబున॥

422

గీ॥ ఘనములకు దురుములకుఁగూడ ♦ ముదేమిజేగు
మూడుపదులకు మించిన ♦ యీడురాగు
గురుతరై శ్వర్యమెప్పుడు ♦ గొఱతకాగు
జనని! నెలవిచ్చిపంపు మ♦చ్చటికిఁ బోదు॥

423

గీ॥ అందునెందునుఁ బాప కృత్యములులేవు
బాపురే! యచటివారి కాపపలురావు
తలఁచినట్టికార్యములు వ్యర్థములుగావు
విసేతపుష్కాశ్మలకునెల్ల ♦ నదియెతావు॥

424

గీ॥ ఎల్లజడఁగానున్న నది ♦ యింటిపెరుడు
నానెల్ల నడ్డాలి ♦ లోనినెడ్డ
దానెతులను నదిపెట్టెలోనిసాము
శరణమొసఁగినవారికిఁ ♦ చెరిట చెట్టు॥

425

గీ॥ పాసకమ్మలకెల్ల నంబునుమంబు
నీచుగ్రనులకని గొంతెమ్మకోర్కె
లోభులగువారికిది కోట ♦ లోనినెలు
గౌరవవిహీనులకుఁ బొరిగూరిపంట॥

426

గీ॥ ఉన్నదని నమ్మువారల ♦ కున్నదమ్మ!
లేనెడువారి కయ్యది ♦ లేనెడమ్మ
అంపటికి నామహాభాగ్య ♦ మబ్బదమ్మ
యెంతనున్నదో యాలోకి ♦ మెఱుంగమమ్మ॥

427

ఉ॥ అడ్డముఁజెప్పకమ్మ నను ♦ సంపదమ్మ! ఐనారమేల? నీ
గడ్డముఁబట్టుకొంగునికఁ ♦ గంటజలంబులఁ గాగ్గకమ్మ నీ
వడ్డమువచ్చితేని కల ♦ యాస నిరాశయగుంగదమ్మ! నీ
విడ్డమనోరథంబు నెరి ♦ వేర్పదమ్మ! నమస్కరించెదె॥

428

పా॥ తల్లీ! నేనింకఁ గాలయాపనమొనర్పరాదు నేనిప్పుడ సత్వరంబుగఁ బోయి
జలక్రిడనొనర్చి దేనలోకగమనోచిత ఇస్త్రాలంకారముల ధరించి యగ్ని
కొలుపు సంతోషంబులయు నాకింక నెలవొసంగు నమ్మ యని మాతృదేవికి
నమస్కారముఁ గావించి పదంపడి కందెమికత్తియలంబూచి॥

429

ఆ॥ వె॥ కమలవదనలార! ♦ కడసారిమీతోడ

జలకమాడెలయు ♦ సంతసమున

రెండుండటంచు ♦ రాజనిభానన

వారిజోకరమునఁ ♦ జేరెనపుడు॥

430

చ॥ అట్లు కమలాకరమునఁ జొచ్చి యచ్చపలాక్షులు॥

431

సీ॥ నమమింభంకేశ ♦ సంచయముల నుండి

భాసురచదనబింబముల నుండి

నాశీకనిఫలోచ ♦ చవ్చయంబుల నుండి

రమణీయబాహుద్వయముల నుండి

కంఠసీమల నుండి

లీలం జెవులబావిలీల నుండి

ముకుందబాహు నాగ ♦ మురియుచెక్కులనుండి

యింపొప్పజీర పయ్యెల నుండి

१॥ యొక్కసారిగి జలధార ♦ లుప్పతిల్లి

ఒలలంగాన, నా నీళ్ల ♦ నీమునం

చులుమాసి రసూషిరిపట్ట ♦ కాంతలెల్ల

నీలును బుడుంగునమునింగి ♦ నిలిచిరొకట॥

432

సీ॥ నీలసోనిండు ♦ నోయంబుడేకొని

యువిదలపైజల్లు ♦ నొక్కమారు

చెలియనోర్తునుట్టి ♦ బలిమినీటనుముంచి

పక్కుననవ్వును ♦ నొక్కమారు

చెరుకనుండియొకరై ♦ కనులురేండుచుమాసి

యక్క! నేనెచును ♦ నొక్కమారు

నుండుమొలతోఁ ♦ బందెన్ములాడుదు

నొగినీతఁగొట్టును ♦ నొక్కమారు॥

గీ॥ ఎంతచిత్రమై తా నినుమంతయైన
 యొకగు ఖమ్మ జెందదా ♦ మందయాన
 మానిత జ్ఞానమానసు ♦ లెనయెడలఁ
 బురుషునైనను స్త్రీనైనఁ ♦ బొగడవచ్చు॥

433

గీ॥ మానసమ్మున దుఃఖిమన్ ♦ మాటలేక
 యీమహావిజృంభణ తా ♦ నెప్పటివలె
 నాడుమం బాడుమం నాన ♦ మాడఁదొడఁగె
 నక్కజంబని రయ్యమ్మలక్కలపుడు॥

434

ప॥ ఇట్లాకృష్ణాకుమారి మహాత్మాహంబున నుందరీబృంహసంయుతఁబగ జల
 కమాడి నిజాంతఃపురంబునకుంబోయి॥

435

గీ॥ ముకురసన్నిభముఖి కడు ♦ ముదముతోడ
 ముకురమెదుటను నిడికొని ♦ ముద్దుగుల్క
 ముక్కుపుడకాది గాఁగల ♦ భూషణములఁ
 దనకుఁగలవాని నన్నింటిఁ ♦ దాలెచ్చనపుడు॥

436

ఉ॥ దారుణమైన యమ్మగణధర్మమె రాజుల ధర్మమంచు బం
 గాగపు ఘోరణంబుల నికాయముఁగాయమునందుఁ దాల్చి బా
 లారుణకాంతులన్ గెలుచు ♦ నంతటి యెఱ్ఱనిపట్టుచీగ న
 న్నారిధరించి నెల్లె రతినాథుని పట్టపుటేనుగోయనన్॥

437

చ॥ భళిరె యనాశంబు నెల ♦ బాలునిబుట్టును బెట్టి యెంతయున్
 గలకలలాడుచుండెడు మొగం బొకకొత్తరుచిన్ నహింపఁగా
 గలయఁగఁజేరియందుఁ గడుఁ ♦ గమ్మనికన్తురి ముద్దఁగల్పి తాఁ
 దిలకముఁ దిద్దె ముద్దుగ నుదేవుఁ రాజకుమార్తె యయ్యెడన్

38

గీ॥ తిలకముటుదిద్ది తనచుట్టు ♦ నిలిచియున్న
 చెలులతోఁ బ్రసంగించుచు ♦ లలితరత్న

- కనక హామః ♦ గంధసీమ
నరుణమందార నుమహార ♦ మబలదాలెచ్చ|| 439
- సీ॥ తరుణవయస్కులౌ ♦ పురుషసింహులకెల్ల
నూటియైన హృదయ ♦ శూలమనఁగ
స్వనిపుణతంజూపి ♦ నలరాజుదింపిన
రతిసతిమేల్ ఫాటో ♦ గాఢనదగ
నురరాజికమృతంబు ♦ జుట్టవెట్టిననాటి
మురహరిమోహన ♦ మూర్తియనఁగ
ఉదయార్కచంద్రులు ♦ హోద్యద్రుచుల్ గల్గి
బమ్మ జేసిన ముద్దు ♦ గోవృషయనఁగ॥
- గీ॥ నూతనారుణచేల! స♦న్నతసుశీల!
ఫాలనిర్దితార్థచకోర ♦ వారపాల!
రమ్యసుగుణాలవాల, యా ♦ రాచవారి
బాల యలరారె మందారి ♦ మాలఁదాల్చి॥ 440
- స॥ ఇట్లలంకృతయై కృష్ణాకుమారి యొకబంగారుపశ్చేగం ౧౮ కేళిగోడ యుం
దుఁ బసుపుమందగును పుష్పఫలాదులనుంచి యంభిపురినుండి చాలునై
నుద్యమించుచున్నయెడ నాసతీ తిలకం దిలకించి॥ 441
- గీ॥ తలలుపైకెత్తి వగతోడఁ ♦ గళములెత్తి
ప్రేమమొలుకంగ హారామ ♦ రామయనుచుఁ
గృష్ణ! కృష్ణ! యటంచును ♦ జిలుకలెల్లఁ
బలుకరించెను బంగారు ♦ పంజరముల॥ 442
- గీ॥ ముద్దుముద్దుగఁ బెంచె నీ ♦ ముద్దియయని
రామచిలుకలు సైత మా ♦ రామఁగాంచి
కడవలకొలందిఁ గన్నీరు ♦ గార్వజొచ్చె
భళిర! యేమందు నీమోహ ♦ బంధమహిమ॥ 443

సీ॥ నేనులేనని దుఃఖం ♦ మూని హారమునిద్ర
మానకుమమ్మ నా ♦ మైనగోర!
పరిచారికలొసంగు ♦ ఫలములకై భుజియించి
రాజిల్లుమమ్మ నా ♦ రామచిలుక!
ఎవరేమినిన్నన్న ♦ నీలక్కవహియించి
శ్వాశిద్దిట్టమమ్మ ♦ గోరుచంక!
గుడుకుదానవునీవు ♦ గడునుపోకలఁబోదు
విఠ నెట్టులుందువే ♦ శుకవరంబ!

గీ॥ తోడివారితోఁ గలహంబు ♦ లాడకుండ!

బుద్ధి గానుండు మీపైని ♦ ముద్దుచిలుక!

అనుచుఁబ్రతిపంజరము దరి ♦ కరిగియారిగి

నీతులనుజెప్పఁ గడఁగె న ♦ స్నాతీయపుడు॥

444

మ॥ చెలులున్నారు భయంబులేదు మిముఁ బోఁసింపంగ; నేవేళలకై
ఫలముల్ జెక్కగముక్కులిత్తురు, మిముకై ♦ నాకన్నఁబ్రేమింతు నా
చెలులకై మీరికమంచిచేసికొనినకై ♦ జేకూర దేలోప మో
చిలుకా! యోచిలుకా! ననుంబనుపరే ♦ శీఘ్రంబ జాగేరికిన్॥

445

న॥ అనుచు ననురాగబంధమును ద్రోపింపఁగ క ప్రితిపంజర కవాఁటంబును ద్రోచి
శారికలనెల్లఁ గడసారిముద్దాడి పదంపడి తనకిరుందంజనుదేగ నభీషణంబున
కుఁ గనుసన్నల నాజ్ఞయిచ్చి॥

446

సీ॥ చప్పటుల్ జఱచుచుఁ ♦ జదలంటనొకనంక

వనితలు జయజయ ♦ ధ్వనులొనర్చ

కడసారిసేనలీ ♦ కన్యకంచొకనంక

రమణులు వింజామ♦రములు వీవ

పశ్చింబులుబట్టి ♦ భక్తితోనొకనంక

సతులు కర్పూరహారితులొసంగ

సార్థకంబయ్యో నీ ♦ జన్మమంచొకవంక
నారులు శుభకీర్తన ♦ నములుబాడె॥

గీ॥ సమదగ్గర కృష్ణాకుమారి
మందయానయై వదనార ♦ విందమందు
మందహాసంబు గడుఁ జెలు ♦ వొందవెడలె
మరునిగజ్జెలగుట్టంబు ♦ మాడ్కినార! 447

ప॥ ఇట్లాకన్యకామణి నిజాంతః ప్రసంగం బాసి సభీజనపరిచృతయై మంగళ నాచం
బులును తూర్యారావంబులును శంఖధ్వనులును మిన్నముట్ట మహానందభరిత
యై దేవలోకగమనాసక్తి యంతకంతకుఁ బ్రోత్సహంబురెట్టించుచుండ మో
హినీ దేవిచందంబునఁ బ్రయాణమయ్యె. అచ్చట భీమసింగు నాజ్ఞానుసారము
గ నాతని యమాత్యుం డదినరకే యగ్నింబేర్పించి యుండుటంజేసి॥ 448

గీ॥ కడలకొలందినేయి యుఁ ♦ గమ్మనైన
కప్పరంపురాశులును, ను ♦ గంధద్రవ్య
ప్రపంచములు గంధపుంజెక్క ♦ లందులోన
నై చినాగ్నిహోతుండు ♦ ప్రజ్వలింప॥ 449

ఉ॥ మానమువోవనున్న సతి ♦ మాశరణంబునువేడ, నామెకు
మానమొసంగి పోవుటయె ♦ మాకులస్పృత్తి యటంచురీవిగాఁ
దానటసాటుచుండెనన ♦ పర్శిమిడై జ్వలితప్రచండఘో
రానలదేవుఁడాయెడ ని♦జారుద్రాదీప్తుల నింపెనల్లిశల్ ॥ 450

గీ॥ క్షత్రియాన్వయమునకు యశమ్ముఁగూర్చి
నట్టి కృష్ణసందర్శనం ♦ బబ్బుకతన
బాంధుఁడచాదునని స్వ ♦ భక్షకుండు
నింగిపాడవున నెగరి యు♦ష్పాంగుచుండె॥ 451

ప॥ అట్టి సమయంబునఁ గృష్ణాకుమారిని త్యాగావలోకనార్థంబు సమస్త
బాంధవ సహచరములు, నేనానాయక నికాయంబులును, నకలసేనకా

వీతానంబులును, రాజభటానీకంబులును, దాసదాసీజన వారంబులును, పం
తిమాగధపారక గాయకబృందంబులును, రాజపుత్రరాజంబులును, సర్వామా
త్య సంఘంబులును, పౌరకాంతాజనసంతానంబులును, ఆబాలవృద్ధప్ర
తముఁ దదున్నతజ్వలితాగ్నిహోత్రంబుచుట్టును, నిలిచియుండె. మఱియు
నిలువం బ్రదేశంబు చాలని స్వీయోన్నతసాధాగ్ర భాగంబుల నధిష్ఠించి
యు, మహోన్నత వాణారోహణంబుఁ గావించియు, మహోన్నత
నృత్య శాఖాగ్రములపై కెక్కియు, మహోన్నత తురంగారోహణం
నొనర్చియు, బలువిధంబులఁ బౌరవారింబు లున్నతాసనంబులలంకరించి
గంతియొకాక వాహ్వరే ! కృష్ణాకుమారి యెంతటి తపంబాచరించెనో య
నువారును, తల్లిదండ్రుల జన్మంబు ధన్యతం గాంచెననువారును, అమ్మరాశ
గమన రాజస్థానంబునకుఁ గులదేవతయే యనువారును, ఉదయపురరాజవీర
గ్రామంబుల పౌరుష పరాక్రమ దైర్యశౌర్యంబులఁ బరీక్షింప మహేశ్వరా
జ్ఞానుసారంబుగ నవతరించిన భవానీదేవియే యనువారును, సంసారదారా
కుమారవారింబులఁ బరిత్యజించి, జన్మిదంబుల నూడఁబెట్టికి సర్వేశ్వరధ్యా
న నిష్ఠాగర్విష్టులై కాలంబుఁ గడుపు మహాయోగపరాయణులనైన నిమిష
మాత్రంబున మన్మథసుఖభోగాసక్తులంజేయు నీచక్రందనం బెండేనిఁ గం
టిమే యనువారును, మనపురాకృత కర్మంబున నిమ్మానవతీ లలామ తొలు
తవరించిన మార్వాడ భీమసింహుండు పరలోకగతుండగుటయే యింతకుఁ
గారణంబుకదా యనువారును, పరిణయప్రియత్నంబుఁ దలపెట్టిన గాది స
కిలభూపాలురు నీచాలికామణి నాసించి విఫలమనోరథులై నేటికి శత్రు
వులై యరుదెంచిరనువారును, లెక్కలేని కన్యకా పరిణయంబులఁ గన్నా
నఁ గాంచితిమిగాని యింత రవ్వ యెందైనం గంటిమే యనువారును, నిజ
రాజ్య సంరక్షణార్థము ప్రాణంబుల నీనుండరీ తిలక సగకుఁగొనదయ్యె
నెంతసాగ సహాయను వారును, ఇంకనైదారు దినముల పర్యంతము మాత్ర
ము శత్రురాజు లిట్టులే యుద్ధమొనర్చుచున్నయెడల మనరాజ్యము సర

మును ధ్వంసమగుటకు సంచయము లేదనువారును, స్వప్రాణపరిత్యాగంబూ
నర్చి మనకింతటి మహోపకారం బొనర్చునీయన్నమిన్న నెంతని కొనియా
డఁగలచునువారును, ఇంకఁ గన్నార నీయలికులకుంతలను గడసారి గాంచెద
మనువారును, అని పౌరులెల్ల రెన్నియో రెఱుఁగుట దమలోఁదాము ప్ర
సాదించుచుఁ కృష్ణాకుమారి మార్గగత వీర యై యమందాందోళ నాయ
త్వాంత రింగులై, భయసంభ్రమానంద విచారచేతస్కులై ముకుళిత నుండ
రి ఎవనారవిందులై తుల్యమమృదిరాక్షి నెదురీక్షించుచు నుండ, నచ్చ
ట సుచుసించుప్రముఖ నిశ్చల ధరాతలేంద్రులు మింటిపొడవున నెగయు
మంటలు కంటఁబడినంతనే కృష్ణాకుమారి స్వీయమానరక్షణార్థము వీతిహో
త్ర ప్రవేశంబొనర్ప సిద్ధముగ నున్నదని గ్రహించి, విచారాయ త్తచిత్తులై
రంగులకొరలరాదు నణాచరణమున కెంతయొల రించి తమ్ముఁ జాలకాలము
నుండి యావేళించియున్న యాశాపిశాచం బప్పటికి విడుచిల యైనందునఁ
దెచ్చులోఁ దామె తమయవివేకమ్మునకు నొచ్చుకొనుచు నైవనిర్ణీత పశ్చాత్తా
ప శిక్షితులై, ఆయుధంబులువిడిచి, శరీరంబులు మురిచి, కృష్ణాకుమారింద
లంచి కన్నీరు మున్నీరుగఁ గార్చి వివిధవిధంబుల నొసంగుచుండెడింత॥ 452

చ॥ అడరక యగ్గిదేవర నహోయ్యమునన్ మనలోక మంతయున్

బడతులమిన్న వానర సన్న్యాసి నచ్చుచుచుండె వేరఁ బం

పుఁడు మనపుష్పకం బనుచుఁ ♦ బోయి సురా కెఱుంగఁజేయ నా

పడమటి కొండ నెక్కిను ప్రభాకరమూర్తి స్రమోదనిర్మయై॥ 453

మ॥ దినరాజేగి మృగాక్షీనచ్చుననుచున్ ♦ దెబ్బనొమహాభక్తియున్

వినయంబూని పెదమహాచితా ♦ ప్రేమప్రసాదేవతా

ననితల్ గౌరవసూచకంబగునటుల్ ♦ స్వర్గోంగణంబుండ బా

తిన రక్షాల పతాకమట్లు పాలుపొందెన్ సాంస్కృతికంబొగిన్॥ 454

కం॥ రాజానన కెదురుగఁ బృ

క్షీజనులకుఁ గానుపింప ♦ “వెల్కు” మృనియా

ప్రజీతం ఏకైకమయ్యె

రాజియనం రాజకాళి ♦ రాజిలెమింటకొ॥

455

మ॥ సురలోకంబు నలంకరించి రమయల్ ♦ శోభన్ భవనంబుల ను

డి కృష్ణంగన దేవతాననిర లంకృష్ణాహుమన్నార స

ద్వార మింటింగొనిరాగదే యనలదే♦వా ! యందుఁజెప్పంగ ని

స్థులంపం జనులెంచి నాడొ యనఁగా ♦ రాజిలై జంద్రుండహో॥ 456

కా॥ ఓసీ ! సోమరి ! లోకులెల్లరును ♦ శ్రద్ధాహముం బొందుచు

న్నా వీనిద్రనుమాని చేయబొనురా ♦ నారీమణిం గాంతునం

దా రాజీయపుండు గంధనహునిన్ ♦ హస్తాళి మేల్కొల్పు నిం

దారన్ నిర్దుష్టమై మెలగె నా♦దాతండు మండుబుగా॥

457

న॥ అట్టిమయంబున॥

458

సీ॥ పౌరవాంఛు లం♦మి దేశమంట శ్రీ

రస్తు శ్రీరస్తు శ్రీరస్తునంగ

కిరతాళములుబైది ♦ పరిమమోపముతోడ

మదితలు తున్యన్న♦మోస్తనంగ

కన్నాఁ గన్నాఁ ♦ మిన్నారినని రాజు

లోజ ధన్యోస్మి ♦ ధన్యోస్మియనంగ

సైనికుల్ మాంత్రికుల్ ♦ సరదాగ్లబార్లు మాం

పాపి మాంపాపి మాం♦పాపియనంగ॥

॥ నవ్వువెన్నెలల్ వెన్నెలం ♦ గ్రోవ్వడంప

నాస్య మమృతాంశుతోడఁ దా♦హాశ్యమాడఁ

బాలవెల్లి జనించిన ♦ పద్మవోలె

సఖులు గొలువంగ వచ్చెఁ గృ♦ష్ణాహుమా॥

459

కగీ మంటికిన్ మింటికిందాఁకు ♦ మంటుపుడు

గీ॥ంటువలెనంత నే కల♦కలకలం

మొదలు మొదటికి సంగతి భూమి లుక్కుపాపం గనాన

దను మా ముద్రాదిక పాపముల ముద్రా

460

సీ॥ రాధాభిక్షయెసంగి కి రాధాభిక్షకంబున

మాపేరు నిలెడితే కి కుంకుమసాన!

రాధాభిక్షయెసంగి కి కుంకుమసాన!

మామానసముల కి మామానసమాన!

కృష్ణామృతమారి కి పీపుగావమ్మ మా

కుంకుమసాన కి కుంకుమసాన!

మేవాడ దేశంబు కి మేవాడ దేశంబున

నిన్నెక్కించితే కి కన్నతల్లి!

గీ॥ చిన్నదానెవైనా నోయన్నమిన్న!

మా నమస్కారముల్ గొనుమా బిరాస

ననుదు నతివలుల బయలుపలు కి వినయమాన

నంగ నదనానెడన్ నుతియించినాడు॥

461

స॥ కృష్ణామృతమారియూ వాసిస్తోరపాపముల నెల్ల నానంది యింకి జాలింపు

దను చేసన్నల నాజ్ఞయిచ్చి॥

462

మ॥ తనచేతంగల పద్మేరంబు దనచేతన్ నిల్చియున్నట్టి యం

గనకంచిచ్చి నెలంకాను విగయం గాగట్టి యాపైని బై

టను నొక్కింతగ నర్ది లేగవిరిపింపన్ బక్క గాజేర్చి తా

గొనగోళ్ళన్ సరించి మూగురుల దిక్కుల్ జూచుదున్ పుచ్చ ॥ 463

స॥ చెలిమికత్తియ కంచిచ్చి పద్మేరంబు పైకొని సకల నానికమును నన

బోడంచి॥

464

సీ॥ కృష్ణామృతమారి మోసి కి ననుగాదిపించిన

కృష్ణామృతమారి కి కుంకుమసాన!

నారా, సురయంసు ♦ మన్నించి నాపయిన్

గారుజ్యమూనిన ♦ పాయలాగ !

నీకొకతముగల్గ ♦ నీక నన్నిన్నాగ్నః

బలుగతుల్ బెంచిన ♦ శక్తియూర !

నానీ యనిదీ ♦ యాదరంబుననన్న

నీవ్యజ్జేసిన యన్న ♦ పశుత్వాది !

నీ, కిరుచివ్యలు నేర్పిన ♦ గురువులార !

మృగ్యులారా ! శేషిసా ♦ గుంపలారా !

పీకభటులారా ! యోసగ ♦ గారులారా !

కలకొసంగలెనాగు ♦ శిష్టలు యుగిరి.

465

నీ, బిరుదులు కడసారి ♦ విన్నపంబొక్కట.

మనరాజ భక్తులు ♦ మాన లగు

కలగుం చుటెరి ♦ గల్గుచంపాక నా

హునికై నను మీరు ♦ తెలుసుగు

యోగిగము న ♦ స్మృతియే యుహు

సీచును నాశోక్త్య ♦ ముఖులగు

తానుగిచివాని ♦ మాని గుర్యులన్ని

నెలదికిరె వెండ్లి గా ♦ వింబులగు.

నీ, యిమము తిన్నైన ర్వాచ ♦ విడుదలగు

నేతులేనను గుభిముర ♦ బూనలగు

పరమపుమంతు నేనగ్ని ♦ ముఖులనపుడు

పీకభటులారా ! కన్నీరు ♦ విడుదలగు.

466

నీ, తెలి కిరెకొల్ల శిష్టగుం గృహుమాది బోధింప నాకించి యొల్లవాడలాశ్చ

ర్వాచంబిమిగ్న ముచున్నా.

కి॥ మాయరెయని రోహణ! కృ

ష్ణాయని రాశ్చయమని రోహ! యనితిత్

హ! మని రాహ! యని నా

రా! యనిత్యై! మని రోహ! రాజమూర్తి॥

467

చ॥ పదపడి హస్తయుగ్మమునఁ ♦ బద్ధైమెంతయు రాచిలంగి న

గ్గిదరికి దిగ్గునంజరియొగిం బ్రజ లారయ మూడుసారు ల

మృదిత పద్మక్షణంబును నమో జగదీశ! యటంచుఁజేసి క

ట్టెదుటను నిల్చి ధైర్యము పహించి స్తుతించె నిమిలితాక్షియై॥

468

మ॥ నినుధ్యానించుచు నీపదాంబుజములన్ ♦ నిక్కంగానన్మి యే

యచుమానంబును భీతిలేక ధ్యాయాన్వహించుగా నీకు నా

తరుచింపఁ జెందుకొంటిని సుమీ! ♦ తండ్రి! జగన్నాయకా!

అనఘాత్మ! కరుణామయా! అనలదేహ! నన్నుఁజేంపవే॥

469

మ॥ మనమండల్కా బనింపజేని సకలవైభవకర్తమున్నీవు తి

క్షణమే భక్తమొనర్పఁ బాలుగుఁడూ ♦ స్వామీ! వహదేవ! యొ

క్కెలంతన్ శరణాగతిన్గది? ననుం ♦ గాపాడనికెంత? యొ

యనఘాత్మ! కరుణామయా! అనలదేహ! నన్నుఁజేంపవే॥

470

మ॥ కనుఁగొంటిన్ గనుఁగొంటిదేశచరిత ♦ గ్రంథములెన్నిన్నో త్వ

ద్వనకాంతాజన మానసమకళా ♦ కాశల్యమన్ వేయిన్

శ్చ నుతింపన్ శరణాగతిగతిని జా ♦ లంఘెల? నీదానన్

యనఘాత్మ! కరుణామయా! అనలదేహ! నన్నుఁజేంపవే॥

471

ప॥ ఘనులగిట్టి, నఘంబెరుంగ, నెపుడన్ ♦ గావింపదుష్కార్య, మే

నన్మనంబుడ, నొకన్మడుకొ బరుపశాశ్చియం బెందునుం బొంద, నీ

ఘనుమానింపమనేఁ జిత్త నల యాధ్యారోహదేహా యొ

యనఘాత్మ! కరుణామయా! అనలదేహ! నన్నుఁజేంపవే॥

472

౫॥ ననుఁ గామించి యకారణంః కిలు నాఁ నామానవాఙ్మహన్

ననుఁగొంపోఁగ ముట్టసేంచిరిపురిన్ ♦ శ్వాయమ్మెయోచింపుమి!

తనువుంబాసెద నపరాధమునో ♦ తండ్రి! ధరింపంగలే

నన్నుతాత్మా! ♦ కరుణామయా! యనలదేవా! నన్నురక్షిండువే॥ 473

౬॥ అని యసేకవిధంబులఁ గృష్ణాశామాం విచారల మృగములు భేదించుచీల
వీతిహోతునిఁ గాఢింపఁజే॥

౭॥ వినితఁ సాలవాలమయి ♦ విశ్రుతమై కడునగ్భరణంబై

సదమలమైన కృష్ణకథఁ ♦ జక్కఁగవ్రాసితి నిందుక హా

చరితఁగఁ గట్టమెవపయి ♦ సంగతివెల్లు రిచింతు? సేగతికా

లగుచుదెల్లఁచి బహులఁ ♦ హలుమహాకృ? విచారచిత్తులై॥ 474

౮॥ వేయినోచులుగోచి ♦ భీమసింగావని

రమణుండుగన్న పు♦న్నెములగింప

నుండఁబులులకు ♦ సింగహాతిలకంబు

పూతగణులకుఁ ♦ బట్టింట్లు

సో సకలైల్ల ♦ శారదాదేవత

వేదవారిలకెల్ల ♦ వేల్పురాశు

అరులపం కెంజిక ♦ కరుణకున్ మున్నెరు

సౌంధ్యమునను ♦ జనుకీర్తి॥

౯॥ పరిమపాననకీర్తికిఁ ♦ బాలవెల్లి

యైన మనచిన్నికృష్ణవక్త్ర ♦ యగ్రములు

నగయించుచు మవాగ్ని హృగ్యంబునఁగు

గుమిడి మనలోకి మునుబొసె ♦ నిచుసమంజె॥ 475

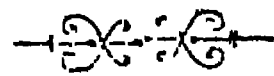

శ్రీ

కృష్ణా కు మారి.

ఉత్తరభాగము.

- నీ॥ స్వస్థుసాహితీంజూపి ♦ బంగారుపతకము
బహుమాన మొందెను ♦ పడచికోడ
నొగినాంధ్ర గీర్వాస ♦ హూభూమనాం
భూనతిగాంధీ ♦ జనకుకోడ
పతిభక్తి శ్రీతదనా ♦ సాక్షిని సతీమ
జ్ఞానో యలరాధు ♦ పల్లవోడ
సమలహృదయులై ♦ విదేవరెయ్యలై
పరులు మేలన్ని సో ♦ సమలకోడ॥
- నీ॥ కపటమోలుగని ముత్యసంధులకోడ
సంధులకోడ మేటి ము ♦ సూర్యకోడ
నెపుడు కర్ణిలు వేకట ♦ కృష్ణరాయ
లీల నవ్విల్పితార ♦ హుంకరం॥
- నీ॥ నిమగ్నమగుచున్నాతి పాద్రీ ♦ ములగిడి
నని యుడేవుని నను చు ♦ పానరి గాని
గానో చెల్లికాడు ముచ్చుల ♦ చొంకిపుడు
వినుల పాప మోక్షమునాట ♦ గుర్రుల నెక్కి

సీ॥ నాకు లావణ్యమును పానకమును

గాలకంబుండు గరిరంబు ♦ గోలలేదె

పరులచే యుద్యమంబు ♦ పరగుఁగాని

ఘనులకృత్యంగ తమకంత ♦ శంసతగాదు॥

478

ప॥ అట్లు కృత్యమహుని సేవ నెలఁచుట జొచ్చినచోనే॥

479

సీ॥ తోడఁబ్రముద్యుల ♦ తోడఁ బ్రోడ

మనోము సహితా ♦ కములతోడ

విలసిల్లుననుచుండి ♦ విజృంభణలతోడ

వినులముక్తాతప ♦ త్రిములతోడ

నమిరతత్న సాపితాననంబులతోడ

సుకలదివ్యాయుధ ♦ చయముతోడ

మృగహస్తాంబరా ♦ లంకారములతోడ

ననిమిషకామినీ ♦ గమములతోడ

ఇందిరాసుందరీనిధ్య ♦ మందిరంబు

సేంద్రమందింబుఁడెంచి పాల్పొందుభాస

హాసనిగితాయమాన ♦ మానమొండు

మానిషములకప్పుడు ♦ కానఁబడియె॥

480

॥ దెగ్గనఁ దన్విమానమును ♦ దేవతాధిపురాణికిగి య

య్యగ్గని నున్నబాలను దయంగని ద్విజఁగొఁగిలించి తా

య్యలముద్దులాడి విడిబోడి! దెలఁతధిశ్యుయ్యె నా

దెగ్గరవృత్తంబుఁ దన ♦ దెగ్గఁజేల్చుకొనె నెఱుంగన్॥

481

॥ లేకొక్కంగ నుకొంగ నొక ముక్కపా ♦ దృష్టిన్ విహాకించి యీ

కొక్కొక్కొక్క ను గృష్ణనాగుయిని హా ♦ దేదీప్యమానాంగి యీ

నాకీర్తనములందుఁ బూలసరులన్ ♦ గంభీరనన్వైచి బం

గారరపుం గరికామున హంసం ♦ గాపించినాకయ్యెనన్॥

482

స॥ ఇట్లు శరణు మే పుట్టెని న్నిరాంగినటు గౌరవించి య నేక భక్తియును గొనియా
డుచుచుండు కృష్ణానుమారి చారిత్రోదరాశ ద్వివిమానామాక్షయై సుకలా
కంబుననుండు పరియె. పదపడి యన్నెలంతను బృందారక బృందంబులుగాంచి
తదీయమా పలానాత్యాతిశయాముల కక్కడ మెంగి॥ 483

సీ॥ ఈమెయేకద యల్ల ♦ భీమసింగునియింట
సన్నతుల్ గనిన కృష్ణానుమారి?
ఈమె పీకెడమన ♦ మిన్నాన గ్రహంకించు
జూడలెయమనున్న ♦ శుభంబు?
ఈమెయేకద పీద ♦ భావార్థుల ప్రమాద
మునునిల్పుకొనినట్టి ♦ పుష్కరాశి?
ఈమెయేకద నుచ ♦ యింట్లోకముఁబావి
నముఁజేసిన్ద్ర కన్యాబామి?

గీ॥ ఈమెయేకదా మనము నే ♦ డింపెనాపి
ముచ్చటిందుకొనుచునున్న ♦ చుట్టునున్న!
అనుచు కేలెన జేజేల ♦ యన్నుమిన్న
లన్నుమిన్నను గొనియాడి ♦ చుట్టునున్న॥

484

గీ॥ అంతెంచి యులతోడ బలారినారి
నాకలోకమంతయు విమానంబుపైలి
పంపించుచు దాను కృష్ణానుమారి
కంబుల విచిత్రములను జూపం దొదంగ॥

485

సీ॥ ఇదిమామగలకోర్కె ♦ వెల్లడిచ్చెడునట్టి
దొడ్డ శిలపుండు ♦ దొడ్డిగిడి
ఇది నాకలోకమం ♦ దెన్నాళ్ళుంకియె
పరుగుదునున్నమా ♦ పరిటి పట్టు

ఇదిముదంబుననేను ♦ సుతీనా లతోడఁ

బొరిపొరిపొరింగు ♦ పూలనము

ఇదియశోదకుమారుఁ ♦ డింతి కై మముఁగోరి

బడసినయాదివ్య ♦ పారుజాత

గీ॥ మిదియె నావార్తనాయకుం ♦ డెచటికైనఁ

బోవువేళలనెక్కువై ♦ రానతింబు

అనుదు వేర్వేగఁగలనంత ♦ లామహేంద్రు

. నారి చూపెను కృష్ణాకు ♦ మారి కపుడు॥

486

మ॥ కలచిత్రంగులకెల్లఁ జూపి శచి యో ♦ కన్యాలామా! యింకం

గల దొండేనయంగ నయ్యది త్రిలోకతాగ్రా నుశాము ను

జ్వలమాణిక్యవితాన మున్నత సభా ♦ స్థానంబె రమ్మంచు నా

జలజాక్షింగొని గోమొనస్పడు తదా ♦ స్థానంబుఁ జూపింపఁగాన్॥

487

ప॥ అట్లు గొంపోయి యోకన్యకా! యిదియే మహేంద్రుని భావంబుచూచి.

నేఁకుమా జయంత కుమారుని జన్మదినంబుగుటంజేసి దేవేంద్రునినానతి నఖిలసి

క్వలకులు స్త్రీలుఁ బురుషులందు విచ్చేయున్నారు. వీరిని నీ కెఱింగిం

చెద నాకర్ణంపుము.

488

నీ॥ కృత్తిగై కొనెదనని ♦ మతినాశఁబట్టించి

కన్యలమోసపఱచు ♦ కలుషమతుల

పనిపొయిలేక - ♦ వాగ్విమ్మ ఘనులపై

నపనిందలంజెప్పు ♦ నల్పమతుల

పరుషోక్తులొడుచుఁ ♦ బరులదూషించి యా

తృప్తిశంసంజేయు ♦ మంచిమతుల

భుజులపంకెఁజెప్పి ♦ ఘనతఁగాంచినియట్టి

హితులఁ బోఁ దోలిన ♦ హీనమతుల॥

గీ॥ జాతిఁడనాడి తగిన శిశులనిధించి

తరుణి! చండించునాచండ ♦ గరుడతండు

అతఁ డనలుఁ డతఁడు చరుణా ♦ డాతఁడే కు

దేరుఁ డుద్యృష్టరాకృముల్ ♦ వీరలెల్ల॥

489

ప॥ అని యెఱింగింపఁ గృష్ణాక్షమారి యిట్లనియె॥

490

గీ॥ పాలుపువ్విదంగ బంగారు ♦ బొమ్మలనఁగ

వెలుఁగుచక్కఁదనాల మూటలొయనంగ

నుఁది! యాయెడగుమిఁగూడి ♦ యున్నవారు

వారిజాక్షులు వారి వే ♦ వ్యోఁజెపుము॥

491

ఉ॥ నావిని దేవదేవు లల♦నామణి యోలలనాశిగోనుణి

నీవలె భూతలఁబున జనించి యనినితకీతిఁగాంచి మా

నాననమే పృథానమని ♦ యాపదలెన్నిటకైననోర్చి వీ

రీవిధి నిందుఁజేరిరి ను♦మీ నురరాజ్యనుఖంబులొందఁగాన్॥

492

సీ॥ కులధర్మమునునిల్ప ♦ వలెననిజనకునిఁ

బాసినసఁయుక్త ♦ భామయ్యామె

చిత్తూరుతోటలో ♦ స్త్రీలతోనగ్నిలోఁ

బడినట్టిపద్మినీ ♦ వనితయ్యామె

తనసాటికాంత యెందుచులేదని యశంబుఁ

ఒడసిన శ్రీపీఠ ♦ భాయియ్యామె

చతులపౌరుషము శా♦శ్వతకీతిఁయుంగన్న

రమణిగుర్గాతీ ♦ రాణియ్యామె

గీ॥ అగ్బరుని మిగులఁగారించి ♦ యాహుమన

భాసిలినయట్టి శ్రీరామ ♦ భాయియ్యామె

బాబ! పలుపల్కులేల? యీ ♦ యోలనమునఁ

గల వనితలెల్ల రిట్టివా♦రలె నిజంబు॥

493